

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๔๐

วันศุกร์ที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๑๔ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: วันนี้ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีเรื่องที่จะต้องแจ้งต่อที่ประชุมคือ ทางสภาได้รับหนังสือจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขอย้ายเวลา รอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการรวม ๓ ฉบับ ดังต่อไปนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายเฉลิมชัย วสินนท์ เป็นผู้เสนอ)

เลื่อนจากวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๗ เป็น วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๑๗

๒. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๔ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. (นายระวี ภาวิไล เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๔ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. (นายมาร์ต บุณนาค เป็นผู้เสนอ)

เลื่อนจากวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๗ เป็น วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๗

เหตุผล เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนรัฐบาล คณะรัฐมนตรีคนใหม่เข้ามาบริหาร

ราชการ จึงต้องขอเวลาเลื่อนออกไป

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ กระทั่งถามด่วนลำดับ ๑ ของคุณสุชน ชื่นสมจิตต์ ถามกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้า

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชน ชื่นสมจิตต์ ขอตีง กระทั่งด่วนถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้ประกาศขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้าอีก ๕๕ เปรอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ วันที่ ๑ เมษายนนี้เป็นต้นมา ยังผลให้ประชาชนทั้งประเทศต้องรับภาระค่าครองชีพเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้รับความกระทบกระเทือนอย่างหนักจากการที่รัฐบาลชุดก่อนได้เพิ่มภาษีน้ำมัน ถึง ๓ ครั้งในปีนี ยังความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างแสนสาหัส

จากรายงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๖ ปรากฏว่าการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตขายกระแสไฟฟ้าเป็นเงินถึง ๑,๘๓๔.๒ ล้านบาท โดยมีค่าใช้จ่ายในการผลิตรวมทั้ง การบริหารและค่าใช้จ่ายในการส่งกระแสไฟฟ้าเป็นเงิน ๘๔๑.๖ ล้านบาท กำไรเบื้องต้นสูงถึง ๒๒๐ เปรอร์เซ็นต์ หลังจากหักค่าเสื่อม ๓๐๓.๑ ล้านบาท และดอกเบียเงินกู้ ๒๑๒.๒ ล้านบาท คงมีกำไรสุทธิในปีงบประมาณที่ผ่านมาถึง ๔๗๕.๔ ล้านบาท

การไฟฟ้าเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจของรัฐ ดำเนินงานด้านสาธารณูปโภคซึ่ง เป็นเรื่องจำเป็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชาชน ถือว่าเป็นจุดประสงค์อันสำคัญยิ่งของงาน ไม่ใช่ตั้งมาเพื่อการค้าหากำไรแต่เพียงอย่างเดียว ถึงแม้คราวที่จะต้องประสบกับเรื่องการขาดทุน บ้างรัฐก็ควรที่จะยอมรับ เสียสละให้แก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ ดังนั้นการที่น้ำมัน ขึ้นราคาสูง การไฟฟ้าก็ควรที่จะยอมลดกำไรลงบ้างเพื่อประชาชน มิใช่ผลักรถให้แก่ประชาชน ทุกเรื่องทุกกรณีไป ข้าเดิมความยากลำบากข้าแล้วข้าเล่า จึงใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลว่า

ข้อที่ ๑ การไฟฟ้ามียกกำไรปีที่แล้วจำนวน ๔๗๕.๔ ล้านบาท จริงหรือไม่ หากจริง ได้นำกำไรไปใช้จ่ายอะไรบ้าง ด้วยเหตุผลอะไรจึงได้ขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้ามากถึง ๕๕ เปรอร์เซ็นต์

ข้อที่ ๒ หากเอกชนจะดำเนินการจัดตั้งการไฟฟ้าขึ้นมาโดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะบริการให้ดีกว่าและราคาถูกกว่าที่การไฟฟ้าดำเนินการอยู่ในขณะนี้ แบบที่ต่างประเทศเขาดำเนินการอยู่ จะได้หรือไม่ หากไม่ได้เพราะเหตุใด รัฐบาลจะผูกขาดตัดตอนโดยไม่มีคู่แข่งชั้น และกำหนดราคาตามอำเภอใจแบบนี้ตลอดไปใช่หรือไม่

ข้อที่ ๓ รัฐบาลมีโครงการจะลดราคาค่ากระแสไฟฟ้าลงจากปัจจุบัน หรือไม่ หากน้ำมันเตาลดลง ขอขอบคุณครับ

นายเทียน อชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในปี ๒๕๑๖ มีกำไร ๔๗๕.๙ ล้านบาท นั้น เป็นการถูกต้องแล้ว และกำไรจำนวนดังกล่าวได้นำไปใช้จ่ายในการลงทุนขยายกิจการงบประมาณลงทุนปี ๒๕๑๗ รวมทั้งสิ้น ๒๔ โครงการ ซึ่งพอสรุปได้ว่าเป็นโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้า ๑๐ โครงการ งานก่อสร้างสายส่ง ๑๔ สาย รวมทั้งสร้างและปรับปรุงสถานีจ่ายไฟฟ้าเกี่ยวกับสายไฟฟ้ามี ๕ แห่ง งานจัดหาหม้อแปลงและเพิ่มกำลังไฟฟ้าตามสถานีจ่ายไฟฟ้าให้ได้กำลังพอความต้องการตามจุดต่างๆ มากกว่า ๑๐ แห่ง นอกนั้นเป็นงานสำรวจวางโครงการเพื่อขยายงานในอนาคต และงานสร้างปรับปรุงเพิ่มเติมระบบสื่อสารศูนย์ควบคุมไฟฟ้า และอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอื่น ๆ ทั่วประเทศ การที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้าจากเดิมอีก ๕๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เนื่องจากราคาน้ำมันเตาได้เพิ่มขึ้นถึง ๒๒๐ เปอร์เซ็นต์ กล่าวคือเพิ่มจากราคาลิตรละ ๓๔.๐๘ บาท เป็นลิตรละ ๑.๒๘ บาท ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าสูงมาก และการดำเนินการประสพกับการขาดทุน จึงจำเป็นต้องพิจารณาขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้าเพื่อให้มีรายได้พอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและขยายกิจการ ซึ่งในปีหนึ่ง ๆ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องลงทุนเพิ่มเติมเป็นเงินมากกว่า ๑,๕๐๐ ล้านบาท เพื่อก่อสร้างแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า และขยายระบบส่งให้ทันกับความต้องการซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประเทศ ในการขยายงานนี้ได้อาศัยใช้เงินของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลืออีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์ได้มาจากเงินกู้ต่างประเทศ เช่นในปี

๒๕๑๗ นี้ประมาณงานลงทุน ๑,๔๘๘ ล้านบาท เมื่อใช้เงินกำไร ๔๗๕.๕ ล้านบาทแล้ว ยังไม่พอเพียง จึงต้องกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างๆ และออกพันธบัตรภายในประเทศ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๐๓๐ ล้านบาท หากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยดำเนินกิจการไปโดยมีรายได้ไม่เพียงพอ การลงทุนขยายงานก็ต้องหยุดชะงัก ไม่สามารถสนองความต้องการการใช้ไฟฟ้าของประชาชน หากจะไม่ขึ้นราคาค่ากระแสไฟฟ้า และขอให้รัฐบาลจ่ายจากงบประมาณปีละ ๑,๒๐๐ ล้านบาทแทนก็จะไม่เป็นธรรมแก่ส่วนรวม เพราะการที่จะนำเงินงบประมาณแผ่นดินอันได้มาจากภาษีอากรของราษฎร ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้กระแสไฟฟ้ามาสนับสนุนราษฎรผู้ใช้ไฟฟ้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้สูง และ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของการใช้ไฟฟ้าก็เพื่อกิจการค้าหรืออุตสาหกรรม ซึ่งราษฎรผู้เสียภาษีไม่ได้มีส่วนในผลกำไรแต่อย่างใด ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจึงต้องดำเนินการให้มีกำไรเพื่อใช้ในการขยายกิจการดังกล่าวแล้วข้างต้น

๒. หากเอกชนจะดำเนินการจัดตั้งการไฟฟ้าขึ้นมาโดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะให้บริการที่ดีกว่าและถูกกว่าที่การไฟฟ้าดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ก็ไม่น่าจะเป็นที่ขัดข้องแต่อย่างใด และรัฐบาลไม่ได้คิดจะผูกขาดตัดตอน โดยไม่มีคู่แข่งและกำหนดราคาตามอำเภอใจแต่ประการใดทั้งสิ้น แต่การที่จะอนุญาตให้เอกชนดำเนินการจัดตั้งการไฟฟ้าขึ้นโดยที่พิจารณาเพียงคำมั่นสัญญาว่าจะให้บริการที่ดีกว่าและราคาถูกกว่าเท่านั้น ย่อมไม่เป็นการเหมาะสมเนื่องจากกิจการไฟฟ้าเป็นกิจการสาธารณูปโภค ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนและธุรกิจเป็นจำนวนมาก ถ้าเอกชนที่ได้รับไปดำเนินการไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึงแล้ว ผลเสียหายจะตกแก่ประชาชนและธุรกิจที่ต้องใช้กระแสไฟฟ้างกล่าว ซึ่งประกอบการเอกชนไม่สามารถที่จะรับผิดชอบช่วยเหลือตามคำมั่นสัญญาแต่ประการใด

อีกประการหนึ่ง กิจการไฟฟ้าเป็นกิจการสาธารณูปโภคที่มีการลงทุนสูง แต่มีผลตอบแทนต่ำ ยกตัวอย่างการไฟฟ้าฝ่ายผลิตในขณะนี้ มีทรัพย์สินถึงหมื่นล้านบาท ได้ผลกำไรตอบแทนเพียง ๖.๑๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ประกอบทั้งกิจการทางด้านนี้มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ฉะนั้นรัฐบาลของนานาประเทศส่วนใหญ่จึงเป็นเจ้าของกิจการเสียเอง เพื่อไม่ให้เอกชนที่มาดำเนินการผูกขาดทางด้านนี้มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ

และความมั่นคงของประเทศ กิจการไฟฟ้าของรัฐเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ได้ดำเนินการมา ด้วยดีและสามารถบริการประชาชนด้วยอัตราค่ากระแสไฟฟ้าที่ถูกหรือทัดเทียมกับราคาต่าง ประเทศ ซึ่งทั้งนี้ก็ได้อาศัยความสนับสนุนจากรัฐบาลทำให้สามารถกู้เงินมาลงทุนขยายงาน ได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำและในระยะยาว จึงพอสรุปได้ว่าในปัจจุบันกิจการไฟฟ้าของรัฐบาล ดำเนินมาด้วยความมีประสิทธิภาพและให้บริการได้ดีแก่ประชาชนตลอดมา ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่า ไม่มีเอกชนใดทำได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนเป็นการสอดคล้องกับแนวนโยบาย ของรัฐทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้รัฐดำเนินกิจการ สาธารณูปโภคประเภทนี้ต่อไป อนึ่งในส่วนที่เอกชนประกอบกิจการไฟฟ้านั้น รัฐบาลก็มี นโยบายอยู่ก่อนแล้ว ในอันที่จะส่งเสริมให้เอกชนได้จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ ประเทศชาติ และประชาชนก็ได้มีไฟฟ้าใช้โดยทั่วไป และทางราชการก็ได้ประกาศเชิญชวน ให้เอกชนขอสัมปทานการไฟฟ้าในท้องถิ่นต่าง ๆ อยู่แล้ว และเท่าที่เป็นมาก็ปรากฏว่าอัตราค่า กระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าสัมปทานเอกชนจะมีราคาสูงกว่าอัตราค่ากระแสไฟฟ้าของทางราชการเสมอ

ข้อ ๓ การขึ้นค่ากระแสไฟฟ้าครั้งนี้เพื่อชดใช้ค่าน้ำมันแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ ขึ้นเนื่องจากอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรขึ้นราคาแต่ประการใด แม้ว่าเครื่องจักรอุปกรณ์ ค่าวัสดุก่อสร้าง ค่าแรงงานและอื่น ๆ จะเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว แต่เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องรับ ภาระมากจนเกินไป การไฟฟ้าจึงยอมรับภาระใช้จ่ายอื่น ๆ ดังกล่าวเสียเองทั้งหมด ถึงกระนั้น หากน้ำมันเตาลดลง รัฐบาลก็มีแผนที่จะลดค่ากระแสไฟฟ้าลงดังที่เคยลดลงมาแล้วสิบ ๆ ครั้ง ในระยะเวลา ๑๒ ปีที่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทู้ถามด่วนลำดับ ๒ ของ คุณจักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ขอให้ยกเลิกเขต ป่าสงวน

นายจักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม จักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา ขอตีงกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดัง ต่อไปนี้

ตามที่ทางราชการได้ออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตในท้องที่จังหวัดระยอง เป็นเขตป่าสงวน นั้น ต่อมาปรากฏว่ามีประชาชนได้โค่นทำลายป่าสงวนบางแห่งจนกลายเป็นที่โล่งเตียนเพื่อการเกษตรและอยู่อาศัยกันหลายครอบครัว ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ปายุกต์ชุมแสง ในท้องที่อำเภอแกลง และที่อื่นๆ ทั่วไป โดยผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ทราบเรื่องนี้เลย ต่อมาได้ทราบเรื่องนี้แล้ว จะขับไล่จับกุมบังคับให้ออกจากสถานที่หวงห้ามดังกล่าว ก็จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนลำบากแก่ประชาชนเหล่านั้น หากจะปล่อยทิ้งไว้เช่นนั้นโดยไม่ออกพระราชกฤษฎีกายกเลิกป่าสงวน ประชาชนผู้บุกเบิกจับจองที่ดินเหล่านั้นก็จะไม่ได้สิทธิครอบครอง ฉะนั้น เพื่อช่วยเหลือประชาชนชาวเกษตรกรให้มีที่ดินเป็นของตนเอง ทำการเพาะปลูก หาเลี้ยงครอบครัวให้เป็นลำเป็นสัน ดำรงชีพอยู่โดยไม่กระทำการทุจริต และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศชาติให้ถาวรมั่นคงยิ่งขึ้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านจะออกพระราชกฤษฎีกายกเลิกการกำหนดเขตป่าสงวนนี้เสียจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ถ้าได้ จะได้เมื่อไร

๒. ถ้ารัฐไม่สามารถจะออกพระราชกฤษฎีกาได้ รัฐจะหาวิธีผ่อนปรนให้ประชาชนได้ทำการเกษตรชั่วคราวจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด ถ้าได้ รัฐจะหาโดยวิธีประกาศผ่อนผันจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ได้ตรวจสอบดูแล้ว ปรากฏว่าปายุกต์ชุมแสงในเขตอำเภอแกลงหรืออำเภออื่น ในจังหวัดระยอง ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานอยู่ เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถที่จะพิจารณาดำเนินการใด ๆ ตามกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ อย่างไรก็ตามรัฐบาลเข้าใจว่าอาจจะมีป่าบางแห่งในท้องที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ที่เข้าลักษณะตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง เพราะฉะนั้นจะได้ดำเนินการตรวจสอบไปให้แน่นอนว่ามี

ป่าที่ทราบว่าอยู่ในอำเภอแก่ง จังหวัดระยอง จริงหรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป

๒. การดำเนินการช่วยเหลือราษฎรที่บุกรุกป่าสงวนแห่งชาติโดยทั่วไป รัฐได้ตระหนักถึงความจำเป็นในเรื่องความเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ทำกิน และได้ให้ความช่วยเหลือผ่อนปรนเสมอมา เช่นให้ดำเนินการตามโครงการเร่งรัดเพื่อจัดที่ดินให้ราษฎรที่ไม่มีที่ทำกิน และที่บุกรุกเข้าไปทำกินในที่สงวนหวงห้ามโดยมีหลักการที่สำคัญพอสรุปได้ว่า ที่ป่าไม้หรือที่สงวนหวงห้ามซึ่งมีราษฎรบุกรุกเข้าไปทำกิน ให้จัดการสำรวจและพิจารณาว่าที่แห่งใดสมควรจะถอนการสงวนให้ราษฎรทำกินต่อไป ที่ใดมีความจำเป็นถอนการสงวนไม่ได้ควรผ่อนผันให้ราษฎรได้อยู่ทำกินโดยวิธีการเช่า หรือตามระเบียบที่จะควบคุมมิให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินที่สงวนนั้นมากยิ่งขึ้น และถ้าจำเป็นที่จะต้องให้ราษฎรที่บุกรุกออกไปจากที่สงวนนั้นก็ให้กรมประชาสงเคราะห์หรือกรมส่งเสริมสหกรณ์รับไปจัดให้อยู่ในนิคม ต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๖ มอบให้กรมป่าไม้ดำเนินการสำรวจที่ทำกินของราษฎรในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งกรมป่าไม้ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องนี้ไว้ว่า การสอบสวนสิทธิจะดำเนินการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และกำลังดำเนินการอยู่แล้ว นอกจากนั้นกรมพัฒนาที่ดินก็ได้ทำการจำแนกประเภทที่ดินสำหรับสงวนไว้เป็นป่าไม้ถาวรพวกหนึ่ง กับสงวนไว้สำหรับการเกษตรอีกพวกหนึ่ง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และในปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการจัดสรรที่ดินที่ได้จำแนกไว้เพื่อการเกษตรให้ราษฎรที่ย้ายออกจากป่าสงวนได้เข้าไปประกอบอาชีพและครอบครองที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนต่อไป สำหรับนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันได้แถลงไว้แล้วว่า จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งทรัพยากรป่าไม้ให้ถาวรสืบไป การปฏิบัติตามนโยบายนี้จำเป็นต้องสงวนป่าต้นน้ำลำธาร หรือป่าที่มีลักษณะพิเศษควรจะรักษาเอาไว้ให้เยาวชนรุ่นหลังในรูปอุทยานแห่งชาติหรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในเขตดังกล่าวนี้รัฐบาลก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาผ่อนปรนให้ราษฎรเข้าไปบุกรุกได้ เพราะมิฉะนั้นแล้วอันตรายก็จะเกิดขึ้นแก่เกษตรกรเองและประชาชนทั่วทั้งชาติในภายหลัง แต่ในเขตที่เห็นสมควรว่าจะเพิกถอนได้รัฐบาลก็จะดำเนินการตามนโยบายใหม่ คือจะจัดให้สถาบันเกษตรกรเช่นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรเข้าไปเช่า ได้รับที่นี้ไป แต่หาว่าไม่ได้ไปเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล แต่จะให้เช่า ให้มี

สิทธิอยู่ท่ามกลางและให้ตกทอดเป็นมรดกได้ แต่รัฐบาลจะสงวนกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นไว้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้นายทุนหรือบุคคลภายนอกเข้ามาจับซื้อที่ดินดังกล่าวช่วงไปจากเกษตรกร อีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้เมื่อได้ทำการจัดสรรที่ดินดังกล่าวให้แก่สถาบันเกษตรกรแล้ว รัฐบาล ก็จะเข้าไปดำเนินการพัฒนาการเกษตรด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน การจัดหาปัจจัยในการผลิตให้ ตลอดจนเรื่องสินเชื่อการเกษตรด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่า เมื่อเขาได้เข้าไปอยู่ในที่ดินของรัฐโดยมีลักษณะเป็นการถาวรแล้ว เขาจะอยู่ได้โดยสามารถ ประกอบอาชีพในด้านเกษตรให้เจริญก้าวหน้าขึ้นได้ตลอดไป และเพื่อให้เป็นไปตาม นโยบายดังกล่าวนี้ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ดำเนินการจัดส่งคณะสำรวจออกไป แล้ว เพื่อไปดูว่ามีปาสวงแห่งใดที่มีลักษณะเหมาะสมไม่ควรจะรักษาไว้ ควรจะถอดถอนสิทธิ ให้สถาบันเกษตรกรได้เข้าไปเช่าอยู่อาศัยได้ โดยจะเริ่มในป่าที่มีการบุกรุกมาก ๆ ก่อน เช่นที่ ป่าชัยบาดาล หรือที่ป่าจอมบึง จังหวัดราชบุรี และก็จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงรวมทั้งจังหวัด ระยองด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับกระทู้ถามด่วนลำดับต่อไปของคุณ ประสิทธิ์ ชูพินิจ ถามท่านนายกรัฐมนตรี เรื่อง นายทุนเอาไรต์เอาเปรียบเกษตรกรนั้น ผมได้รับหนังสือจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า เนื่องจากท่านนายกรัฐมนตรีติดราชการ ไม่สามารถจะตอบกระทู้ถามดังกล่าวในคราวประชุมคราวนี้ได้ จึงขอเลื่อนไปตอบในการ ประชุมคราวหน้า

กระทู้ถามต่อไปเป็นของคุณประมวล กุลมาตย์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นักเรียนไม่มีที่เล่าเรียน

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวล กุลมาตย์ ความจริงกระทู้นั้นนั้นกระผมได้ตั้งมาตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน จนกระทั่งรัฐบาลลาออกไป ตอน ท้ายสุดรัฐบาลเตรียมที่จะตอบเหมือนกัน ก็พอดีลาออกเสียก่อน แต่อย่างไรก็ตาม กระทู้นี้ ก็ยังมีความหมายอยู่สำหรับรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการชุดนี้ เพราะว่าจะต้องมีภาระหน้าที่ ในการที่จะแก้ปัญหาการศึกษา แก้ปัญหาเด็กไม่มีที่เล่าเรียน เพราะฉะนั้นจึงขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายในการบริหารประเทศด้านการศึกษาว่า จะจัดการศึกษาทุกระดับให้ประชาชนได้มีโอกาสเล่าเรียนโดยทั่วถึง ทั้งระดับมัธยมสามัญและสายอาชีพ ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะประเทศใดจะเป็นประชาธิปไตยได้หรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับที่ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอหรือไม่

โดยเฉพาะทุก ๆ รัฐบาลรวมทั้งรัฐบาลนี้ ได้ประกาศนโยบายเน้นหนักจะส่งเสริมด้านอาชีวศึกษาตลอดมา เพราะประเทศเรายังต้องการช่างฝีมือสาขาต่าง ๆ อีกมาก แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินนโยบายหาได้ดำเนินการตามที่แถลงไว้ไม่ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ รับนักเรียนอาชีวะส่วนกลาง รั้งได้ ๓,๙๐๒ คน แต่ในปีการศึกษา ๒๕๑๗ รั้งได้ ๓,๖๙๔ คนเท่านั้น ลดจำนวนกว่าปี ๒๕๑๖ ๒๐๘ คน ดังนี้แสดงว่าการศึกษาด้านอาชีวะไม่ได้ก้าวหน้าไปตามเป้าหมายที่วางไว้ นับว่าเป็นการศึกษาถอยหลังเมื่อมาเปรียบเทียบกับจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้นมากทุก ๆ ปี แต่การศึกษาไม่ได้ก้าวหน้าไปให้สมดุลกับจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้น

โดยเฉพาะในปีการศึกษา ๒๕๑๖ มีนักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ มีจำนวนดังนี้ จากโรงเรียนรัฐบาล ๓๐๖,๘๗๖ คน จากโรงเรียนราษฎร์ ๗๑,๖๕๔ คน รวมทั้งสิ้น ๓๗๘,๕๓๐ คน นักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ เหล่านี้ต้องการเรียนต่อเพื่อนำวิชาที่เรียนมาไปประกอบอาชีพ แต่รัฐบาลไม่สามารถจัดหาที่เล่าเรียนให้ได้ กล่าวคือไม่สามารถจัดหาที่เล่าเรียนให้ในปีการศึกษา ๒๕๑๗ ได้แต่เพียงดังนี้ คือ

โรงเรียนและวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา รั้งได้ ๑๙,๑๕๙ คน โรงเรียนกรมสามัญศึกษา ทั้งแผนกวิทยาศาสตร์และแผนกศิลป์ และแผนกทั่วไปรับได้ ๖,๓๒๖ คน กรมการฝึกหัดครูรับได้ ๓๐,๐๐๐ คน สถาบันการศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รั้งได้ ๕,๙๔๘ คน รวมทั้งสิ้นรับได้ ๖๑,๔๓๕ คน เป็นอันว่ามีนักเรียนเหลืออยู่เข้าอะไรไม่ได้อีก ๓๐๗,๐๙๕ คน นักเรียนที่เหลืออยู่นี้จะไปไหน จะไปเข้าโรงเรียนราษฎร์ของเอกชนก็เข้าไม่ได้ เพราะโรงเรียนราษฎร์เก็บค่าเล่าเรียนแพงเหลือเกิน และราษฎร์ก็ยากจนมาก พ่อแม่ไม่มีปัญหาหาเงินส่งให้ลูกเล่าเรียนได้แน่นอน เพราะฉะนั้นเด็กที่เหลืออยู่นี้จะทำอย่างไร จะให้เป็นเรดการ์ดหรืออย่างไร ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา จะเปิดรับนักเรียนรอบบ่ายขึ้น โดยขอให้รัฐบาลจัดงบประมาณเพิ่มเติมให้เช่นที่จัดให้กรมสามัญศึกษา ได้หรือไม่

๒. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จะเปิดรับนักเรียน ม.ศ. ๑ กับ ม.ศ. ๔ เพิ่มขึ้น จากที่ประกาศจำนวนไว้ได้หรือไม่ เพราะเด็กยังหาที่เล่าเรียนไม่ได้

๓. การสร้างอาคารเรียน เพื่อแก้ปัญหาฉุกเฉินเช่นนี้ รัฐบาลควรสร้างเป็นอาคารชั่วคราวมุงสังกะสี เป็นการประหยัดงบประมาณในการก่อสร้างได้เป็นอันมาก ดีกว่าจะสร้างตึกหลังใหญ่ ๆ รัฐบาลจะทำได้หรือไม่

๔. รัฐบาลจะทุ่มงบประมาณให้กรมอาชีวศึกษาเพื่อขยายการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้เต็มที่หรือไม่ เพราะรัฐบาลเคยแถลงอยู่เสมอ ๆ ว่า จะส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีวะ แต่ก็ไม่ดำเนินการตามที่แถลงไว้แต่ประการใด

ประการสุดท้าย กระผมก็เห็นว่ารัฐมนตรีหน้าใหม่ และก็มีผลสำเร็จในการศึกษา จึงขอถามเป็นข้อสุดท้าย ถ้าท่านตอบได้ก็ ได้ ไม่ได้ กระผมก็ไม่ว่าอะไร เพื่อเป็นประการสุดท้ายว่า จะแก้ระบบการเรียกเก็บเงินในปีการศึกษา ๒๕๑๘ ได้หรือไม่

นายเกรียง กীরติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เกรียง กীরติกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้ ตามตัวเลขบางจำนวนที่ท่านสมาชิกกล่าวถึงในกระทู้ถามนั้น เข้าใจว่าจะเป็นตัวเลขเกี่ยวกับนักเรียนที่สอบไล่ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ไม่ใช่ชั้นมัธยมปีที่ ๓ ตามสถิติข้อมูลทางการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการรวบรวมได้ ปรากฏว่าในปีการศึกษา ๒๕๑๖ คือปีที่ล่วงมา มีนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ทุกสังกัด ๓๑๖,๔๑๐ คน และทุกโรงเรียนและโรงเรียนทุกสังกัดสามารถรับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เข้าเรียนได้ ๒๙๘,๗๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔ ของนักเรียนที่เรียนจบรับไม่ได้ ๑๗,๖๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖ ส่วนในชั้นมัธยมปีที่ ๓ มีนักเรียนเรียนจบทุกสังกัด ๑๗๗,๘๔๐ คน และโรงเรียนทุกสังกัด ทั้งในและนอกกระทรวงศึกษาธิการสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนได้ ๑๕๔,๖๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗ รับไม่ได้ ๒๓,๑๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓ เมื่อคิดเปรียบเทียบกับปี

การศึกษาที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการก็สามารถจัดที่เรียนเพิ่มขึ้นในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๗,๕๐๐ คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๕,๐๐๐ คน จากข้อเท็จจริงดังกล่าว มาแสดงว่ารัฐบาลได้พยายามปฏิบัติการตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาอย่างเต็มที่เต็มกำลังเท่าที่สามารถ และแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ จะอำนวยให้ สำหรับคำถามเฉพาะแต่ละข้อ ขอเรียนตอบดังนี้

คำถามข้อที่ ๑ เรื่องการให้โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาเปิดรอบขยายเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ นั้น เรื่องนี้ยังไม่สามารถกระทำได้โดยทันที เพราะในการเรียนอาชีวศึกษานั้น จะต้องมีการฝึกฝนภาคปฏิบัติทั้งในโรงเรียน และบางวิชาจะต้องไปฝึกตามโรงเรียน หากเตรียมการไม่ดีพอจะทำให้คุณภาพต่ำลง ไม่เป็นที่เชื่อถือของตลาดแรงงาน แต่อย่างไรก็ดี ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการกำลังพิจารณาเกี่ยวกับการที่จะเพิ่มนักเรียนในปีการศึกษา ๒๕๑๘ อยู่แล้ว

คำถามข้อที่ ๒ เรื่องที่จะให้โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ปีที่ ๔ เพิ่มขึ้นจากที่ประกาศไว้ นั้น ขอเรียนว่าเรื่องนี้กรมสามัญศึกษาได้ดำเนินการไปแล้ว โดยพิจารณาความจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่นประกอบกัน ในบางแห่งได้ให้ขยายห้องเรียน ในบางแห่งเปิดโรงเรียนสาขาและส่วนใหญ่อีกก็รับนักเรียนในแต่ละห้องให้ได้มากขึ้น

คำถามข้อที่ ๓ ที่ให้กระทรวงศึกษาธิการสร้างอาคารเรียนชั่วคราวมุงสังกะสี เพื่อแก้ปัญหาฉุกเฉิน และเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณนั้น ในเรื่องนี้กระทรวงศึกษาธิการได้คำนึงอยู่เป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ค่าก่อสร้างมีราคาสูงขึ้น ทำให้การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เปิดโรงเรียน ๒ ผลัด เพื่อใช้อาคารให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ และในบางโรงเรียนบางแห่งก็ได้จัดสร้างอาคารชั้นเดียวแบบไม่มีฝาเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนที่เรียนและเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ อาคารชั้นเดียวดังที่กล่าวมานี้ มุงที่จะตัดแปลงให้เป็นอาคารโรงฝึกงาน หรือโรงอาหาร หรือใช้สำหรับประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไปในอนาคต

คำถามข้อที่ ๔ ที่ว่ารัฐบาลจะทุ่มงบประมาณให้กรมอาชีวศึกษาเพื่อขยายอาชีวศึกษาให้เต็มที่ได้หรือไม่นั้น ขอเรียนว่ารัฐบาลได้พยายามจัดทำอยู่แล้ว กล่าวคือในปีงบประมาณ ๒๕๑๗ ได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มให้ประมาณ ๓๓ ล้าน ๑ แสนบาท นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ดำเนินการกู้เงินธนาคารพัฒนาเอเชียในปี ๒๕๑๗ จำนวน ๔ ล้านเหรียญสหรัฐเพื่อซื้อเครื่องมือปรับปรุงวิทยาลัยเทคนิคประจำภาค ๔ แห่ง และขณะนี้กำลังดำเนินการขอกู้เงินจากประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ๑๗ ล้านมาร์ค เพื่อปรับปรุงโรงเรียนการช่างส่วนภูมิภาค

สำหรับคำถามข้อสุดท้าย เกี่ยวกับการเรียกเงินกินเปล่าในโรงเรียนราชูร์นั้น ขอเรียนว่ากระทรวงศึกษาธิการกำลังศึกษาข้อเท็จจริงอยู่ กระทรวงศึกษาธิการขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กรุณาให้ความสนใจต่องานของกระทรวงศึกษาธิการเป็นอย่างมาก ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทมดระเบียบวาระกระทู้ถามแล้วครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดูที่ระเบียบวาระอันดับที่ ๓ และที่ ๔ คือร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. . . . ของ พันเอก สมคิด ศรีสังคม เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. . . . ของนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ผมได้พิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องตรงกัน จึงใคร่ขอให้สภานี้พิจารณารวมกันไปทั้ง ๒ ฉบับ ท่านผู้เสนอจะขัดข้องอะไรไหมครับ ท่านผู้เสนอไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าอย่างนั้นเชิญคุณสมคิด ก่อนครับ

(สำเนา)

รับที่ ๔๐๘/๒๕๑๗ วันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันเอก สมคิด ศรีสังคม

(สมคิด ศรีสังคม)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

ห/ทช. ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙
ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนไปปฏิบัติหน้าที่แทนตน ทั้งในสภาจังหวัดและสภาเทศบาลเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และในขณะเดียวกัน การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสภาเทศบาลก็เป็นการให้การศึกษาฝึกฝนอบรมประชาชนให้เข้าใจในระบอบประชาธิปไตยยิ่งขึ้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือสภาเทศบาล แทนการเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) สมคิด ศรีสังคม ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) มานะ พิทยาภรณ์ ประมวล กุลมาตย์ จันทน์ สันตะบุตร กุหลาบ มัลลิกะมาส
ชมพู่ อรรถจินดา แรม พรทโมบล บุญประสพ บุญย์ เจริญไชย ประชุม โฉมฉาย
ต๋นัย บุญนาค จรัส เทือกสุบรรณ ประสิทธิ์ ชูพินิจ สุรินทร์ มาศดิตถ์
กระจำง ธรรมชาติ ทองหยด จิตตวีระ บรรหาร ศิลปอาชา ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร
วิรัช กุฑมาศ วินิจ วัลताल ศรี สิริโยธิน เล็ก วานิชองกุล ผู้รับรอง

นายกระเนียงวาระ

Kwong

ลาวัณย์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

(สำเนา)

วันที่ ๑๑๗๐/๒๕๑๗ วันที่ ๑๙ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๙ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติและบันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

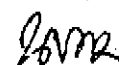
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

สัมฤทธิ์ พิมพ์

 ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙
ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งมีกฎหมายให้ราษฎรเลือกตั้งจากราษฎรนั้นเป็นไม่ต้องให้ราษฎรเลือกตั้ง แต่ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด ผลแห่งการบังคับของประกาศคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวยังมีผลอยู่จนบัดนี้ เห็นว่าเป็นการขัดต่อระบอบประชาธิปไตย ไม่ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยที่ให้การปกครองแบบประชาธิปไตยมาจากพื้นฐานของท้องถิ่นต่าง ๆ

เพื่อให้เป็นประชาธิปไตยในการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้นเสีย แล้วให้ราษฎรได้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙

ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ.

เพื่อให้การปกครองท้องถิ่นและการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไป
ตามระบอบประชาธิปไตย จึงเห็นเป็นการสมควรยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙
ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้นเสีย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ ให้สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งกระทรวงมหาดไทย
แต่งตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

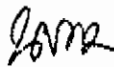
หมดสมาชิกภาพลงและให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดโดยให้ราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภานั้น ๆ ภายในกำหนดหกสิบวันนับจากวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

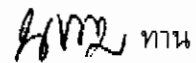
(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สนิท เอกชัย สอนอง ตูจันดา พิชัย รัตตกุล เสน่ห์ จามริก สถาปนีย์ ศิริพันธ์
ประทีป เสียงหวาน ระวี ภาวิไล สายสิทธิ์ พรแก้ว พิมล จิตต์หมั่น วิลาศ มณีวัต
ชำนาญ พจนา เล็ก วานิชอังกูร วินิจ วิงตาล แรม พรหมไบบล บุญยประสพ
บรรจบ คลังจันทร์ ณีรัฐฉวี สุทธิสงคราม บุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ดำรง ลัทธพิพัฒน์
เจริญ คันธวงศ์ กมล สมวิเชียร บรรจง นิवासบุตร ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

สัมฤทธิ์ พิมพ์

ท่าน

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

โดยมีหลักการ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผลก็คือ เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนไปปฏิบัติหน้าที่แทนตน ทั้งในสภาจังหวัดและสภาเทศบาล เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และในขณะเดียวกัน การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสภาเทศบาลก็เป็นการให้การศึกษาฝึกฝนอบรมประชาชนให้เข้าใจในระบบประชาธิปไตยยิ่งขึ้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย จึงสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เรื่อง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสภาเทศบาลแทนการเลือกตั้ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอถือโอกาสชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้โดยสังเขปดังต่อไปนี้ เหตุผลประการสำคัญที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากกระผมถือหลักว่า ประกาศของคณะปฏิวัติทุกฉบับที่ประกาศออกมานั้น เป็นการขัดกับหลักระบอบประชาธิปไตย คือในสมัยที่คณะผู้ยึดอำนาจ ยึดอำนาจอธิปไตยของประชาชนไปแล้ว ก็ได้ถืออำนาจอันนั้นประกาศสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา โดยให้ถือว่าประกาศของคณะบุคคลเหล่านั้นมีผลบังคับเป็นกฎหมาย การกระทำเช่นนั้นแหละเป็นที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการขัดกับระบอบประชาธิปไตย เมื่อเป็นดังนี้แล้ว กระผมมีความยึดถือหลักอยู่เสมอว่า ไม่ว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับใดก็ตาม ถ้าหากว่าเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมแล้ว เราควรจะยกเลิกให้หมด อันนี้ก็เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้กระผมต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา เพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ดังกล่าวแล้ว ในการประกาศใช้ประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวนี้ กระผมได้ตรวจดูแล้วว่า ในเหตุผลที่คณะปฏิวัติในสมัยนั้นได้แสดงออกมาเพื่อเลิกสภาจังหวัด เลิกสภาเทศบาล แล้วก็แต่งตั้ง

บุคคลที่คณะปฏิวัติเห็นชอบขึ้นมาทำหน้าที่เป็นสมาชิกทั้ง ๒ สภานั้นนะ ไม่มีเหตุผลใดๆ ที่สมควร นอกจากใช้คำว่า เพื่อความเหมาะสมของสถานการณ์เท่านั้น ซึ่งกระผมเห็นว่าเหตุผล เช่นนั้นเป็นเหตุผลที่ไม่มีน้ำหนัก เป็นเหตุผลที่ไม่ควรจะยึดถือ อันนี้ก็หลักอันหนึ่งที่ กระผมได้ยึดถือในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นอกจากนั้นแล้ว การใช้ประกาศ ของคณะปฏิวัติในสมัยที่แล้วนั้น คณะปฏิวัติยังถือโอกาสใช้อำนาจล้มล้างสถาบันของระบอบ ประชาธิปไตยไปเป็นอันมาก ซึ่งเป็นการที่ไม่ชอบ และกระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในสภานี้คงเห็นด้วย หลักที่สำคัญก็คือว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นนะเป็นหลักสำคัญของ ระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ก็เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ ประชาชนในระดับท้องถิ่น หรือระดับหมู่บ้าน ตำบล และระดับเมือง นั้น ได้มีโอกาส มีสิทธิ มีส่วนในการปกครองบ้านเมืองของตนได้อย่างเต็มภาคภูมิ มิใช่ว่าจะมีเพียงระดับชาติ คือ ในระดับสภานี้เท่านั้นการที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนในระดับท้องถิ่นได้มีโอกาสเลือกผู้แทน ของตน มิใช่ทำให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเข้ามาแทนนั้น เป็นหลักการที่สำคัญและเป็นมูลฐานที่สำคัญ ที่จะช่วยส่งเสริมวางรากฐาน วางพื้นฐานให้ระบอบประชาธิปไตยนี้เป็นปึกแผ่น กระผมไม่ เห็นด้วยกับบางท่านซึ่งเคยกล่าวว่าการเลือกตั้งเทศบาลกิติ สมาชิกสภาเทศบาลกิติ การเลือกตั้ง สภาจังหวัดกิติ มันไม่เกี่ยวกับการบ้านการเมือง มันเป็นเรื่องการบ้าน เขาว่าอย่างนั้นครับ เป็นเรื่องของการบ้าน ไม่ใช่การเมือง ความจริงเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกิติ การ เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดกิติ เป็นการศึกษากองเมืองเบื้องต้นของประชาชน ซึ่งถ้าหากว่ามี พรรคการเมือง พรรคการเมืองนี้ในสมัยต่อไปก็ควรที่จะมีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา กระผมได้ยึดหลักตั้งที่ได้กราบเรียนมาแล้ว สำหรับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติหน่อยก็คือ กระผมได้ กำหนดว่าให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัด ภายใน ๕๐ วัน นับ ตั้งแต่ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนี้อาจจะเป็นความลำบากนิดหน่อยสำหรับ ฝ่ายปฏิบัติ คือฝ่ายกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรง กระผมก็ได้สลับตัวรับฟังมา ทางกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า เพื่อประหยัด หรือว่าเพื่อไม่ให้เป็นการสิ้นเปลือง และ เพื่อความสะดวกในการเลือกตั้ง ก็ใครจะให้มีการเลือกตั้งสภาจังหวัดนี้และรวมทั้งสภาเทศบาลนั้น ในระยะที่ใกล้เคียงกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่งจะมีขึ้นในอนาคตอันนี้เป็นปัญหา

ปลีกย่อย เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งเมื่อถึงขั้นกรรมาธิการแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็อาจ จะแปรญัตติเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกทั้ง ๒ สภาดังกล่าวแล้ว เพื่อให้เป็นการไม่สิ้นเปลือง หรือให้ได้ใช้บริการของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนดังกล่าว นั้น แต่หลักการที่สำคัญก็คือว่า กระผมขอให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ นี้ โดยเลิกการแต่งตั้งซึ่งได้ดำเนินการ มาแล้ว และให้มีการเลือกตั้งโดยราษฎรซึ่งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัด ขอขอบคุณ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานในการเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

โดยมีหลักการ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๔ นั้น กำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งมีกฎหมายให้ราษฎรเป็นผู้เลือกตั้ง จากราษฎรนั้น ไปเป็นไม่ต้องให้ราษฎรเลือกตั้ง แต่ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิก สภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด ผลแห่งการบังคับของประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวนี้ ยังมีผลบังคับอยู่จนบัดนี้ เห็นว่าเป็นการขัดต่อระบอบประชาธิปไตย ไม่ส่งเสริมระบอบ ประชาธิปไตยที่ให้การปกครองแบบประชาธิปไตยมาจากพื้นฐานของท้องถิ่นต่าง ๆ

เพื่อให้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยในการปกครองท้องถิ่น จึงเห็นสมควร ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้นเสีย แล้วให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดภายใน ๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่ กฎหมายนี้ใช้บังคับ

ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลซึ่งท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้เสนอมาฉบับหนึ่งด้วย คือ คุณสมคิด ศรีสังคม ได้กรูณาอภิปรายประกอบต่อสภานี้ กระผมก็เห็นด้วย แต่กระผม อยากจะรบกวนเวลาเพื่อที่จะอภิปรายเพิ่มเติม ให้สภาได้เห็นถึงความจำเป็นที่จำเป็นจะ ต้องยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย คือ ๑. ในรัฐธรรมนูญที่

เรากำลังร่างรัฐธรรมนูญ ก็ได้ถือเอาการปกครองท้องถิ่นเป็นเรื่องสำคัญ จนถึงกับนำมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญว่า ให้ประชาชนเลือกตั้งโดยตรง และให้การบริหารท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามเจตนาของประชาชน ดังนั้นที่มีประกาศของคณะปฏิวัติให้มีการแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดอยู่ขณะนี้ แม้จะไม่ยกเลิกบัดนี้ ก็จะต้องยกเลิกเมื่อรัฐธรรมนูญออก เพราะเป็นประกาศของคณะปฏิวัติที่เป็นกฎหมายอันขัดกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราจะออกกันต่อไปประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง กระผมเห็นว่าเพื่อเป็นผลดีในการพัฒนาท้องถิ่น กระผมจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อทราบว่าการแต่งตั้งสมาชิกเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดที่เป็นมาแล้วนั้นหลายท้องถิ่น ไม่เป็นผลดีต่อเทศบาล ไม่เป็นผลดีต่อบ้านเมือง และไม่เป็นผลดีต่อประเทศชาติ ทั้งนี้เนื่องจากการแต่งตั้งนั้น กระทรวงมหาดไทยได้วางกำหนดกฎเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เสนอชื่อผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งจากกระทรวงมหาดไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ นี้ การเสนอของผู้ว่าราชการจังหวัดบางท่านก็เป็นไปด้วยความคิดเห็นที่ชาวเสี่ยงจากประชาชน อันนั้นถ้าทำไปได้อย่างนั้นก็คิดว่าใกล้เคียงกับระบอบประชาธิปไตย และไปบริหารงานของเทศบาลของจังหวัดเป็นไปด้วยความโน้มเอียงไปในทางที่จะช่วยเหลือประชาชน แต่หลายจังหวัดแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดด้วยยึดถือเอาพวกเป็นสำคัญ มิได้คำนึงถึงความสามารถ ความเหมาะสมและความต้องการของประชาชน บางเทศบาล บางสภาจังหวัดแต่งตั้งเอาบุคคลซึ่งประชาชนไม่เลือกตั้งมาแล้ว ๒-๓ สมัย แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดกลับเสนอให้กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นการตบหน้าประชาชนและเป็นการทำลายประชาธิปไตย อันนี้กระผมเห็นว่าเป็นภัยต่อประชาธิปไตยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเมื่อเข้าไปบริหารงานในตำแหน่งเทศบาลนั้น ก็แล้วแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะคอนโทรล (control) หรือควบคุม ดังนั้นการบริหารงานของเทศบาลไม่เจริญก้าวหน้า บางเทศบาลที่กระผมเห็นมา ท่านประธานที่เคารพกระผมอยากจะกราบเรียน ในสมัยหนึ่งนายกเทศมนตรีถูกกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ออก เพราะส่อไปในทางไม่สุจริต แต่เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคนใหม่เข้ามาตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ คนที่ถูกแต่งตั้งมาเป็นเพื่อนของผู้ว่าราชการจังหวัด เข้าไปถึงไม่ทำอะไรเลย จนชาวบ้านบอกว่าให้คนโกงทำยิ่งดีกว่า มั่นโกงบ้างทำบ้าง อันนี้กระผมเห็นว่าเป็นการเสียหายต่อระบอบประชาธิปไตยอย่างร้ายแรง และเป็นการทำความเห็นโน้มเอียงให้เห็น

ไปว่าคนโกงกลับดีกว่าคนไม่ทำอะไร อันนี้กระผมเสียใจเหลือเกินที่ต้องมีสมาชิกสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรีบางคนอยู่อย่างนี้ เพราะประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ กระผม เห็นว่ายกเลิกเสียจะเป็นผลดีแก่บ้านเมืองในด้านการบริหารท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่นทวนกลับไปถึงสภาจังหวัด ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะขอเวลาท่านประธานสภาจังหวัดนี้ ว่ากันตามความจริงมีกฎหมายขึ้นมาเพื่อให้เป็นประชาธิปไตย แต่ถ้าคำนึงถึงความเป็นมาของสภาจังหวัด มีกฎหมายขึ้นมาแล้วก็มีทางเลือกตั้งครั้งเดียว ก่อนนั้นก็มีการแต่งตั้ง การแต่งตั้งเป็นไปตามความพอใจของนายอำเภอผู้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เสนอกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง การบริหารงานของแต่ละอำเภอ หลายอำเภอเท่าที่กระผม พบเห็นมา ทำตามความพอใจ เงินพัฒนาจากกระทรวง จากส่วนกลางส่งไปสู่อำเภอ สู่อำเภอ การใช้จ่ายเงินเหล่านั้นมีระเบียบให้สมาชิกสภาจังหวัดควบคุม แต่เมื่อสมาชิกสภาจังหวัด เป็นพวกเดียวกับนายอำเภอเป็นพวกเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัด พวกนั้นก็เซ็นโลงกันไปเลย เชื้อนพังไปหลายเชื้อน ฝ่ายน้ำล้นที่จะช่วยเกษตรกรพังไปหลายฝ่ายน้ำล้น เครื่องมือในการ ไปสูบน้ำช่วยชาวนาเครื่องมือในการไปพ่นยาช่วยเกษตรกร ชื่อของเลวๆ ชื่อของที่ไม่มีคุณภาพ แต่ราคาแพง เอาไปช่วยชาวนาได้ไม่กี่วันก็เสีย เขาก็เซ็นรับกัน ทำกันมาอย่างนี้ ผลที่รัฐบาล ต้องการจะช่วยเหลือประชาชนกระจายอำนาจไปสู่ยังท้องถิ่นนั้นมันได้ผลไม่เพียงพอ เมื่อมีการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ก็นายอำเภอเหล่านั้นเอง บางอำเภอชนะครับ บางอำเภอที่ดีก็มีมาก แต่ บางอำเภอที่กระผมเห็นและนำนายกต่อสภาฯ ก็ไปจัดทีมเอง เอาสภาจังหวัด สมาชิกที่เคย แต่งตั้งนั้นมาเลือก เลือกก็ได้ไปแล้วก็สมคบกันทำอย่างนี้ ทุกจริตอย่างนี้ เงินภาษีของราษฎรก็ ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทำกันอยู่พักหนึ่ง ก็เกิดการปฏิวัติวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วเกิดออกกฎหมายฉบับนี้ออกมาคือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ นี้การนั้นก็กลับมาอีก สมาชิกสภาจังหวัดที่ได้รับการแต่งตั้งก็ไปอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภออีก สภาจังหวัดมีความหมายอะไร เงินของรัฐที่ส่งไปก็ถูกใช้จ่ายไปตามความพอใจของเจ้าหน้าที่ สภาจังหวัดได้ควบคุมไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยจริงอยู่กระผมก็ยอมรับว่า บางสภาจังหวัดเป็นสภาจังหวัดที่ดี มีคนดีเข้าไป ก็ทำได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ที่ไม่ดีอย่างที่ กระผมกราบเรียนท่านประธานนี้ มีครับ ท่านประธาน กระผมจึงเห็นเป็นเหตุผลอีกข้อหนึ่งว่า เมื่อได้ยกเลิกไปให้ประชาชนเลือกตั้งแล้ว นอกจากเป็นประชาธิปไตย นอกจากให้ประชาชน

เขาชี้ขาดตัดสินปัญหาของเขาเองแล้ว ก็ป้องกันความเสียหายในการเหล่านี้ด้วย เป็นการช่วยพัฒนาบ้านเมือง พัฒนาท้องถิ่นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาสุดท้ายที่กระผมอยาก จะกราบเรียนท่านประธานก็คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญที่เรา ร่างกันอยู่นี้ กระผมคิดว่าจะแก้ไขก็คงไม่มากนัก ในบทที่กำหนดไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เป็นรัฐมนตรีได้นี้ กระผมคิดว่าคงจะไม่ถูกแก้ไข ดังนั้นการเลือกตั้งตาม นโยบายของรัฐบาล ฯพณฯ สัญญา ธรรมศักดิ์ นั้น ที่กำหนดไว้ว่าจะดำเนินการเลือกตั้งโดย สุจริตยุติธรรม โดยมอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย บุคคลผู้ซึ่งทั้งสื่อมวลชนและ ประชาชนให้ความเชื่อถือว่าเป็นผู้เที่ยงตรง และไม่ชอบการทุจริต นั้น เป็นผู้รับผิดชอบ กระผมเห็นว่าควรจะสนับสนุนอย่างยิ่ง เมื่อต้องการจะสนับสนุนกระทรวงมหาดไทย กระผม เห็นว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสภาจังหวัดก่อนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ เป็นผลอย่างหนึ่งในการที่จะให้ประชาชนตื่นตัวในการใช้สิทธิเลือกตั้งตามบ้านนอกนี้ คนใน ชนบทเขาจะฟังเสียงคนในเขตเทศบาล การเลือกตั้งในเขตเทศบาลก็ย่อมมีการหาเสียงแถลง นโยบายกันเหมือนกับการเมืองเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้ คนบ้านนอก ก็มาฟังในเมือง ความตื่นตัวในทางการเมืองก็เกิดขึ้น จะเป็นผลดีให้ไปกระทบถึงการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ประชาชนได้ใช้สิทธิพิจารณาตัวบุคคลและการใช้สิทธิในการ เลือกตั้งมากขึ้น ถูกต้องขึ้น เป็นผลดีในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย อีกประการหนึ่ง จะช่วยจัดงบประมาณของกระทรวงมหาดไทยในการที่จะโฆษณา แน่นนอนกระผมคิดว่ากระทรวง มหาดไทยจะต้องตั้งงบประมาณโฆษณาไว้ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท แต่การโฆษณาโดยการ ปิดโปสเตอร์ส่งไปให้อำเภอ จังหวัดโฆษณาประชุมชี้แจงชาวบ้านนะ เดียวนี้ข้าราชการอำเภอ จังหวัด ขอประทานโทษยังวางตัวเป็นเจ้านายของประชาชนอยู่มาก ส่งโปสเตอร์ไป คำชี้แจง ไปก็ได้ผลนะได้ แต่จะน้อยมาก แต่ถ้ามีการเลือกตั้งก่อน สมมติว่าเลือกตั้งเทศบาลก่อนที่ จะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ การเลือกตั้งเทศบาลนี้เองจะเร่งเร้าให้ประชาชนตื่นตัว เป็นการโฆษณาประชาธิปไตยโดยผู้สมัครรับเลือกตั้งเขาเป็นผู้ลงทุนเอง รัฐลงทุนเพียงการ เลือกตั้งเทศบาล เงินที่เลือกตั้งเทศบาลนี้ก็เทศบาลใช้งบประมาณส่วนหนึ่ง กระทรวงมหาดไทย จะอุดหนุนเป็นส่วนหนึ่ง เป็นการใช้งบส่วนน้อย ได้ผลในการโฆษณาประชาธิปไตย เร่งเร้า ให้ประชาชนได้รู้จักสิทธิหน้าที่ในทางการเมือง สนใจในทางการเมือง คือไม่เซ็ง คืออยู่มาจน

เชิงแล้ว เมื่อไม่เชิงแล้ว ประชาชนตื่นตัวขึ้น ก็ได้ผลในด้านโฆษณาด้วย ได้ผลในการที่ให้เราใช้สิทธิหน้าที่ถูกต้อง และเป็นจำนวนมากที่จะไปใช้สิทธิด้วย อันนี้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง กระทบเห็นว่าด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงควรจะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ เสียแล้วให้ประชาชนเลือกตั้ง ปัญหาต่อไปอีก ท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ อาจจะคิดว่าก็ยังไม่มีความหมายเลือกตั้งจะเลือกตั้งกันอย่างไร กระทบจะกราบเรียนว่ากฎหมายเทศบาล กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดไม่ได้ถูกยกเลิกไป ถ้าสถานะนี้เพียงแต่ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ไม่ให้สิทธิแก่กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งบุคคลเป็นสมาชิกสภาดังกล่าวแล้ว กระทรวงมหาดไทยก็ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเลือกตั้งตามกฎหมายเลือกตั้งเทศบาล กฎหมายเทศบาล และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีกฎหมายอยู่แล้ว ท่านประธาน ถ้าเกี่ยวกับระยะเวลา ถ้ากระทรวงมหาดไทยจะต่อรอง กระทบก็ไม่ขัดข้องว่าให้เลือกตั้งเทศบาลเสียก่อน อันเครื่องเสียก่อน ปลุกประชาชนเสียก่อนแล้วรัฐธรรมนูญออก เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทั่วประเทศต่าง ๆ โรงเรือนปรา ทียบัตรอะไรต่าง ๆ ที่จะเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ภายหลังอีก ๒๐ วันหรือ ๓๐ วันแล้วเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด กระทบก็ไม่ขัดข้อง อันนี้ย่อมที่จะเขียนแก้ไขได้ในบทเฉพาะกาล ในกฎหมายที่ประกาศยกเลิกนี้ซึ่งกระทบเขียนไว้ในมาตรา ๔ ว่า ให้เลือกตั้งภายใน ๖๐ วันนั้น ถ้ากระทรวงมหาดไทยยังไม่พร้อม กระทบก็ยินดีที่จะผ่อนผันโดยให้เขียนเพิ่มวันขึ้นหรืออย่างไร แต่สำหรับความเห็นส่วนตัวของกระทบ กระทบเห็นว่า ๖๐ วันนี้กระทรวงมหาดไทยทำได้ทันที ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระทบอยากจะกราบเรียนต่อสถานะนี้ได้โปรดเห็นด้วยกับหลักการนี้ และให้มีการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ นี้เสียในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

นายประคอง เทวารุทธ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ประคอง เทวารุทธ เห็นจะต้องบอกด้วยลครับว่าเป็นนายกเทศมนตรีมา ๕ สมัย และก็เป็นอุปนายกสันนิบาตเทศบาลด้วย ที่ต้องอ้างเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่าเพื่อจะเป็นการเน้นให้ท่านประธานรัฐสภาได้เห็นว่าคุณกระทบนะชอบเลือกตั้ง โดยเฉพาะเรื่องเทศบาลแล้ว ถ้าเลือกตั้งเร็วเท่าไรยิ่งเป็นการดีเท่านั้น เห็นด้วยอย่างยิ่งในประการนี้ แต่การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่านได้

เสนอร่างกฎหมายนี้มา กระผมมีข้อห่วงใยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีเกียรตินี้หลายประการ ในประการแรกก็ใคร่จะขอประทานเสนอให้ท่านประธานได้พิจารณาเสียก่อนว่า เรามีสิทธิที่จะเสนอได้ไหม ถ้าดูเผิน ๆ มันก็น่าจะได้ แต่ว่าเมื่อคำนึงถึงธรรมเนียมการปกครองฉบับที่เราเป็นสมาชิกกันอยู่นี้ มาตรา ๙ ซึ่งว่าถึงพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้น สมาชิกไม่มีสิทธิที่จะเสนอได้ แต่ในรายละเอียดนั้นในวรรคสาม มันมีอยู่ ๒-๓ ประโยคครับ ท่านประธาน ที่ว่าถ้าเกี่ยวกับการเงินแล้ว การจัดสรรกิติหรือการรับกิติ หรือการรักษากิติ หรือจ่ายหรือก่อภาระผูกพันเงินแผ่นดิน สมาชิกก็ไม่มีสิทธิที่จะเสนอได้ นี่ประการหนึ่ง ส่วนว่าถ้าเป็นปัญหาว่าจะมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่นั้น ในวรรคสามสุดท้ายก็ให้อำนาจท่านประธานสภาเป็นผู้วินิจฉัย ทีนี้กระผมใคร่ขอทราบเรียนท่านประธานว่า อัยการเทศบาลนั้นไม่มีปัญหาครับ พวกเราก็อยากให้เลือกตั้ง แล้วให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ และก็รัฐบาลก็มีวิธิต่างที่ว่าจะผ่อนเงินนี้ไปให้เทศบาลทั้งหลายจ่ายโดยเงินสะสมหรือเงินอะไรก็ได้ ซึ่งตามสถิติตัวเลขแล้วก็ปรากฏว่าหน่วยในเทศบาลนี้ทั้งหมดทั่วประเทศมีเพียง ๑,๘๘๖ แห่งเท่านั้น และกระผมได้สอบถามท่านเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการทางฝ่ายมหาดไทยกับบอกว่า ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนี้หน่วยละประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นอย่างต่ำ คือถ้าคิดในราคาปัจจุบันนี้ นะครับ ๑๐,๐๐๐ บาทนี่พอใช้ แต่ถ้าหากว่าคิดในภาวะที่เงินมันถูกและก๊ของมันแพงนี้ ก็อาจจะใช้ถึง ๑๕,๐๐๐ บาท เทศบาลก็จะต้องใช้เงินประมาณ ๑๑ ล้านเศษขึ้นไป แต่ว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนั้นจะต้องทำทุกกระบวนการละม้ายกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม หรือจะเรียกว่าร้อยหนึ่งก็ได้ครับ ท่านประธาน ก็ปรากฏว่ามีหน่วยเลือกตั้งทั้งหมดทั่วประเทศนี้ถึง ๑๘,๘๓๔ หน่วย ท่านเจ้าหน้าที่ท่านคำนวณหน่วยละ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็จะใช้เงินทั้งสิ้นถึง ๑๘๘ ล้านเศษ ท่านประธานครับ อย่างนี้เป็นการผูกพันรายจ่ายเกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินหรือไม่นี้ กระผมขอให้ท่านประธานได้พิจารณาเป็นประการแรกว่าสิทธิที่เราจะทำนี้ย่อมจะทำได้ และขัดตามธรรมเนียมการปกครอง มาตรา ๙ อนุมาตรา (๒) หรือเปล่า นี่เป็นประเด็นแรกนะครับ ทีนี้ประเด็นต่อไปเราจะเห็นว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดสภาเทศบาลนะ กระผมไม่ค้านนะครับ กระผมก็อยากจะให้เลือกเร็ว ๆ มันจะต้องมีขบวนการโดยครบถ้วนเช่นเดียวกับผู้แทนราษฎรเหมือนกัน และต้องมีค่าใช้จ่ายอย่างมากมายทั้ง ๆ ที่สภาจังหวัดเดี่ยวนั้นนะครับ เราก็ยอมรับว่าการทำงานที่จะทำนั้นก็ในรูปแบบที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่า-

ราชการจังหวัดเท่านั้น ปีหนึ่งก็กำหนดสมัยประชุมเพียงครั้งหนึ่ง อาจจะมีวิสามัญอีกครั้งหรือสองครั้ง กระทบก็เป็นมาหลายสมัย แต่สมัยนี้ไม่ได้เป็น ครั้งหนึ่งก็ประชุมกัน ๒ วันบ้าง ๓ วันบ้าง สรุปแล้วปีหนึ่งก็ประชุมกันไม่เกิน ๑๐ ครั้งที่ทำหน้าที่แทนปวงชนในสภาจังหวัดนั้น กระทบก็เห็นว่าขณะนี้สภาจังหวัดนั้นยังไม่มีควมจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องไปเลือกตั้ง และกีดำเนินการก่อนผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ นอกจากงบประมาณค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากแล้ว เรายังจะเห็นได้ว่า ถ้าหากว่าเราดำเนินการให้ครบกระบวนการไปตามรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังจะออกกันอยู่นี้ ท่านก็ได้เขียนบทเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในหมวดที่ ๑๐ ไว้ว่า ขบวนการเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น เราจะต้องมีการเลือกตั้งทั้งนั้น และจะเป็นความพลั่งพลัดปลั่งผลอย่างไรกระทบก็ไม่ทราบปรากฏว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนั้นไม่มีบทเฉพาะกาลที่จะบังคับไว้ว่า จะให้ดำเนินการเลือกตั้งขบวนการท้องถิ่นนี้ เทศบาลก็ดี สุขาภิบาลก็ดี หรือสภาจังหวัดอะไรก็ดี ภายในกี่วัน กระทบก็ไปแปรญัตติไว้ แต่ว่ากระทบก็เชื่อว่าอาจจะสู่คณะกรรมการไม่ได้ เมื่อไม่ได้เช่นนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญคลอดออกไป มันก็จำเป็นจะต้องดำเนินการเลือกตั้งทันที พวกกระทบทั้งหลายที่กำลังเป็นกันโดยแต่งตั้งนี้ก็จะต้องสิ้นสภาพโดยทันทีไปหมดทั่วทุกเทศบาล ทั่วทุกสภาจังหวัด ท้องถิ่นทั้งหมดก็ทั้งหมด นี่อย่างนี้แหละครับ ก็เมื่อมันเป็นเช่นนั้นแล้ว แม้ว่าสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้กำหนดระยะเวลา ท่านหนึ่งกำหนดว่า ให้เลือกตั้งภายใน ๓ เดือนก็ดี อีกท่านหนึ่งก็ว่าภายใน ๖๐ วันก็ดี แล้วก็ยังยืดหยุ่นว่า ถ้ารัฐบาลไม่พร้อม จะขยายเวลาออกไปอีกเท่านี้เท่านี้ ท่านก็ว่าย่อมจะทำได้แต่กระทบว่าเมื่อคำนวณสถานการณ์และเวลาไปแล้ว มันก็ใกล้เคียงกับกำหนดที่รัฐธรรมนูญเราจะออกหรือจะคลอดออกมาได้ เพราะฉะนั้นเราก็ไม่มีความจำเป็นแต่ประการใด ที่จะไปเร่งร้อนการเลือกตั้งนี้ให้เกิดภาวะความวุ่นวายและผูกพันการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน ในขณะที่บ้านเมืองเรากำลังประสบความลำบากยากเข็ญ เกี่ยวกับการใช้เงินงบประมาณนี้เป็นอย่างมาก ในทางกลับกัน ถ้าหากว่าเราขอให้รัฐธรรมนูญออก และได้มีเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วเราก็เลือกสมาชิกสภาจังหวัด สภาเทศบาลอะไรตามหลังไปตามลำดับ เราก็จะประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่างๆ ในการเลือกตั้ง อาทิเช่นการจัดคูหาที่ดี ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่างๆ ในการเลือกตั้งประจำหน่วยทั่วประเทศถึง ๑๘,๘๓๙ แห่งนี้ก็ดี มันก็จะเป็นการประหยัดมาก และนอกจากนั้นเมื่อเราอิงจากงบประมาณนี้ได้แล้ว

เราก็มุ่งหวังประชาธิปไตยกันอย่างจริงจังแล้ว ตัวอย่างที่ควรจะต้องลองนั้น กระผมว่าไม่ใช่สภาจังหวัดและสภาเทศบาลหรอก เพราะเหตุว่าการทำหน้าที่ของผู้แทนของปวงชนโดยสมบูรณ์นั้นนะ เมื่อเป็นสมาชิกสภาเทศบาลก็ดี เป็นสมาชิกสภาจังหวัดก็ดี ทำได้แค่นั้นเพียงไร ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ย่อมจะทราบดีว่าเราไม่ได้มีอำนาจหน้าที่อะไรมากมาย อยู่ใต้อันเตอร์คอนโทรล (under control) ด้วยวิธีทางต่าง ๆ ตามระเบียบ ตามกฎหมายมากมาย ซึ่งไม่เป็นอิสระในการที่จะใช้ดุลพินิจตามลักษณะการปกครองท้องถิ่นที่เราจะได้กำหนดนโยบายของตัวเองเหมือนรัฐธรรมนูญใหม่ที่กำหนดไว้นี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะทดลองกันในแบบเลือกตั้งแล้วไซ้ มันก็ควรจะต้องเดินตามหลัง การบ้านนี้ควรจะต้องเดินตามหลังการเมืองครับ ไม่ใช่การบ้านนี้ออกหน้าการเมือง เพราะฉะนั้นมันก็เกิดปัญหาล้ำบากยุ่งยากและวุ่นวายในประการต่าง ๆ ดังที่กระผมได้เรียนมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานะการเงินและเหตุการณ์ต่าง ๆ และนอกจากนั้นการที่พวกเราซึ่งประสพภาวะแต่งตั้งในขณะนั้นนั้นนะครับ ไม่ใช่ชอบใจครับ แต่ว่าจำเป็นจำต้องยอมรับนับถือ เพราะว่าเราก็จะต้องมาทำหน้าที่ผู้แทนของปวงชนแต่อย่างไรก็ตาม ความภาคภูมิใจของตัวกระผมเองนะครับ หรือเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่เป็นทีมเดียวกัน คณะเดียวหรือพวกเดียวกันนั้นนะ ประการกันอยู่ตลอดเวลาว่ามันภาคภูมิใจสู่เลือกตั้งไม่ได้ เพราะว่าถ้าเราเป็นผู้แทนของปวงชนอย่างสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว เราทำอะไรรู้สึกว่ามันไม่ค่อยมีข้อติดขัด เราจะไปโต้แย้งกับใครก็ได้เต็มที่ ในฐานะที่เราอ้างว่าเป็นผู้แทนของปวงชน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และอย่างจริงจังและจริงใจด้วย ไม่เหมือนกับการแต่งตั้ง เราจะไปอ้างอะไรมันก็ติดขัด บางทีประชาชนเขาไม่ยอมรับนับถือ หรือว่าเกิดข้อโต้แย้งขึ้นเราก็อ้างไม่สนิทใจ ไม่สนิทหู หรือว่าวิถีทางปฏิบัติงานมันก็ไม่กระชับตัว เราอยากจะมีมีการเลือกตั้ง และก็จะได้ดำเนินการเร็วเท่าไรเราก็เป็นการพอใจเท่านั้น แต่ที่กระผมได้ท้วงให้ข้อสังเกตเหล่านี้ เป็นการให้ข้อสังเกตว่า เราควรจะพิจารณาทำกันโดยสุจริตและรอบคอบ และให้ชอบด้วยธรรมนูญการปกครองที่กำหนดหน้าที่ของเราไว้ด้วย และนอกจากนั้นก็เป็นการดีที่สุด กระผมว่าเรื่องนี้รัฐบาลควรจะออกความเห็นบ้าง และถ้าสามารถจะรับเอาเรื่องนี้ไปพิจารณาโดยเอกสิทธิ์ของรัฐบาลแล้ว ก็จะเป็นการดี เพราะรัฐบาลท่านเองนะ ท่านรู้ที่ท่านพร้อมที่จะทำได้เมื่อไรหรือไม่ แล้วท่านจะเอาเงินที่ไหนมาใช้จ่ายในการนี้มากน้อยแค่ไหนเพียงไรหรือไม่ และเท่าที่ทราบว่าการมการปกครองขอเงินงบประมาณในเรื่องนี้ไปถึง ๒๕๐

ล้านบาท แต่แท้ที่จริงแล้วสภาได้อนุมัติในงบประมาณเพิ่มเติมไปเพียง ๑๕๐ ล้านบาทเท่านั้น จะพอใช้หรือครับ ถ้าเรามาถามสภาจังหวัดเข้าไปด้วย ซึ่งมันก็จะต้องทำกระบวนการเหมือนกับผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ในประการสุดท้ายกระผมก็ขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ว่าควรจะให้รัฐบาลรับเรื่องนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง กระผมก็ขอประธานอนุญาตเสนอท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการขัดด้วย ธรรมนูญการปกครองที่เราใช้อยู่นี้ มาตรา ๙ อนุมาตรา (๒) หรือเปล่าครับ กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องร่างพระราชบัญญัติทั้งสองจะเป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่นั้น ผมขอชี้แจงว่า ได้ดูหลักการแล้วเห็นว่าไม่เป็นจึงได้นำเสนอ สภานี้ เพราะหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้มีเพียงยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ ไม่ได้มีอะไรอีก หลักการไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินแน่นอน การเลือกตั้งซึ่งจะต้องมีขึ้นตามนัยแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว เข้าใจว่าจะเป็นปลายเรื่อง ถึงจะต้องใช้เงินก็จริง แต่เป็นปลายเรื่อง แล้วจะถือว่าเป็นการ ก่อภาระผูกพันเงินแผ่นดินโดยเคร่งครัดนั้นก็ได้ เพราะว่าไม่มีจำนวนแน่นอนที่บอกมา ผมก็ต้องถืออนุโลมตาม อย่างไรก็ตาม มีความเห็นส่วนตัวว่าธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร นี้ก็ดี ข้อบังคับนี้ก็ดี ถ้าประธานสภาถือเป็นจริงโดยเคร่งครัดแล้ว ประชุมสภาอาทิตย์ละ ครั้งวันก็พอ ไม่จำเป็นต้องมีอะไรกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นก็ต้องใช้ที่เขาเรียกว่าดุลพินิจให้มี เสรีภาพ มีสิทธิเสรีภาพตามสมควร และอีกอย่างหนึ่งเป็นความเห็นของประธานสภาว่าสิทธิ เสรีภาพของปวงชนนั้น ถึงแม้ว่าจะต้องเสียเงินเสียทองเท่าไรก็เป็นของที่ไม่ควรจะเสียตาย ถ้าเราจะมัวเสียตายเงินกันแล้ว การร่างรัฐธรรมนูญก็ดี อะไรก็ดี ที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่ปวงชน นั้นก็เป็นเรื่องไม่สำคัญ เป็นเรื่องเหลวไหลทั้งสิ้น ด้วยเหตุเหล่านี้จึงได้นำเสนอต่อสภา

นายสมัคร สุนทรเวช : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ครับ เคยเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเหมือนกัน แต่ทว่าไม่ได้เป็นพวกรัฐบาล ถูกเขาไล่ออกมาแล้ว เขาก็ไม่เลือกเข้าไปแต่งตั้งอีก ที่กระผมขึ้นมานี้ก็เพื่อจะมาสับสนุนร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ครับ เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับวิถีทางประชาธิปไตยของบ้านเมืองเรา เวลาที่ผู้คนรำร้อกันเหลือเกินครับ อยากจะให้มันเลือกตั้งเร็ว กระผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญที่ทำ

อยู่เวลานั้นนั้น ได้ไปโดยถูกวิธีทาง ถูกจังหวะเวลาแล้ว แต่ถ้าหากว่าจะได้มีการเลือกตั้งในระบบท้องถิ่นขึ้นมาเสียก่อนที่จะถึงการเลือกตั้งจริง ก็จะได้เป็นการชักจูงให้ประชาชนผู้ที่กำลังสนใจการบ้านการเมืองได้หันเหเข้ามา ข้อบกพร่องอันใดที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นนี้ รัฐบาลเองก็จะได้ใช้เป็นเครื่องแก้ไขในการเลือกตั้งในภายภาคหน้า กระทบเห็นด้วยกับท่านประธาน ที่ได้กรุณาออกความเห็น แล้วก็ได้ยืนยันให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถจะเข้ามาในสภาได้ เพราะเหตุว่าถ้าหากจะอ้างอิงกันอย่างนั้นเรื่อยแล้ว การที่เอา ส.ส. ๓ คนออกจากคุกไปเมื่อคราวก่อนนั้น ก็น่าจะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เพราะว่าเอา ส.ส. ๓ คนออกไปนั้นก็ต้องพิมพ์ราชกิจจานุเบกษาออกมา การพิมพ์ราชกิจจานุเบกษานั้น ก็จะต้องใช้เงิน เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานได้ยืนยันหนักแน่นไว้แล้ว กระทบเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่สภานี้เป็นอย่างยิ่งในวันข้างหน้า ที่จะไม่ให้ผู้คนซึ่งทำทำทำทางว่าจะสนับสนุนแล้วก็ตามเบี่ยงท้าย เปลี่ยนเหว้าไม่ได้ อย่างนี้แหละครับ กระทบเห็นว่าถ้าบ้านเมืองยังมีคนซึ่งรักสิทธิเสรีภาพเป็นอย่างยิ่งอย่างท่านประธานสภา กระทบก็เห็นจะนั่งสบายใจไปอีกหลายๆ เดือนครับ ขอขอบพระคุณ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุชน ชื่นสมจิตต์ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หากว่าไม่มีผลออกไปเป็นกฎหมาย ผลตามมาก็คือว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งพวกเรายินดีสนับสนุนอย่างยิ่ง และประเด็นที่น่าพิจารณาก็คือว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เรากำลังร่างและผ่านสภาในชั้นรับหลักการไปแล้วนั้น ในหมวดที่เกี่ยวกับส่วนท้องถิ่นนั้นได้กำหนดเอาไว้ชัดเจนว่า ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เลือกตัวแทนของตนเข้าไปใช้สิทธิใช้เสียงในการปกครองตนเองโดยอิสระ เพราะการใช้คำว่า "อิสระ" ต่อท้ายนี้ จะมีผลขัดกับกฎหมายเก่าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ กล่าวคือว่า ถ้าหากว่าเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นโดยอาศัยกฎหมายเก่า ผลของกฎหมายเก่าก็คือว่า ปัจจุบันนี้ การปกครองตนเองของประชาชนในจังหวัดนั้นยังไม่อิสระ กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือเป็นผู้บริหารส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นจะขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะถ้าเลือกตั้งขึ้นมาหลังจากกฎหมายฉบับนี้ออกแล้ว รัฐธรรมนูญออกมาอีกก็ขัดกับรัฐธรรมนูญ เมื่อขัดกับรัฐธรรมนูญก็ต้องเลือกตั้งใหม่ อันนี้น่าคิดสำหรับ

สภาเทศบาลก็คงไม่มีปัญหา แต่ถ้าสภาเทศบาลกำหนดวิธีเลือกตั้งนายกเทศมนตรีใหม่ขึ้นมาใหม่ให้ตรงเป้าหมายที่รัฐธรรมนูญกำหนดก็อาจจะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ขึ้นมาอีกเหมือนกัน หลังจากรัฐธรรมนูญประกาศไปแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็มีข้อคิด คือสนับสนุนเหลือเกิน และเห็นชอบด้วยในการเลือกตั้งจากประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมมีข้อคิดว่ากระทรวงมหาดไทยน่าจะได้รับการกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาตัววันที่สุด แล้วก็รับร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับเข้าสภาแล้วคือให้เป็นไปตามร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้เลือกตัวแทนของเขาไปปกครองตนเองและมีอิสระ กระผมเชื่อมั่นว่าหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างนี้ คงไม่มีสมาชิกท่านผู้ใดเปลี่ยนแปลงแก้ไขแน่ เพราะเป็นหลักพื้นฐานของประชาธิปไตย เพราะถ้าหากว่านำเอากฎหมายฉบับนี้ไป แล้วร่างเข้ามาใหม่ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แล้วรีบนำเสนอต่อสภาตัววันที่สุด เราก็จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เราก็จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดได้สมเจตนารมณ์ของท่านผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งประชาชนทั่วทั้งประเทศที่กระหายเหลือเกินที่จะเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนในประเด็นนี้ และก็กระผมใคร่ที่จะฝากกระทรวงมหาดไทยไปด้วยว่า ในการที่จะร่างกฎหมาย ๒ ฉบับเข้ามาสู่สภา ก็ขอความกรุณาได้คำนึงถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้หนักในแง่ที่ให้เลือกผู้แทนมาปกครองกันเอง และให้มีอิสระ คำว่า "อิสระ" ในการปกครองตนเองนี้แหละมีความหมายลึกซึ้งซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างกฎหมายเทศบาล กฎหมายสภาจังหวัดเสียใหม่ โดยเฉพาะตำแหน่งสำคัญในการบริหาร ถ้าจะให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระผมก็ขอฝากกระทรวงมหาดไทยในแง่ตำแหน่งบริหารสูงสุดของเทศบาล คือนายกเทศมนตรี ควรที่จะให้ประชาชนในเขตเทศบาลเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรง ทั้งนี้เพราะเหตุที่ว่าในเขตเทศบาลหรือในเขตจังหวัดก็ดี ส่วนมากประชาชนทราบว่ามีใครเหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรี แล้วให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาเทศบาลเป็นเทศมนตรีร่วมการบริหาร กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าในปัจจุบันนี้ ซึ่งทราบกันทั่วไปว่านายกเทศมนตรีบางคนไม่มีความเหมาะสม แต่มีอิทธิพลด้านต่างๆ เหนือกว่าสมาชิกที่มีความเหมาะสมมากกว่า เพราะฉะนั้นก็อาจจะมีการครหานินทา ซึ่งก็ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่า เป็นความจริง มีจำนวนไม่ใช่น้อยที่จะต้องใช้เงินใช้ทองกันมาเป็นตำแหน่งสำคัญ ๆ ก็ไม่เป็นไปตามที่เจตจำนงของประชาชนในเขตเทศบาลที่ต้องการให้บุคคลที่ตนคิดว่าจะเป็นนายกเทศมนตรี บริหารท้องถิ่น

อันนั้นเกี่ยวกับเรื่องเทศบาล สำหรับสภาจังหวัด กระผมก็มีความคิดเห็นโน้มเอียงไปคล้ายกันว่า ปัจจุบันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งหนึ่ง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นตัวแทนของหน่วยราชการกลางอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำอย่างไรเราจึงจะแยกจากกัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปบริหารควบคุมข้าราชการทั้งปวงในจังหวัด โดยมีอำนาจที่สมบูรณ์กว่านี้ ปัจจุบันผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจน้อยมาก ไม่พอเพียงในการที่จะดลบันดาลให้ประชาชนในจังหวัดนั้นได้รับสุข เพราะฉะนั้นกระผมก็มีความคิดเห็นสำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นองค์การท้องถิ่น ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ควรที่จะให้ประชาชนได้เลือกผู้บริหารของเขาเอง กล่าวคือให้มีตำแหน่งสูงสุดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากประชาชน ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เราอาจจะเรียกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เราอาจจะตั้งชื่อใหม่ว่าผู้ว่าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเราอาจจะเรียกชื่อว่า เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบันให้เป็นข้าหลวงประจำจังหวัดเหมือนเก่า คือเป็นตัวแทนของส่วนกลางในการที่จะไปควบคุมการบริหารงานส่วนต่าง ๆ ในจังหวัดนั้น กระผมว่าน่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกราบเรียนมาแล้วนี้ ก็พอสรุปได้ว่ากฎหมายฉบับนี้กระทรวงมหาดไทยน่าจะรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการแล้วเสนอกฎหมายใหม่มาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญโดยเร็วที่สุด โดยกระผมขอกราบฝากข้อเสนอตำแหน่งสำคัญของเทศบาลว่า นายกเทศมนตรีควรจะต้องเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะบริหารให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ควรจะเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงครับผม

นายชำนานู พจนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนานู พจนา เป็นผู้หนึ่งที่ลงชื่อสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอญัตตินี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสภาจังหวัด ที่ท่านสมาชิกอภิปรายไปเมื่อกี้ กระผมก็เห็นว่าบางอย่างอาจจะเข้าใจ คลาดเคลื่อน ความจริงกฎหมายฉบับนี้ไม่มีความจำเป็นประการใดเลยที่ทางรัฐบาลจะต้องขอรับไปพิจารณา เพราะว่าเป็นกรรยกเล็กประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ เพื่อให้มีการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่เท่านั้น ส่วนกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่รัฐบาลจะต้องพิจารณานั้น ก็คือกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด และสภาเทศบาล ซึ่งขณะนี้ยังไม่เหมาะสม

อยู่หลายประการ ยกตัวอย่าง เช่น อายุ ความรู้ ซึ่งกำหนดไว้สูงกว่าสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไป อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องนำไปพิจารณาในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง นอกจากนี้ข้อบกพร่องอันหนึ่งซึ่งประสบมา สมาชิกสภาจังหวัดนั้นได้ให้โอกาสแก่ผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาลสมัครรับเลือกตั้งได้ด้วย ซึ่งอันนี้กระผมใคร่ขอฝากทางรัฐบาลไว้ด้วยว่า การปกครองท้องถิ่นในระดับไหนก็ควรจะเป็นคนที่อยู่ในท้องถิ่นระดับนั้นเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ควรจะซ้อนกัน อยู่ในเขตสุขาภิบาลก็เลือกตั้งภายในเขตสุขาภิบาล ในเขตเทศบาลก็ไม่ควรจะมายุ่งกับสภาจังหวัดอีก อันนี้กระผมก็ขอฝากไว้สำหรับที่กระผมเห็นว่ารัฐบาลไม่จำเป็นที่จะต้องรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น ที่สมาชิกบางคนก็อ้างเกี่ยวกับว่าเงินงบประมาณ ความจริงก็ไม่ได้สิ้นเปลืองอะไรมากมายนัก กระผมได้คำนวณตามหลักของที่ฝรั่งเขาเรียกว่าเข้าหลักของ เพอร์ท คือการควบคุมงานนี้ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนั้นอาจจะกระทำได้ภายใน ๑๕๐ วัน แล้วสภาจังหวัดอาจจะทำภายใน ๑๘๐ วันหรือหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภาเทศบาลนั้นก็จะต้องทรว ๆ เดือน พฤศจิกายน สภาจังหวัดก็ประมาณเดือนธันวาคม เพราะว่าสำหรับรัฐธรรมนูญที่ท่านสมาชิกอ้างว่า การที่จะไปร่างกฎหมายนั้นควรจะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ อันนี้รัฐธรรมนูญเราก็ยังไม่ได้ออกมาเป็นกฎหมาย เราจะไปอิงอะไรก็ยังไม่ได้ แต่เพียงว่าอิงในหลักการซึ่งคาดว่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นยังถึงท่านให้รัฐบาลกับกฎหมายนี้ไปพิจารณาแล้ว ถ้าท่านบอกว่าต้องร่างโดยอาศัยรัฐธรรมนูญนะ ไม่มีทางหรอกครับ ยิ่งจะยืดเยื้อไปอีก เพราะรัฐธรรมนูญนี้กว่าจะออกมาได้กระผมเข้าใจว่าสิงหาคม หรือกันยายน ก็คงจะไม่ทัน เพราะได้ทราบว่ามีท่านสมาชิกแปรญัตติมากเหลือเกิน ตั้ง ๔๓ ท่าน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดีที่สุด กระผมเห็นว่า สภานี้ได้เห็นชอบก็ควรจะรับหลักการไป แล้วก็แปรญัตติในเรื่องเวลา ส่วนที่กระผมเห็นว่าไม่ได้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายอะไรมากนักนั้น เกี่ยวกับหน่วยเลือกตั้ง ซึ่งในเขตเทศบาลก็ควรจะใช้เงินงบประมาณยอดเดียวกันนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ แล้วเราจะใช้งบประมาณอันเดียวกันนี้ ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องไปเข้าซ้อนโดยเฉพาะสภาจังหวัดนั้น มีอยู่ทั่วไปทุกอำเภอ จะต้องมีหน่วยเลือกตั้งก็กำหนดจำนวนผู้มีสิทธิ คือหมายความว่า การกำหนดหน่วยนั้น ควรจะให้ใกล้เคียงกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือผู้มีสิทธิที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดอยู่ในขณะนี้ ประมาณ ๑,๐๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ คน

ต่อที่เลือกตั้ง ๑ แห่ง อันนี้ก็เซฟ (save) เพราะว่าเราเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นห่างจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประมาณ ๒ เดือนเท่านั้น ซึ่งกระผมก็เชื่อว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็อาจจะทำได้ประมาณเดือนมกราคม หรือกุมภาพันธ์เป็นอย่างช้า สำหรับการบริหารงานของเทศบาลนั้น กระผมก็อยากจะเรียนว่า มีทั้งผลดีผลเสีย เพราะว่าท่านสมาชิกได้กล่าวว่าสมาชิกแต่งตั้งก็ดี เลือกตั้งก็ดี อันไหนจะดีกว่ากัน อันนี้กระผมก็ไม่อยากจะพูดมาก เพราะว่ามีทั้งดีทั้งเสียเหมือนกัน สมาชิกที่เลือกตั้งขึ้นมาั้น กระผมก็เคยได้เข้าไปประสานงานในฐานะเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้ง ก็ปรากฏว่าขวัญของเจ้าพนักงานเทศบาลก็ดี ของลูกจ้างก็ตาม ในเทศบาลแต่ละแห่งนั้นนะ แบ่งเป็นพวกเป็นก๊ก เป็นเหล่า เพราะว่าเลือกตั้งเข้ามาแล้ว บางที่บางแห่ง บางคนนั้นก็เอาพรรคเอาพวกเข้ามา พอชุดใหม่เปลี่ยนมาเทศบาลก็ล้มลุกคลุกคลาน อันนี้เป็นอันหนึ่งที่ทำให้เสถียรภาพของพนักงานเทศบาลหรือของการปฏิบัติงานของเทศบาลนั้นไม่ค่อยจะได้ผลนัก นอกจากนั้นก็มีการหมุนเวียนหรือแย่งกันเป็น เปลี่ยนกันเป็น ๖ เดือนหรือ ๑ ปีก็มี อันนี้เป็นส่วนน้อยนะครับ กระผมไม่ได้พูดว่าเป็นส่วนมาก นอกจากนั้นในการประชุม สมาชิกก็ได้เพียงเบี้ยประชุมเท่านั้น บางแห่งถึงกับเอาเงินประจำตำแหน่งนายกเทศมนตรีหักเจ็ดพันบาทนี้ มาแบ่งให้สมาชิกเสียครึ่งหนึ่งก็มี อันนี้เป็นข้อเท็จจริงครับ เพราะฉะนั้นจะว่าระบบแต่งตั้งดี หรือเลือกตั้งดีนั้น กระผมก็ไม่กล้าใจว่าอย่างไรดี แต่ว่ามันเป็นพื้นฐานในการปกครองท้องถิ่น ควรจะได้รับการสนับสนุนให้มีการเลือกโดยเร็วที่สุด แล้วที่ท่านนายกฯ สุรนพุดนะครับ กระผมก็ขอเรียนว่าไหนๆ ถ้าหากรัฐบาลอยากจะได้พิจารณาในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลแล้ว ตัวนายกเทศมนตรีนั่นเอง ควรจะเลือกจากประชาชนโดยตรงด้วย ถึงจะเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ไม่ควรที่จะให้สมาชิกมาคัดเลือกนายกฯ หรือว่าเทศมนตรีอีก ๒-๓ คน อันนี้เป็นเหตุแห่งการแตกแยกของสมาชิกสภาเทศบาลที่ล้มลุกคลุกคลานมาตลอดระยะเวลาเกือบ ๔๐ ปี ที่เรามีระบบเทศบาลขึ้นมาอันนี้เป็นจุดอ่อนอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าจะมีการแก้ไขกฎหมายเทศบาลก็ดี กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งก็ตาม กระผมใคร่ขอฝากข้อคิดเห็นนี้แก่ทางรัฐบาลไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พันตำรวจเอก นิรันดร ชัยนาม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิรันดร ชัยนาม ผมรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้เป็นพระราชบัญญัติที่มีประโยชน์มากที่สุด ในการ

ที่จะให้ประชาชนได้รู้จักการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ทั้งการเลือกตั้งของสภาเทศบาล และขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น คือสภาจังหวัด แต่การที่จะออกกฎหมายไปนั้นมันเกี่ยวกับการปฏิบัติ เรามีหน้าที่ที่จะบอกให้รัฐบาลทำอย่างนั้นอย่างนี้ เหมือนกันที่เราเป็นนายจ้าง เราจ้างคนมาว่า จะต้องปลูกบ้านให้เสร็จใน ๓ วันนะ นี่ยังไม่รู้หรอกว่าลูกจ้างหรือผู้รับจ้างไปนะ เขาจะทำได้หรือเปล่า เพราะขณะนี้ผมทราบว่ามีแต่ทะเบียนราษฎรที่กำลังสำรวจอยู่ในเวลานี้ก็ยังไม่เรียบร้อยอะไรต่ออะไร วิธีการที่เตรียมก็ยังไม่เรียบร้อยสักอย่าง เพราะเข้าใจว่ารัฐธรรมนูญคงจะไม่ออกด่วนหรือรีบร้อนอย่างนั้น ผมเห็นด้วยทุกอย่างวันแต่ในเรื่องเวลาที่จะกำหนด เขาบอกว่าให้เลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน หรือ ๖๐ วัน ผมรับรองว่าไม่น่าจะทำได้ ถ้าหากว่าจะให้ทางรัฐบาลรับไปพิจารณาว่าจะทำได้สักเมื่อไรให้เร็วที่สุด ถ้าหากว่ารัฐบาลรับจะทำได้ภายใน ๖๐ วัน หรือ ๙๐ วัน ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายนี้ก็ควรที่จะผ่านสภาไปได้ ถ้าทางรัฐบาลยังไม่สามารถจะรับได้ เราจะให้ไปทำแล้วถ้าความไม่เรียบร้อยความเสียหายเกิดขึ้นก็จะเสียหายแก่ประชาชน เสียหายแก่ระบบการปกครองโดยประชาธิปไตย ซึ่งเราจะถือเป็นหลักใหญ่ในการปกครองโดยรัฐธรรมนูญซึ่งจะออกมาโดยเร็วนี้

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ตามที่ท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านได้เสนอนั้น โดยหลักการแล้วนี้ก็ควรจะยกเลิกไป เพราะว่าสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด เท่าที่เป็นอยู่ขณะนี้กันไปโดยการแต่งตั้ง แต่มีปัญหาว่าการที่จะเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ไปนั้น จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัดตามกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ขณะนี้รัฐบาลเองพร้อมไหมที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสภาเทศบาลในช่วงระยะเวลาอย่างนี้ และอีกประการหนึ่งก็คือปัญหาปฏิบัติเหมือนกัน ขณะนี้จะสิ้นเดือนมิถุนายนอยู่แล้ว งบประมาณ ปี ๒๕๑๘ สภาใหม่จะต้องเป็นผู้พิจารณา กระผมหมายถึงสภาจังหวัดและสภาเทศบาลจะต้องเป็นผู้พิจารณางบประมาณของปี ๒๕๑๘ ถ้ามีการเลือกกันในระยะนี้ภายใน ๙๐ วันหรือ ๑๕๐ วัน ตามกฎหมายก็ตาม หลังจากนั้นแล้วผู้พิจารณาเทศบัญญัติงบประมาณ หรือว่างบประมาณของสภาจังหวัดนั้น ก็คงจะต้องเป็นผู้ที่บริหารงานอยู่ในขณะนี้ คือ โดยสภาแต่งตั้ง คืออย่างไรก็ตามปัญหาสำคัญขณะนี้ก็อยู่ที่ว่าเป็นเรื่องของการ

ปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยพร้อมไหมที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ภายหลังจากที่ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ไปแล้ว และเวลาเดียวกันอย่างที่ท่านสมาชิก คุณชำนาญได้พูดมาว่า กระทรวงมหาดไทยมีเจตนาที่จะแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติเทศบาล หรือพระราชบัญญัติสภาจังหวัดอะไรนั้นใหม่ อย่างที่ว่า เท่าที่แล้วมาเราเลือกนายกเทศมนตรี เราไม่มีการเลือก เราเลือกสมาชิกสภาเทศบาล เราเลือกสมาชิกสภาจังหวัด เมื่อเป็นอย่างนั้นผู้ที่ขึ้นมาเป็นผู้บริหารเทศบาลหรือเป็นผู้บริหารอย่างอื่นนั้น ก็อยู่ในฐานะที่ตกอยู่ใต้อาณัติของสภาที่จะโค่นหรือคว่ำคณะเทศมนตรีนั้น ๆ ลงไปเมื่อไรก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วทางกระทรวงมหาดไทยไม่มีเจตนาที่จะแก้ไขปรับปรุงพัฒนาในการนี้โดยให้นายก ๆ มีการเลือกตั้ง แล้วกระผมว่า ก็ควรจะรับไปได้ แต่ถ้ากระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์ที่จะแก้ไขปรับปรุงพัฒนาระบบเทศบาลให้ดีขึ้น กระทรวงมหาดไทยก็อยู่ในฐานะที่จะไปใช้ดุลพินิจเพื่อการนี้ แล้วก็อาจจะต้องใช้ช่วงเวลานี้ มิฉะนั้นจะขัดกับตัวบทกฎหมายในลักษณะที่ว่าต้องเลือกตั้งภายในเท่านั้น เท่านั้นวัน และปัญหาอีกอันหนึ่งก็คือปัญหาปฏิบัติในเรื่องงบประมาณและโดยที่ประเทศเรานั้นเป็นประเทศที่จน การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด ถ้าได้มีการเลือกตั้งให้ใกล้เคียงกับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้แล้ว ก็จะทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยลง ทั้งนี้ก็อยู่ในการเตรียมการและการวางแผนที่ดีของกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้กระผมก็มีความคิดเห็นเพียงเท่านี้ครับ

นายกมล ทองธรรมชาติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายกระมล ทองธรรมชาติ กระผมใครจะขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ๒ ท่านเสนอขึ้นมา และได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วทั้งในหลักการและวิธีการปฏิบัตินั้น กระผมเห็นด้วยอย่างมากว่า ควรจะได้ยกเลิกประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับนั้นไป เพราะเป็นการกระทำที่เป็นผลมาจากการยึดอำนาจในครั้งนั้นแล้วก็เลยเลิกทั้งสภาใหญ่ สภาเล็กน้อยก็เลยตามมาเป็นแถว เมื่อเราจะรื้อฟื้นประชาธิปไตยกัน ก็ต้องมีการวางรากฐานกันเสียแต่ต้นมือ อย่างที่ได้วางรากฐานในรูปสภานิติบัญญัติมาแล้วตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะฉะนั้นในเรื่องของเวลาหรืออะไรนี้ครับ กระผมไม่คิดว่าจะมีปัญหามากนักสำหรับกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าท่านก็เคยจัดการ

เลือกตั้งอย่างนี้มาก็หลายครั้งแล้ว กระผมคิดว่าจะไม่เกินความสามารถของท่านผู้เชี่ยวชาญของท่านนายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ที่จะจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลให้เสร็จสิ้นไปได้แล้วก็จะได้เป็นการสร้างรากฐานของความคิดเห็น และก็วิธีการต่างๆ ที่จะดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนต่อไป ไม่ต้องไปเป็นห่วงหรือกลัวว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือสภาเทศบาลนี้ จะไปขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ไปเขียนไว้อย่างกว้างๆ ว่า ให้องค์การท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้ง แล้วก็มีลักษณะเป็นการปกครองตนเอง ที่แก้ไขใหม่นั้นมีแก้ไขนิดเดียว ซึ่งไม่ทราบว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะเอาหรือไม่ ก็คือว่าให้องค์การส่วนท้องถิ่นนี้มีอิสระในด้านการเงิน คือให้เก็บภาษีเองได้ในบางอย่าง ไม่อย่างนั้น องค์กรท้องถิ่นก็จะมีน้ำยาอะไรในการที่จะไปเป็นองค์กรของท้องถิ่น ที่จะเป็นตัวถ่วงดุลอำนาจขององค์กรส่วนกลาง ซึ่งเข้าไปครอบงำชีวิตของประชาชนอยู่ในทุก ๆ ส่วนของประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าถ้าหากว่าจะมีการรับหลักการไปรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ก็ต้องมีเงื่อนไขให้จำกัดมาก มิฉะนั้นแล้วก็อาจจะต้องไปร่างกฎหมายปรับปรุงกันอีกมากมาย ซึ่งก็อาจจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ร่างที่เสนอเข้ามาทั้ง ๒ คน ที่อยากจะเห็นเป็นการปลูกฝังวิธีการ และการดำเนินการในระบอบประชาธิปไตยในการปกครองส่วนท้องถิ่น และท่านคงทราบนะครับว่า การเผยแพร่ประชาธิปไตยคราวที่แล้วนี้ เราก็ใช้เงินกันไปหลายล้านอยู่ โดยมีนิสิตนักศึกษาออกไป ส่วนกระผมเองได้มีส่วนไปเกี่ยวข้องกับเขาอยู่ด้วย ที่ต้องออกไปทำอย่างนั้นก็เพราะด้วยความห่วงใยการว่าการเลือกตั้งครั้งต่อไปนี้ คนรุ่นใหม่ซึ่งมีอายุเข้ามาจะครบเลือกตั้งนี้ อาจจะไม่รู้เรื่องเอาเลย รวมทั้งคนรุ่นเก่าด้วย ซึ่งอาจจะไม่เคยเลือกตั้งมาก่อน เพราะว่าไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งเพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าการเลือกตั้งที่เราจะทำขึ้นครั้งนี้ มันก็จะเป็นประโยชน์ทันทีที่จะทำให้ประชาชนซึ่งได้รับการชี้แจงจากบรรดานิสิตนักศึกษา ให้รู้ว่าการเลือกตั้งนั้นควรจะทำอย่างไรเลือกคนดี ๆ นั้นเราจะเลือกได้อย่างไร จะเลือกคนโดยถือนโยบาย หรือโดยถือตัวบุคคลอะไรเป็นหลัก ซึ่งเราได้เคยมีการไปเผยแพร่ความคิดบางอย่างกันมาบ้างแล้ว ถ้าขึ้นรอบไปให้มีการเลือกตั้งผู้แทน ซึ่งอาจจะมีการขึ้นอีกนาน อีกหลายเดือนข้างหน้า ซึ่งกระผมยังไม่อาจคาดได้ว่าจะเป็นเดือนธันวาคม หรือเดือนมกราคม มันอาจจะทำให้การที่นิสิตนักศึกษาเขาได้เสียสละกันออกไปในระยะเวลาหนึ่ง เดือนเมษายนนี้อาจจะไม่ได้ผลเลย ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติ นี่ละครับ

เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยันและสนับสนุนในหลักการของกฎหมายฉบับนี้อย่างมาก แล้วก็เห็นว่าเวลา ๕๐ วันที่ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ได้ให้ไว้แล้วนะ เพียงพอครับ กระผมว่ามันไม่ต้องถึง ๕๐ วัน กระทรวงมหาดไทยก็น่าจะทำได้ครับ เพราะว่าไม่ใช่ว่าเป็นของใหม่สำหรับกระทรวงมหาดไทยเลย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิชา มกรพงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิชา มกรพงศ์ ตามที่ได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านนั้น ก็พอประมวลได้ว่าทุกท่าน เห็นด้วยกับหลักการที่ว่าจะต้องให้มีการเลือกตั้งสภาเทศบาลกับสภาจังหวัด แต่ปัญหาหลายท่าน ได้ยกมานั้นก็ได้พูดถึงว่าจะปฏิบัติได้หรือไม่ บางท่านก็ได้พูดถึงเรื่องการเงินว่ารัฐบาลจะมีหรือไม่ กระผมใครที่จะขอทราบเรียนให้ข้อสังเกตว่า ถ้าเรายกเลิกกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราปรับร่างกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วนี้ คือให้มีการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ก็หมายความว่า จะต้องหวนกลับไปใช้กฎหมายเลือกตั้งเกี่ยวกับสภาเทศบาลและสภาจังหวัดที่มีอยู่เดิม ถ้าเป็นอย่างนั้นตามข้อระบุของกระทรวงมหาดไทยที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเทศบาลให้ทันสมัยขึ้นกฎหมายเกี่ยวกับสภาจังหวัดให้ทันสมัยขึ้น ยกตัวอย่างเช่นว่า อาจจะมีการกำหนดว่า ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลจะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในคราวเดียวกันไม่ได้ ซึ่งมีหลายท่านได้บอกว่ามีแนวโน้มจะไปทางนั้น หรือเกี่ยวกับเรื่องอายุ อย่างนี้เป็นต้น ถ้าเป็นอย่างนั้นถ้าเราเลือกตั้งเสร็จไปแล้วตามกฎหมายที่เป็นอยู่ขณะนั้นโดยไม่ได้แก้ไข เราก็แก้ไขอะไรไม่ได้ ถ้าแก้ไขก็เลือกตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทุกท่านนั้นโดยเฉพาะตัวกระผมเองแล้วนี้ ถ้าเรื่องใดที่เกี่ยวกับเสรีภาพประชาชนก็ดี หรือประชาธิปไตยก็ดี กระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่มีความใจร้อนเป็นอย่างยิ่ง แต่ในเรื่องนี้หากสภาจะลงมติรับหลักการไปเลย จะเป็นการก่อความยากลำบากใจให้แก่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหรือไม่ ฉะนั้นในความเห็นของกระผมแล้วนี้ คิดว่าสภานี้ยังไม่ควรที่จะพิจารณารับหลักการ ควรจะได้มอบหมายเรื่องนี้ให้แก่รัฐบาลไปพิจารณาดูว่า จะรับปฏิบัติได้ในคราวใดกระผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลชุดนี้และกระทรวงมหาดไทยนี้ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะปฏิรูประชาธิปไตย ไม่ได้มีความปรารถนาที่จะใช้เล่ห์เพทุบายหรือคำพูดเพื่อจะหลีกเลี่ยงเอาระบอบเผด็จการมาใช้ต่อไป ก็ไม่มีความตั้งใจอย่างนั้น ฉะนั้นปัญหาขณะนี้ทุกคนเห็นพ้องต้องกันแล้วว่าเราอยากให้มีประชาธิปไตย

แม้แต่ระดับท้องถิ่น กระผมก็ไม่อยากจะอภิปรายไปว่าดีกว่าเผด็จการอะไรบ้าง เพราะหลายท่านอภิปรายไปแล้ว แต่ปัญหาอย่างเดียวที่เผชิญขณะนี้คือ ๑. ในแง่กฎหมายว่า ถ้าเรารับร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว ต่อไปจะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายใหม่มันจะได้หรือไม่ หรือจะเสียหายอะไรหรือไม่ ๒. เกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นจะรับไปปฏิบัติได้ทันทีหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนดังนี้

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชิต นิลพานิช กระผมคิดว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลก็ดี สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี เป็นเรื่องของการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย และควรสนับสนุนอย่างยิ่ง ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าการปกครองท้องถิ่นนั้นสมควรอย่างยิ่ง แต่มีข้อที่น่าคิดก็คือว่า ถ้าเลือกตั้งเร็วโดยไม่ให้เวลาของกระทรวงมหาดไทยนั้น อะไรจะเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่นว่า ถ้ามีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบของเทศบาลขึ้นมา โดยให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนนั้น แบบเปรสซิเดนเชียล ซิสเต็ม (Presidential System) นะครับ โดยไม่ใช้สภาการเลือกตั้งต้องทำ ๒ ครั้ง เป็นการเปลืองเงิน เปลืองทอง แล้วกฎหมายของสภาจังหวัดก็เช่นเดียวกัน ถ้าเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง ซึ่งมีโครงสร้างใหม่ การเลือกตั้งก็เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายปัจจุบันเกี่ยวกับสภาจังหวัดนั้น กำหนดให้มีการเลือกตั้งตำบลหนึ่งเป็นเขตการเลือกตั้งหนึ่ง แล้วมีหน่วยการเลือกตั้งเพียงหน่วยเดียวอย่างนี้ ไม่สอดคล้องกับการเลือกตั้งผู้แทน แล้วอาจจะมีข้อขัดข้องเกิดขึ้น กระผมคิดว่าน่าจะขอให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณา โดยเสนอหลักการพร้อมกันมาทุกฉบับให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อจะให้เกิดการประหยัดในการใช้จ่ายแก่การเลือกตั้ง แล้วเป็นไปในคราวเดียวกันครับ แล้วทั้งนี้การเลือกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี การเลือกตั้งสภาท้องถิ่นก็ดี ควรจะใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อประหยัดเงินหลวงครับ ขอขอบคุณครับ

นายนิพนธ์ ศศิธร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ ศศิธร ครับ กระผมมีความประทับใจโดยเฉพาะถ้อยคำของท่านประธานที่ว่า ถ้าเป็นสิ่งที่ดีงามและโดยเฉพาะประชาธิปไตยนั้น เราไม่ควรจะเสียดายเงิน เพราะเป็นเรื่องของอนาคตและเป็นเรื่องของการสร้างคนไทยเราให้เข้มแข็งและมีศักดิ์ศรีในตัวเองและกระผมเชื่อว่า ถ้าเรามีฝีมือหน่อยเงินทองที่จะเปลืองมันก็ไม่เปลืองและมีประสิทธิภาพ นี่เป็นประการแรก ประการที่ ๒ ก็คือว่า

เรามักจะเป็นห่วงกันเหลือเกินว่า มันจะบินกันอย่างไร ชอบจับนกมาใส่กรงขัง ซึ่งกระผมว่าถึงเวลาแล้วครับ ปลอ่ยให้เขาบินไปเกิดครับ ให้เขาปีกกล้าขาแข็งกันเอง ประการที่ ๓ ขณะนี้ การเลือกตั้งทุกระดับในประเทศไทยที่เคยมีมา และจะมีต่อไปเป็นระบบรัฐสภาทั้งนั้นแต่เวลาเดียวกัน เราก็ผลอ นึกแต่ระบบประธานาธิบดีอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ได้กล่าวอ้างขึ้นมาแล้ว ความจริงระบบรัฐสภานี้ละครับ ไม่ว่าในสภานี้หรือทุกสภานั้นระบบ พรรคนะครับ จะช่วยทำให้เรารู้ว่าใครจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ทันทีทีเดียว ถ้าท่านะครับ และประการที่ต่อไปที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราอุตส่าห์เสียเงินเสียทองอบรมประชาธิปไตยอะไรนี่เป็นส่วนประกอบน้อยนิด ประชาธิปไตยที่แท้จริง คือการปฏิบัติกันแหละครับ นั่นแหละ เป็นวิชาหรือการอบรมที่ดีที่สุด ฉะนั้นเมื่อเราจะเลือกตั้งสภาใหญ่แห่งชาตินี้ ก็ควรที่จะให้ประชาชนซึ่งเขามีสิทธิจะปกครองตัวเองในระดับท้องถิ่น ซึ่งความจริงสำคัญกว่าในอุดมการ ประเทศไทย สำคัญกว่าระดับชาติอีกครับ คือปกครองตัวเอง เราจะได้ทั้ง ๒ ประการ คือ ให้เขาปกครองตัวเองแบบที่ว่าเขาทำได้เต็มที่ และอีกอย่างก็เป็นการฝึกที่จะเป็นประชาธิปไตย แต่ทั้งหมดนี้ละครับมันสัมพันธ์กับกฎหมายหลายอย่าง รวมทั้งตำบลเดี๋ยวนี้ครับ เราควร จะให้มีการเลือกตั้ง ควรให้เป็นเทศบาลน้อย ๆ อยู่ในตำบลเสียที่นี้ซึ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหลายอันนี้ กระผมคิดว่ากระทรวงมหาดไทยซึ่งบัดนี้เรามีท่านรัฐมนตรีผู้มีความสามารถ และก็มีกรมการเรื่องเหล่านี้พร้อมหมดจะมีความสามารถทั้งในการแก้กฎหมายทุกบท ให้สอดคล้องกัน ไม่ใช่เป็นจับแพะชนแกะอะไรต่อไปให้มันสอดคล้องกันทุกฉบับ และ กระผมเชื่อว่าทำได้ภายใน ๑๐ วัน ๑๕ วัน เรามีฝีมือดี ๆ เยอะ ๆ อยู่ในกระทรวงมหาดไทย และก็สามารถจะจัดการให้ดี คือสรุปแล้วกระผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานและสมาชิกผู้มีเกียรติในที่นี้ว่า อยากจะฟังความเห็นและการสนองตอบโดยเฉพาะจาก ฯพณฯ รัฐมนตรี มหาดไทยซึ่งเป็นที่เคารพของคนทั้งชาติ ว่าจะปฏิบัติได้และทำอย่างนี้ได้เพียงไร ถ้าเป็นเช่นนั้นกระผมขอประทานอนุมิติตัวช่วย ขอบพระคุณ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกเสนอที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสมาชิกสภาจังหวัดนั้น ถ้าไม่ปรับปรุงกฎหมายเก่าที่เป็นอยู่ หมายความว่า

กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกเทศบาลก็ดี สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี คงเป็นไปในรูปเดิม และพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสภาเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นไปในรูปเดิม เพียงแต่ให้มีการเลือกตั้งเท่านั้น ก็ไม่ยุ่งยากอะไร ย่อมทำได้ และเป็นความประสงค์ของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว ที่อยากจะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ แทนที่จะมีการแต่งตั้งตั้งที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่ว่าถ้าจะต้องไปแก้ไขกฎหมายจะต้องให้นายกเทศมนตรีมีการเลือกตั้งด้วยอะไรด้วยนั้น ต้องไปปรับปรุงกฎหมาย จะสมควรหรือไม่ เราก็ต้องไปพิจารณาด้วยความรอบคอบ จะต้องใช้เวลามาก ที่ท่านสมาชิกเสนอมานี้ก็เพียงแต่้วยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ แล้วให้มีการเลือกตั้งเท่านั้นก็ไม่ยุ่งยากอะไร และกระทรวงมหาดไทยเองก็ให้เขาเตรียมการที่จะดำเนินการเรื่องนี้โดยเร็วอยู่แล้ว สำหรับสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งจะเสนอมายังสภานี้เหมือนกัน แต่ว่าสำหรับสมาชิกสภาจังหวัดนั้นต้องใช้งบประมาณเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ถ้าหากว่าได้ขอต่อระยะเวลาให้มีการเลือกตั้งหลังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เราจะสงวนเงินของชาติไว้ได้เป็นจำนวน ๑๐๐ ล้าน ซึ่งก็เป็นเรื่องน่าคิดผมเองก็อยู่หัวเมืองมามาก ว่าสมาชิกสภาเทศบาลนั้นได้ทำงานมากมายเพียงไรหรือไม่ แต่ว่าตั้งที่ท่านสมาชิกกล่าวมา บางทีเราก็ประชุมกันปีหนึ่งก็ไม่กี่ครั้งเลยทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าหากว่าจะให้ทางกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐบาลรับร่างที่ท่านสมาชิกเสนอไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ซึ่งตรงกับความประสงค์ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกำลังให้ร่างกฎหมายที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่โดยเร็วแล้วได้ก็จะเป็นทางที่ดี ซึ่งปราศจากปัญหาที่ได้เถียงว่าเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ จะเสนอได้หรือไม่ผมก็ขอสรุปว่าถ้าไม่ไปแตะต้องกฎหมายเก่าที่มีอยู่ เพียงให้มีการเลือกตั้งตามความประสงค์แล้วย่อมทำได้ และเทศบาลนั้นอยากจะทำโดยเร็วที่สุด ถ้าไม่ถึง ๖๐ วันหรือ ๕๐ วันได้ยังเป็นความประสงค์ของกระทรวงมหาดไทย แต่ว่าสำหรับสมาชิกสภาจังหวัดเท่านั้นอยากจะให้ทำหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเพื่อจะได้ใช้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเลือกตั้งได้ด้วย และเงินจะใช้จ่ายน้อยลง ส่วนปัญหาเรื่องการปรับปรุงกฎหมายต้องใช้เวลาและในการพิจารณา ถ้าจะให้เสนอว่าปรับปรุงกฎหมายด้วยแล้วเลือกตั้งด้วย ก็ต้องใช้เวลามาก ถ้าจะเพียงแต่ให้มีการยกเลิกแล้วจะดำเนินการได้เมื่อไร ส่วนจะแก้ไขอะไรบ้างเล็กๆ น้อยๆ แล้ว ตามเวลาที่สมาชิกเสนอ สำหรับสมาชิกสภาเทศบาลนั้นย่อมทำได้โดยเร็ว แต่สภาจังหวัดนั้นนะ กระทรวงมหาดไทยอยาก

จะยืดเวลาออกไปหลังการเลือกตั้งเพื่อประหยัดเงิน ถ้าจะต้องปรับปรุงกฎหมายด้วยว่าควรเป็นอย่างไรแล้วเสนอมาพร้อมกัน นั่นต้องใช้เวลา เวลาเท่านี้ไม่ทัน ในร่างนี้ก็ได้ไม่ได้เสนอเรื่องการปรับปรุงกฎหมาย เสนอเพียงแต่ว่าจะให้เลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ แล้วก็ให้มีการเลือกตั้งเท่านั้นเอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นรัฐบาลจะขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการไหมครับ ขออภิปรตากรุณาบอกเลยเพราะเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาล

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิริสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ครับขอรับไปพิจารณาก่อน แล้วผมจะเสนอมาให้ทราบภายใน ๖๐ วันเป็นอย่างช้า ผมคิดว่า ๓๐ วันก็อาจจะพอ แต่ว่าขอเวลาไว้นิดหน่อย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางรัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณา ก่อนรับหลักการละครับ เห็นจะไม่ต้องมีเรื่องพูดอะไรอีก เพราะเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาล

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ มีความเห็นว่าที่ทางรัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้นก็เป็นการดีอยู่ แต่เมื่อฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ท่านก็บอกว่าจะเลือกตั้งเทศบาลภายใน ๖๐ วันท่านก็ทำได้ แต่สภาจังหวัดขอหลังเลือกตั้งผู้แทนแล้ว กระผมเห็นว่าในมาตรา ๔ ที่ผมเขียนไว้นี้ เขียนเพื่อป้องกันผู้ที่ถูกแต่งตั้งว่าอันนี้ยกเลิกไปแล้ว ให้เขาอยู่ต่อไปอีก ๖๐ วัน ถ้าอย่างนี้ผมว่าถ้ารัฐบาลกรุณาถ้าจะให้เร็ว นะครับก็ควรจะรับหลักการแล้วก็แก้เพียงมาตรา ๔ ว่า ให้เลือกตั้งเทศบาลภายใน ๖๐ วันหรือ ๙๐ วันแล้วก็เขียนไว้ด้วยว่าเลือกตั้งสภาจังหวัดหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนแล้วจะเร็วกว่า ซึ่งถ้ารัฐบาลรับไปก็ต้องเสนอมาในรูปนี้ครับ จะไปแก้ไขเพิ่มเติมอะไรมาอีกมันไม่ได้นี่ครับ ผมว่าถ้ารับเสียเลยไม่ดีหรือ ผมอยากจะขอต่อรองท่านรัฐมนตรีเท่านั้นละครับ เพราะรับไปก็ต้องเสนอมาในร่างนี้ว่าให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ เท่านั้น แต่ว่าผมก็ไม่ขัดข้อง เพราะเป็นเอกสิทธิ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละ ก็ทราบ เห็นใจ คุณสุรินทร์ครับ คือ

อย่างนี้ตามข้อบังคับนะ ถ้ารัฐบาลขอรับหลักการไปพิจารณา เป็นเอกสิทธิ์ มันก็หมดเรื่องกันแค่นั้นนี่จะตอรองก็เข้าใจละ แต่ว่ารัฐบาลลุกขึ้นมาตอรองกับคุณแล้วบอกอย่างนั้นก็เอาอย่างคุณสุรินทร์ว่า หรือไม่เอา มันก็จะกลายเป็นการโกลาหลกันใหญ่ ผมขอ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ถ้าอย่างนั้นผมขอตอรองเวลาครับ เพราะข้อบังคับ ๓ ให้สภานี้กำหนด ผมขอตอรองเวลาว่าขอ ๑๕ วันครับ เพราะว่าไปร่างเหมือนกับที่ผมร่างนั้นแหละครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไรครับ ขอ ๑๕ วัน

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ถ้าจะเพียงแต่ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ กระผมไม่ขัดข้อง ถ้าจะไปให้ปรับปรุงกฎหมายเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย มันไม่พอหรอกครับ เวลาเท่านั้น ถ้าเพียงแต่ยกเลิกประกาศแล้วให้มีการเลือกตั้งได้ ๑๕ วันก็ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุรินทร์ จะเอาอย่างไร เรียนท่านเสียว่าจะเอาอย่างไร แค่นั้นครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ผมฟังไม่ค่อยชัด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านบอกว่าถ้าจะให้ไปแก้กฎหมายเกี่ยวแก่เทศบาลเกี่ยวแก่สภาจังหวัดด้วยละก็ไม่ทัน ๑๕ วัน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ไม่แก้ครับ เพราะไม่ต้องแก้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นั่นสิ ก็ว่าไป

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ไม่ต้องแก้ครับ อันนี้ไม่ต้องแก้ ผมให้เลือกตามกฎหมายเดิมละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ คือให้เลือกตามกฎหมายเดิม แล้วก็ให้แก้มา แต่เพียงว่าให้เลือกเฉพาะเทศบาลไม่ต้องเลือกสภาจังหวัดครับ ขอเวลา ๑๕ วัน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ครับ สภาจังหวัดท่านเขียนไว้เถอะ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ ลิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ถ้าหากว่าเพียงแต่แก้ตามกฎหมายตามรูปที่ท่านสมาชิกเสนอแนะครับ ๑๕ วันก็ได้ครับ แต่ผมอยากจะว่าเพื่อไปพิจารณาให้รอบคอบว่าเมื่อเลิกแล้วพรุ่งนี้แต่งตั้ง ระหว่างที่เลิกนี้ใครจะบริหารงาน เราต้องคิดเหมือนกันว่าจะแก้อย่างไร ซึ่งปัญหาอันนี้ก็ไม่ใช่เรื่องยากอะไรหรอก ถ้าหากว่ายกเลิกแต่เพียงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ เราไม่ไปแตะต้องกฎหมายเดิม ปล่องไปตามสภาพเดิมกฎหมายเลือกตั้งก็เป็นไปตามเดิม ปัญหาที่ไม่มีอะไร ๑๕ วันก็ได้ครับ

นายยุวรัตน์ กมลเวชช : กระทบเห็นว่าที่ทางรัฐบาลขอเวลาราว ๖๐ วัน คือหมายความว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการก็บอกว่าอาจจะเป็น ๓๐ วัน ก็ได้ กระทบคิดว่ามันจะไม่เกี่ยวกับเรื่องให้เลิกแล้วก็เลือกตั้งอย่างเดียว จะต้องเกี่ยวข้องครับ เพราะว่าพระราชบัญญัติเทศบาลนี้ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นประเด็นแรกที่ว่าจะต้องกลับมาพิจารณา กฎหมายเดิมกำหนดไว้ ๒๐ ปีบริบูรณ์ถึงจะมีสิทธิเลือกตั้งแต่กฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะมีใหม่นี้ ๑๘ หรือ ๒๐ ยังไม่แน่ เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่ ๒ ที่จะต้องพิจารณาต่อไปคือ การปิดบัตรหรือกาบัตร สมาชิกสภาจังหวัดใช้วิธีกาบัตร สมาชิกสภาเทศบาลใช้วิธีปิดบัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยังไม่แน่ เพราะฉะนั้นเมื่อประมวลอย่างนี้ทั้งหมดแล้ว กระทบคิดว่าทางรัฐบาลควรจะต้องมีเวลาสักเล็กน้อยเพิ่มขึ้นจาก ๑๕ วัน ในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ให้ถี่ถ้วนครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานครับ ผมขอกราบขอบคุณท่านรัฐมนตรี ท่านรับไปแล้ว ๑๕ วันได้เกมแล้วนี่ครับ ผมต่อรอง แต่มี ๒ ประเด็นท่านเสนอมาอย่างผมต่อรองอย่าง ท่านรับแล้วก็เกมแล้ว ผมพอใจแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ๆ ที่นี้ก็เป็นเรื่องของสภาท่านสมาชิก ก็ต่างมีความเห็นกันหลายอย่าง ขอโอกาสให้ได้ฟังก่อนนะครับ

นายกมล สมวิเชียร : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบอยากจะขอแสดงความขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วก็ขอสนับสนุนคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ว่า ที่ต้องการนั้นต้องการให้ยกเลิกเท่านั้นเอง แล้วท่านก็บอกว่าท่านทำได้ภายใน ๑๕ วัน หรือแม้แต่ ๗ วัน กระทบคิดว่าท่านทำได้ กระทบคิดว่าอย่าให้ท่านต้องยุ่งยากเกี่ยวกับการหาทางปรับปรุงอะไรให้มันสมบูรณ์แบบเลย เพราะว่าประชาธิปไตย

ที่สมบูรณ์แบบนั้นไม่มีครับ ขอประทานให้ประชาชนนี้得有โอกาสสักครั้งหนึ่ง กระทบก็ได้ พยายามอภิปรายในสภานี้มาเป็นเวลาช้านานแล้วว่า รัฐธรรมนูญก็ดีกฎหมายทั้งหลายทั้งปวง ก็ดีนี้ จะให้มันเปอร์เฟกต์ (perfect) นั้น ให้สมบูรณ์นั้นไม่ได้ ต้องใช้การฝึกหัดอย่างที่ท่าน อาจารย์ดอกเตอร์ นิพนธ์ ศศิธร ได้พูดไว้ ต้องมีการฝึกกันครับ เดียวนี้เราไม่ได้ฝึกกันเลย ขอเทศบาลเท่านั้นก็พอแล้ว ที่คุณสุรินทร์ขอเพียงแค่นั้น เพราะฉะนั้นกระทบคิดว่าท่านก็คง จะรับใน ๑๕ วัน ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจอย่างนี้นะครับ คือว่าการที่จะให้ กระทรวงมหาดไทยรับพิจารณานี้ ทางผู้เสนอร่างก็ไม่ขัดข้อง คือท่านรัฐมนตรีก็ไม่ขัดข้อง คือขอให้ยกเลิกกฎหมายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ให้มีการเลือกตั้ง เทศบาลภายในเวลาอาจจะเป็น ๖๐ วันหรือจะเป็น ๙๐ วัน สู้แล้วแต่ร่างใดร่างหนึ่ง แล้วก็ ส่วนการเลือกตั้งสภาจังหวัดนั้น ให้รอไปก่อนใช้ใหม่ครับ เข้าใจกันและรัฐมนตรีสามารถ จะส่งร่างพระราชบัญญัติคืนได้ภายใน ๑๕ วัน แค่นี้เป็นอันหมดปัญหาครับ ไม่ต้องพูดอะไร อีกครับ พอแล้ว ตกลงกันได้หมดแล้ว คือพูดกันมากเดี๋ยวก็ไปกันใหญ่อีก จะไม่ได้ออก กฎหมายกันสักทีหนึ่ง

มีเวลาเหลือซึ่งผมเห็นว่าไม่พอที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งเพราะฉะนั้น ก็วันนี้ขอติกันสัก ๑๕ นาทีเถอะครับ ขอพักการประชุม แล้วเริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ. ของ
คุณอมร จันทรสุมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๕๔๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

- เรื่อง (๑) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ.
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม พ.ศ.
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งสามร่างพร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ.
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม พ.ศ.
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **อมร จันทรสุมบูรณ์**
(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)
หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์
พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองลูกหนี้

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันนี้ ได้ปรากฏว่ามีนายทุนเงินกู้ ออกเงินกู้ให้แก่ผู้มีรายได้น้อย โดยดอกเบี้ยในอัตราสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยใช้เล่ห์เหลี่ยมนานาประการและยิ่งกว่านั้น ในบางกรณีนายทุนเงินกู้ได้เรียกร้องเอาผลประโยชน์ตอบแทนจากลูกหนี้ นอกเหนือไปจาก ดอกเบี้ยของเงินกู้อีกด้วย

การปราบปรามนายทุนเงินกู้ตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติ ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ไม่ได้ผล เพราะมีข้อความไม่ชัดเจนพอ และศาลยุติธรรมได้ตีความว่า สัญญาซึ่งคู่กรณีตกลงว่าจะนำข้าวมาชำระแทนราคาสินค้าแม้ ราคาข้าวจะขึ้นลงอย่างไรก็ตาม และจำนวนและราคาข้าวจะไปเกินราคาสินค้าไปมากเพียงใดก็ตาม ก็มีผลใช้บังคับได้ เพราะมิใช่เรื่องการกู้ยืมเงิน

นอกจากนั้น บทบัญญัติกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ย เกินอัตราพุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่กำหนดโทษจำคุกไว้ไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินพันบาท ก็เป็นเพียงตัวหนังสือมิได้มีการบังคับให้เป็นผล นายทุนเงินกู้จึงไม่เกรงกลัว ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะเหตุสองประการ คือประการแรก เจ้าพนักงานของรัฐละเลยในการปราบปรามนายทุน เงินกู้และประการที่สอง เพราะศาลยุติธรรมได้ตีความว่าลูกหนี้ของนายทุนเงินกู้ มิใช่ "ผู้เสียหาย" ซึ่งมีอำนาจฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้นจึงทำให้ลูกหนี้เงินกู้ ที่ถูกขูดรีดโดยนายทุนเงินกู้ไม่อาจมาฟ้องคดีอาญาต่อศาลยุติธรรมได้

จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองลูกหนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัญญากู้ยืมเงิน” หมายความว่า ความรวมถึงสัญญาอื่น ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการให้สินเชื่อเพื่อกู้ยืมเงิน

สัญญาซึ่งเจ้าหนี้เรียกร้องหรือรับชำระหนี้เป็นผลผลิตทางเกษตรซึ่งลูกหนี้หรือบุคคลในครอบครัวของลูกหนี้เป็นผู้เพาะปลูกด้วยตนเอง ให้ถือว่าเป็นสัญญากู้ยืมเงิน

“การให้กู้ยืมเงิน” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงินตามสัญญากู้ยืมเงิน

“ต้นเงิน” หมายความว่า ความรวมถึงทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นที่เจ้าหนี้ให้แก่ลูกหนี้

ตามสัญญากู้ยืมเงิน

“ดอกเบีย” หมายความว่ารวมถึงเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ลูกหนี้ต้องเสียให้แก่เจ้าหนี้เพราะเหตุแห่งการกู้ยืมเงิน ไม่ว่าจะเสียเป็นคราวเดียวกันหรือหลายคราว และไม่ว่าจะเสียในขณะที่ทำการกู้ยืมเงินหรือเสียในภายหลัง และไม่ว่าจะเสียให้แก่เจ้าหนี้โดยตรงหรือเสียให้แก่บุคคลอื่นด้วยความรู้เห็นของเจ้าหนี้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดให้กู้ยืมเงินแก่บุคคลอื่นโดยคิดหรือรับเอาดอกเบียเกินกว่าอัตราดอกเบียรายปีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอัตราดอกเบียในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม

เพื่อประโยชน์แห่งความในวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะการให้กู้ยืมเงินนั้นจะมีกำหนดระยะเวลาเพียงใด ให้นำต้นเงินและดอกเบียทั้งสิ้นมาคำนวณเฉลี่ยเพื่อเป็นอัตราดอกเบีย ทั้งนี้ตามระยะเวลาแห่งสัญญากู้ยืมเงิน

มาตรา ๖ ในการส่งมอบต้นเงินให้แก่ลูกหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงิน ห้ามมิให้หักดอกเบียล่วงหน้าเกินกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๗ ห้ามมิให้คิดดอกเบียทบต้นในดอกเบียที่ค้างชำระ เว้นแต่ดอกเบียนั้นจะค้างชำระมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับในการคำนวณดอกเบียทบต้นในบัญชีเดินสะพัดที่เป็นประเพณีการค้าขาย แต่ถ้าเป็นประเพณีการค้าขายเกี่ยวกับกิจการธนาคารพาณิชย์ ต้องเป็นประเพณีการค้าขายที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศรับรองในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ในเมื่อมีการตีสงสัยว่าจะมีการคิดดอกเบียทบต้นหรือไม่ถ้าใจทักพิสูจน์ได้ว่าผู้ให้กู้ยืมเงินเป็นปกติธุระและในการนี้ผู้ในกู้ได้ทำสัญญาอยู่ในระยะสั้นกว่าหนึ่งปีเพื่อจะได้นำดอกเบียเข้าสมทบกับต้นเงินเมื่อมีการต่อสัญญาอยู่เป็นประจำให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ให้กู้มีเจตนาจะคิดดอกเบียทบต้น เว้นแต่ผู้ให้กู้จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีเจตนาเช่นนั้น

มาตรา ๘ ถ้าตามสัญญากู้ยืมเงิน ผู้กู้ได้รับเอาสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นไป ให้คิดเป็นเงินต้นที่ผู้กู้ค้างชำระกับผู้ให้กู้เป็นจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของหรือทรัพย์สินนั้นในเวลาและ ณ สถานที่ที่ส่งมอบเงินต้น

ถ้าสัญญานั้นผู้ให้กู้จะได้รับสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นการชำระหนี้ แทนต้นเงินกู้หรือดอกเบี้ย หนี้ของผู้กู้เป็นอันระงับเพราะการชำระหนี้เป็นสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นนั้น เป็นจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของหรือทรัพย์สินดังกล่าวในเวลาและ ณ สถานที่ที่ส่งมอบ

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบห้าวันถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนเป็นนิติบุคคล กรรมการของนิติบุคคลนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น มีความผิดต้องระวางโทษเสมือนหนึ่งว่า กรรมการหรือบุคคลดังกล่าวได้กระทำผิดด้วยตนเอง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วและตนมิได้มีส่วนในการกระทำผิดของนิติบุคคลนั้นด้วย

เมื่อมีคำพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้โฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์ตามที่ศาลจะพิจารณาเห็นสมควร โดยให้ผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำผิดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียกับลูกหนี้เพราะการกู้ยืมเงินนั้นเป็นผู้เสียหายที่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๑ การฟ้องผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องฟ้องภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เจ้าหนี้ได้รับชำระต้นเงินกู้หรือดอกเบี้ยครั้งสุดท้าย หรือในกรณีที่ยังมิได้มีการชำระต้นเงินกู้หรือดอกเบี้ย ให้ฟ้องได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันทำสัญญากู้ยืมเงิน

มาตรา ๑๒ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศรับรองประเพณีการค้า
 ขายเกี่ยวกับการคิดดอกเบี้ยทบต้นของกิจการธนาคารพาณิชย์ตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง
 ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบูรณ์ ไพจิตร เอื้อทวีกุล จรุง สุภาพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) จิตติ ตังศภัทย์ สมศักดิ์ ชูโต ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร พ.ต.อ.ประกอบ วีระพันธุ์
 มานะ พิทยาภรณ์ เฉลิมชัย วสันนท์ น.ต.กำธน สินธวานนท์ ปราโมทย์ อนุชรรพ
 ปรีดี เกษมทรัพย์ กมล สมวิเชียร อรุณ ภาณุพงษ์ สุกิจ จุลละนันท์ เสริม ณ นคร
 แสงวง ทัดเที่ยง ตันย บุนนาค พ.ต.อ.อารีย์ กะริบุตร อาษา เมฆสวรรค์
 สืบสาย สุวรรณจินดา สิทธิ เสวตศิลา เอนก สิทธิประศาสน์ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์

Handwritten signature

Handwritten signature ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม

เหตุผล

เนื่องจากสมควรบัญญัติให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างการกู้ยืมเงินที่มีหลักประกันเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้เช่นเดียวกับอสังหาริมทรัพย์มีอัตราดอกเบี้ยชั้นสูงสุดต่ำกว่า อัตราดอกเบี้ยของการกู้ยืมเงินโดยประการอื่นซึ่งมีหลักประกันไม่มั่นคงเช่นเดียวกับอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้เช่นเดียวกับอสังหาริมทรัพย์จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“การให้กู้ยืมเงิน” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
ลูกหนี้

มาตรา ๔ ให้กำหนดอัตราดอกเบี้ยชั้นสูงสุดในการให้กู้ยืมเงิน ดังต่อไปนี้

- (๑) การให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นสังหาริมทรัพย์

ที่อาจจำนองได้เช่นเดียวกับอสังหาริมทรัพย์ อัตราร้อยละสิบสองต่อปี

(๒) การกู้ยืมเงินอย่างอื่นนอกจาก (๑) อัตราร้อยละสิบห้าต่อปี

มาตรา ๕ การให้กู้ยืมเงินที่ได้กระทำกันไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และการให้กู้ยืมเงินนั้นอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ (๑) ให้ลดอัตราดอกเบี้ยลงมาเป็นร้อยละสิบสองต่อปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบูรณ์ ไพจิตร เอื้อทวีกุล จรูญ สุภาพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) จิตติ ดิงศภัทย์ สมศักดิ์ ชูโต ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร พ.ต.อ. ประกอบ วีระพันธุ์
 มานะ พิทยาภรณ์ เฉลิมชัย วสินนท์ กำธน สินชวนนท์ ปราโมทย์ นาครทรรพ
 ปรีดี เกษมทรัพย์ อริเย ชรรมนโอ อรุณ ภาณุพงศ์ พ.ต.อ. อารีย์ กะริบุตร
 อาษา เมฆสวรรค์ สุกิจ จุลละนันท์ เสริม ณ นคร แสง หัดเที่ยง ดนัย บุณนาค
 สืบสาย สุวรรณจินดา สิทธิ เศวตศิลา เอนก สิทธิประศาสน์ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์

H/ทท

H/ทท ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติที่กำหนดอัตราดอกเบี้ย

เหตุผล

เนื่องจากสมควรนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยออกมาบัญญัติไว้ในกฎหมายพิเศษ และเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับ(ร่าง)พระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ. และ(ร่าง)พระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม พ.ศ. ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้มีถ้อยคำอ้างอิงถึง(ร่าง)พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๔ ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลงมาเท่ากับอัตราที่กฎหมายกำหนด”

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบรณ์ ไพจิตร เอื้อทวีกุล จรุงญ สุภาพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) จิตติ ตังศภักดิ์ สมศักดิ์ ชูโต ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร พ.ต.อ.ประกอบ วีระพันธุ์
 มานะ พิทยาภรณ์ เฉลิมชัย วสินนท์ กำธน สินธวานนท์ ปราโมทย์ นาครทรรพ
 ปรีดี เกษมทรัพย์ อรัญ ธรรมโน อรุณ ภาณุพงศ์ พ.ต.อ.อารีย์ กะริบุตร
 อาษา เมฆสวรรค์ สุกิจ จุลละนันท์ เสริม ณ นคร แสง ทัดเที่ยง ดนัย บุนนาค
 สิบสาย สุวรรณจินดา สิทธิ เสวตศิลา เอนก สิทธิประศาสน์ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

h/vm

ลาวัลย์ พิมพ์

h/vm ทาน

นายอมร จันทรสุมบูรณ์ : ขอขอบคุณที่ท่านประธานที่เคารพ กระผมและเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติ คือคุณไพจิตร เอื้อทวิกุล และอาจารย์จรรยา สุภาพ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ พ.ศ. . . . ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยความมุ่งหมายที่จะสร้างความเป็นธรรมอย่างน้อยส่วนหนึ่งได้เกิดขึ้นในสังคม ก่อนที่กระผมจะกล่าวถึงหลักการและเหตุผล กระผมอยากจะเน้นให้ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ฉบับนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย อัตราดอกเบี้ยนั้น กระผมและเพื่อนที่เป็นผู้ร่วมเสนอ ได้แยกไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งต่างหาก ดังนั้นเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยจะสูงหรือต่ำเพียงใดนั้น จึงอยู่ในขอบเขตของกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแต่เพียงมาตรการเพื่อที่จะป้องกันมิให้นายทุนนั้นหลีกเลี่ยงจากการให้กู้ โดยเลี่ยงอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น

หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองลูกหนี้

เหตุผล กระผมจะขออ่านจากที่ปรากฏเป็นเอกสาร โดยที่ในปัจจุบันนี้ ได้ปรากฏว่ามีนายทุนเงินกู้ ออกเงินกู้ให้แก่ผู้มีรายได้น้อย โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยใช้เล่ห์เหลี่ยมนานาประการ และยิ่งกว่านั้นในบางกรณีนายทุนเงินกู้ได้เรียกร้องเอาผลประโยชน์ตอบแทนจากลูกหนี้ นอกเหนือไปจากดอกเบี้ยของเงินกู้อีกด้วย

การปราบปรามนายทุนเงินกู้ตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ไม่ได้ผล เพราะมีข้อความไม่ชัดเจนพอ และศาลยุติธรรมได้ตีความว่า สัญญาซึ่งคู่กรณีตกลงว่าจะนำข้าวมาชำระแทนราคาสินค้า แม้ราคาข้าวจะขึ้นลงอย่างไรก็ตาม และจำนวนและราคาข้าวจะไปเกินราคาสินค้าไปมากเพียงใดก็ตาม ก็มีผลใช้บังคับได้ เพราะมิใช่เรื่องการกู้ยืมเงิน

นอกจากนั้น บทบัญญัติกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่กำหนดโทษจำคุกไว้ไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ก็เป็นเพียงแต่ตัวหนังสือ เพราะมิได้มีการบังคับให้เป็นผล นายทุนเงินกู้ไม่เกรงกลัว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเหตุ ๒ ประการคือ ประการแรก เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยในการปราบปรามนายทุนเงินกู้ และประการที่ ๒ เพราะศาลยุติธรรมได้ตีความว่า ลูกหนี้ของนายทุนเงินกู้มิใช่

"ผู้เสียหาย" ซึ่งมีอำนาจฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้นจึงทำให้ลูกหนี้เงินกู้ที่ถูกชดเชยโดยนายทุนเงินกู้ไม่อาจมาฟ้องคดีอาญาต่อศาลยุติธรรมได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ตราขึ้นมาในระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ คือ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นพระราชบัญญัติที่ต้องการจะแก้ปัญหาลังคมในขณะนั้น แต่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งปวงนี้ ปัญหาลังคมนั้นยังคงเดิม เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้กลายเป็นเศษกระดาษ และเราได้ปล่อยเศษกระดาษฉบับนี้มาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๔๒ ปีเราจำเป็นที่จะต้องทำให้กฎหมายฉบับนี้ออกจากตัวหนังสือให้กลายมาเป็นบทบังคับ และสิ่งที่ได้ตราขึ้นในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ มีใช่เป็นสิ่งที่ใหม่ แต่เป็นสิ่งที่ใช้ในที่อื่น ๆ เป็นเวลา ๕๐ ปีมาแล้ว สิ่งที่น่ามาเขียนไว้ในนี้ เป็นแต่เพียงคัดลอกข้อความที่พอจะเห็นประโยชน์ใช้ได้มาใส่ไว้ กระผมอยากจะเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นที่ปกติ (typical) นะครับ กระผมต้องขอภัยที่ใช้ภาษาอังกฤษ คือเป็นตัวอย่างของกฎหมายซึ่งกลายเป็นเศษกระดาษโดยสมบูรณ์ที่สุดสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมาแล้ว กฎหมายฉบับนี้เกือบจะไม่มีผล และที่ไม่มีผลนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการตีความของศาลยุติธรรม เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นกระผมได้กล่าวแล้วว่าการตีความนั้นอย่างกรณีผู้เสียหายมีอำนาจฟ้องหรือไม่ หรือว่าการคิดดอกเบี้ยทบต้น ซึ่งปัจจุบันนี้ศาลยุติธรรมได้ตีความว่าดอกเบี้ยทบต้นที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บเป็นรายเดือนนั้นเป็นจารีตประเพณี ซึ่งเท่าที่กระผมตรวจดูแล้ว กระผมยังไม่เคยพบที่ไหนคิดดอกเบี้ยทบต้นเป็นรายเดือน มีแต่ราย ๓ เดือน ๖ เดือน ดังนั้นการตีความซึ่งจะด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม ได้ทำให้พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นกลายเป็นเศษกระดาษมาจนกระทั่งบัดนี้ และขณะนั้นเองเหตุการณ์ได้ปรากฏชัดแล้วว่า ผลของการเป็นเศษกระดาษของพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรานั้นเป็นอย่างไร ดังนั้นสิ่งที่กระผมนำมาเขียนไว้จึงเป็นแต่เพียงการพยายามที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้หลุดออกจากการเป็นตัวหนังสือ และนำมาใช้บังคับทำไมเราหรือว่ารัฐจึงจำเป็นต้องคุ้มครองลูกหนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่เป็นปัญหา ถ้าหากว่าเราพิจารณาตามวิวัฒนาการของสังคมแล้ว ถ้าหากเราเริ่มต้นตั้งแต่

กฎหมายฉบับแรกที่มีจุดมุ่งหมายในการคุ้มครองสังคมแล้ว กฎหมายฉบับแรกนั้นก็คือ เรื่อง เรื่องดอกเบ๊ยนี่เอง ก่อนที่เราจะมาถึงเรื่องสหกรณ์ เรื่องการปฏิรูปที่ดิน หรือกฎหมายแรงงาน ที่จะคุ้มครองการทำสัญญาแรงงาน แรงงานสัมพันธ์ หรือว่าการประกันสังคม ที่จะประกันการว่างงานการประกันการเจ็บป่วย หรือการประกันชราภาพ กฎหมายเบื้องต้นที่คุ้มครองสังคม คือกฎหมายเรื่องดอกเบ๊ย กฎหมายต่อมาก็อาจจะเป็นกฎหมายห้ามยี้ดทรัพย์เกษตรกร ดังนั้นก่อนที่เราจะก้าวเข้าไปเพื่อที่จะคุ้มครองสังคมนั้น เราต้องดูตั้งแต่รากฐานเสียก่อน เพราะว่าเรื่องการกู้เงินนั้นเป็นสิ่งเบื้องต้นที่เกิดการขัดแย้งในสังคม ระหว่างฝ่ายหนึ่งซึ่งมีเงิน และมีจำนวนน้อย กับอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นและมีจำนวนมาก ดังนั้นฐานะทางสังคม ของ ๒ ฝ่ายนั้นมันไม่เสมอภาคกัน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดอัตราไว้และกฎหมาย กำหนดอัตรานั้นจำเป็นที่จะต้องมีความเทคนิคของกฎหมาย และมีรายละเอียดที่จะป้องกันการ หลีกเลียงเรียกดอกเบ๊ยสูงกว่าที่กฎหมายกำหนด กระผมอยากจะยกตัวอย่างนะครับ กระผม ไม่บอกประเทศหรือกระผมจะบอกว่าเงินกู้ตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบ๊ยเกินอัตรา นั้น เป็นกฎหมายมหาชน มุ่งหมายที่จะปราบปรามนายทุนเงินกู้ที่เรียกดอกเบ๊ยเกินอัตรา ดังนั้น กฎหมายมหาชนนั้นย่อมทับกฎหมายเอกชนเสมอ สัญญากู้หรือการกู้ตามกฎหมายมหาชนนั้น จำเป็นที่จะต้องตีความหมายอย่างกว้าง กระผมอยากจะยกตัวอย่างกระผมจะไม่เอ่ยประเทศ เป็นประเทศที่เขาใช้ประมวลกฎหมายมากกว่าเราถึง ๒๐๐ ปีมากกว่า เขาตีความสัญญา กู้ว่าอย่างไร สัญญากู้ในกฎหมายว่าด้วยห้ามเรียกดอกเบ๊ยเกินอัตรา นั้น ศาลประเทศหนึ่งซึ่ง ไม่ใช่ประเทศไทย ได้ตีความว่า รวมถึงสัญญาฝากทรัพย์ ซึ่งเรียกค่าตอบแทนสิ่งเหล่านั้นนำ มาคำนวณเป็นดอกเบ๊ยได้ สัญญาแลกเปลี่ยนคำนวณการแลกเปลี่ยน ผลแตกต่างกันอัตรา ดอกเบ๊ย สัญญาขายเงินผ่อน สัญญาจำนำและสัญญาอย่างอื่นที่ให้เครดิต อันนี้เป็นศาลของ เมืองอื่น และดอกเบ๊ยเขาตีความว่าค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าตอบแทนอย่างอื่น อันนี้ เป็นตัวอย่างนะครับ ของศาลยุติธรรมที่ประเทศอื่น แต่ไม่ใช่เมืองไทย ดังนั้นถ้าหากว่าเราจะ คิดว่าจะคุ้มครองสังคมเพื่อผลอะไรต่อไปข้างหน้า เพื่อที่จะให้สังคมเราอยู่ได้นั้น เราต้องเริ่ม ต้นจากกฎหมายดอกเบ๊ยเกินอัตรานี้ กฎหมายอื่นนั้นๆ เอาไว้รอให้สำเร็จเสียก่อน แต่ ดอกเบ๊ยนั้นเป็นรากฐานของสังคมในระบบเสรี ดอกเบ๊ยนั้นจะยังคงอยู่เสมอไป กระผม ก็อยากจะให้ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีเกียรติช่วยกันกรุณาพิจารณาข้อความ

กระผมและเพื่อนสมาชิกซึ่งร่วมกันเสนอนั้นอาจจะเขียนไม่ดีพอ หรืออาจจะมีข้อบกพร่องประการใด แต่สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ แต่หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นหลักการเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ขอขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร: ท่านประธานที่เคารพ เจตนาของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยซึ่งจะเป็นวาระต่อไป เท่าที่ผมได้อ่านคำพรรณนาที่ทำไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับเป็นหลักการและเหตุผล ตลอดจนคำอธิบายเพิ่มเติมที่ท่านได้ให้กับเราไว้เมื่อสักครู่นี้ ผมเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะนี้เป็นการแสดงน้ำใจแห่งความกรุณาปรานี ซึ่งท่านผู้เสนอมีต่อบุคคลซึ่งกำลังตกอยู่ในฐานะต่ำต้อยในทางเศรษฐกิจ และก็เป็นบุคคลที่พึงได้รับการช่วยเหลือมากที่สุด บุคคลกลุ่มนี้ก็เป็นบุคคลที่มีจำนวนมากที่สุดในสังคมของเราเสียด้วย ฉะนั้นน้ำใจที่ท่านได้ไปรยออกมาในยามที่กำลังขาดแคลนและเดือดร้อนอย่างที่เรารู้สึกกันนี้ จึงเป็นน้ำใจที่ทำให้ชื่นจิตและน่าสรรเสริญเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ ท่านผู้เสนอเป็นเอกในทางนิติศาสตร์ เมื่อท่านมีน้ำใจคิดที่จะช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในฐานะต่ำต้อย ท่านก็ใช้ความรู้ในทางนิติศาสตร์ของท่านเป็นเครื่องมือเข้าช่วยเหลือ โดยเหตุนี้ น้ำใจที่ท่านได้บรรจุผู้เป็นตัวอักษรไว้ในร่างกฎหมายที่เสนอมาคราวนี้ ความจริงท่านเสนอมาก็เป็นชุดเลย ถ้าจะให้ผมอุปมาอุปมัยเป็นมาลัย ก็เป็นมาลัยที่ท่านบรรจุร้อยขึ้นด้วยน้ำใจ จึงสวยงามน่ารักน่าถนอม แต่ว่ามาลัยพวกนี้ถึงแม้จะเปี่ยมด้วยน้ำใจ แต่ก็ได้แต่เพียงความชื่นบาน เพราะท่านยืนยันในเจตนาและน้ำใจของท่านที่มีต่อสังคม ฉะนั้นที่ท่านร้อยขึ้นมาด้วยน้ำใจอย่างนี้ ในยามที่เราารู้สึกว่าน้ำใจมันเดือดแห้ง จึงทำให้เรารู้สึกดีอกดีใจว่าในสังคมของเรานี้ น้ำใจนี้ยังมีอยู่ไม่ถึงกับหายไปหมด และผมก็เชื่อว่าท่านผู้เสนอกฎหมายนี้ประสงค์จะให้ได้รับประโยชน์จากมาลัยพวกนี้ก็คงจะชื่นอกชื่นใจอย่างเดียวกับที่ผมรู้สึก แต่ท่านประธานที่เคารพ นิติศาสตร์หรือกฎหมายย่อมจะใช้แก้ไขภาวะการณ์ต่างๆ ไม่ได้ทั่วไปทุกเรื่องทุกกรณี ผมอยากจะพูดว่ากฎหมายไม่สามารถทำให้น้ำในลำธารที่เดือดแห้งกลับมีน้ำเพิ่มขึ้นอย่างสมบูรณ์ได้ฉันทใด กฎหมายก็ไม่สามารถทำให้เงินที่มีให้กู้ยืมขาดแคลนกลับมีสมบูรณ์ ซึ่งรวมหมายถึงทำให้ดอกเบี่ยที่แพงอยู่กลับถูกลงได้ฉันทนั้น เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๗๓ ได้มีการสำรวจภาวะหนี้สินของคนกลุ่มที่ต่ำต้อยทางเศรษฐกิจในสังคมของเรา คือชาวไร่ชาวนา

ว่ามีจำนวนอยู่เท่าใด นายซิมเมอร์แมนผู้ทำการสำรวจได้รายงานไว้ว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้นในขณะนั้น ๑๔๓ ล้าน ๓ แสนบาทเศษ มาเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๕ ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็สำรวจเช่นเดียวกันอีกครั้ง และผลปรากฏว่าจำนวนหนี้ของคนกลุ่มนี้ได้เพิ่มขึ้นไปเป็น ๔,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ถึงแม้หลังจากนั้นจะยังไม่มีการสำรวจกันอย่างจริงจังอีก แต่ด้วยหลักวิชาพอที่จะประมาณคาดหมายได้ว่า ในปัจจุบันนี้หนี้สินของคนกลุ่มซึ่งด้อยในทางเศรษฐกิจนี้คงจะมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๔,๐๐๐ ล้านบาทเป็นแน่ หนี้สินจำนวนดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่ชาวไร่ชาวนามีอยู่กับเอกชน ชาวบ้านที่มีฐานะดีทั้งหลาย ตามภาษาเศรษฐศาสตร์เขาเรียกว่าตลาดเงินประเภทที่นอกระบบไม่มีการควบคุม แล้วก็ตลาดที่ยากที่จะควบคุมด้วยอีกจำนวนหนึ่งเป็นจำนวนส่วนน้อย คือตกในราว ๓,๘๐๐ ล้านบาทเป็นหนี้ที่คนกลุ่มนี้มีอยู่กับตลาดเงินในระบบ ซึ่งได้แก่ธนาคาร ทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์และธนาคารสินเชื่อเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ รวมไปถึงโรงรับจำนำ ที่ท่านได้เสนอให้มีการขยายให้มากขึ้นเพื่อเป็นตลาดเงินของคนจนเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั่นเอง จะเห็นได้ว่าหนี้ที่คนกลุ่มนี้มีอยู่กับตลาดนอกระบบนั้นมันไม่ใช่จำนวนเล็กน้อยมหาศาล และบุคคลกลุ่มนี้ที่จะต้องไปพึ่งตลาดนอกระบบ เพราะว่าตลาดเงินในระบบนี้มันมีไม่พอให้และมันก็ขาดแคลนเหลือเกิน ถ้าจะแก้ไขในจำนวนเงินที่ให้กับผู้จากตลาดในระบบนี้สมบูรณ์ขึ้น และกระจายไปสู่ชนกลุ่มนี้ได้อย่างสมบูรณ์ จนทำให้ดอกเบี้ยมันลดลงได้ละก็ เราก็จะต้องดำเนินการด้วยวิธีอื่น การออกกฎหมายอย่างที่ท่านผู้เสนอได้กรุณาเสนอขึ้นมา มันไม่ได้เป็นวิธีการแก้ที่ถูกจุดเพราะว่าการแก้ในลักษณะที่มันไม่ทำให้เงินเพิ่มขึ้นในตลาดที่เรียกว่าตลาดในระบบ เราจะต้องดำเนินการอย่างอื่นมันถึงจะมีผลทำให้เงินที่จะอยู่ในตลาดในระบบให้คนที่ยากจนทั้งหลายกู้มันสมบูรณ์เรื่องราวที่เกี่ยวกับการปรับปรุงกลไกที่จะผันเงินต่าง ๆ นี้ให้เข้ามาสู่ในระบบของตลาดเงินที่เราจะควบคุมได้ รวมไปถึงทำอย่างไรให้เงินนี้มีมากขึ้น เป็นเรื่องที่จะต้องใช้มาตรการอื่น ๆ อีกหลายประการ แล้วงานนี้ก็ป็นงานที่ทางราชการโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งบังเอิญวันนี้ท่านก็ไม่มา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนนี้ได้เคยจับต้องกับกลไก กับตลาดการเงินนี้มาหลายกลไกหลายส่วน เกือบจะเรียกว่าเกือบจะครบแล้ว ท่านรู้ดีว่ามันควรจะอย่างไรจึงจะผันเงินให้เพิ่มขึ้น และจะมีส่วนที่จะช่วยให้กลุ่มคนที่ยากจนได้มีโอกาสได้กู้เงินในราคาถูกได้ ขณะนี้ผมก็เชื่อว่าท่านกำลังดำเนินการอยู่ ถ้าผมจะมาพูดอะไรเสียตอนนี้

บอกว่าควรจะทำอย่างไรแบบนี้ ก็ไม่แน่ใจนักว่าท่านจะพอใจ ฉะนั้นผมก็อยากจะเว้นเอาไว้ แต่อยากจะวิงวอนต่อท่านผู้เสนอที่มีน้ำใจนำเสนอสรรเสริญที่สุดได้โปรดเข้าใจว่ากฎหมายของท่านเนี่ย มันก็ไม่เกิดผลอย่างที่ท่านต้องการเป็นแน่ เพราะว่ากฎหมายของท่านไม่ได้มีผลทำให้เงินที่ขาดมันกลับเพิ่มขึ้นได้ และไม่สามารถทำให้เงินที่มันแพงเนี่ยมันถูกลงได้ดอกเบี้ยมันจะได้ลดลง การบังคับตัวผู้ที่จะเป็นผู้ให้กู้ด้วยกฎหมายอย่างที่ท่านร่างขึ้น ผมก็เห็นขัดอยู่ประการเดียว คือความยากแค้นต่าง ๆ ของผู้ที่จะต้องกู้เงินเขามาใช้นี้ บางทีมีมากยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้ผู้ยาก ยิ่งขึ้นไปทุกที ทุกข์ยากต่าง ๆ เนื่องจากการขาดเงินทองในการดำเนินงานทางอาชีพที่ดี หรือ ดำรงชีวิตที่ดี มันก็จะเป็นทุกข์ยากที่มากขึ้นไปอีก ถ้าท่านใช้กฎหมายในลักษณะนี้เข้าไปแล้ว ผมอยากจะวิงวอนว่าเจตนาดีของท่าน น้ำใจอันประเสริฐของท่านเนี่ยมันย่อมจะเป็นผลได้ ถ้าหากว่าท่านจะไปปรึกษาท่านรัฐมนตรีคลังคนปัจจุบันว่า อะไรมันควรจะแก้ จุดไหนเป็นจุดที่ ฟังจะต้องใช้นิติศาสตร์ซึ่งเป็นความรู้ความสามารถของท่านไปช่วยรัฐมนตรีคลังคนนี้ สร้างกฎหมายสร้างมาตรการบางประการให้ตรงจุด ในกรณีนั้นผมเชื่อว่าท่านจะสำเร็จความประสงค์ ของท่าน ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะจบเนื่องจากว่าผมได้เข้ามาอยู่ในนี้ก็ได้อ่านนิติศาสตร์ จากท่านทั้งหลายนี้มากมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ตัวผู้เสนอร่างกฎหมายนี้ แต่ในวาระนี้เนี่ย ผมเริ่มมีข้อสงสัย เกี่ยวกับเรื่องนิติศาสตร์อยู่ ก็คือว่าหลักแห่งความเที่ยงธรรมซึ่งเป็นหลักที่สำคัญของกฎหมายนั้น กฎหมายฉบับที่ท่านเสนอนี้มันคุ้มครองบุคคลฝ่ายใดฝ่ายเดียวเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่นิติธรรมซึ่งจะเกิดขึ้นในการกู้ยืมเนี่ยมันมีลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทน มันก็ถูกต้อง ด้วยหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างไร ผมก็ยังไม่เข้าใจ อยากจะได้รับความอธิบายจากท่าน และ อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ให้กู้และผู้กู้ก็ดีเนี่ย ผมก็เข้าใจว่ามันมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้คาบเกี่ยวกันอยู่หลายบรรพ มีใช้ว่ามันจะมีแต่เพียงเฉพาะพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ อย่างที่ท่านอ้างถึงเท่านั้น ท่านได้คำนึงถึงผลสะท้อนต่าง ๆ ที่มันจะไปกระทบถึงกฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในเรื่องนี้ดี จนทำให้ท่านแน่ใจว่า การใช้กฎหมายนี้มันจะไม่กระทบกระเทือนกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายในลักษณะอื่น ๆ เช่นนั้นหรือ ขอบพระคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากกระผมมีส่วนร่วมในการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ประการแรก

กระทบเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ท่านเพิ่งอภิปรายไปแล้ว ว่ากฎหมายนี้จะไม่ทำให้เงินที่มัน
 น้อยอยู่มันเพิ่มขึ้น อันนี้กระผมคิดว่าทุกคนก็คงเข้าใจอย่างนั้น เพราะว่าการเพียงแต่ออก
 กฎหมายไปเป็นตัวหนังสือมันจะไม่ทำให้ปริมาณเงินเปลี่ยนแปลงแน่ แต่ประเด็นใหญ่มันไม่ได้
 อยู่ที่นั่น ท่านสมาชิกก็บอกแล้วว่าถ้าจะแก้ปัญหานี้เราจะต้องใช้มาตรการหลายอย่างหลายด้าน
 ด้วยกัน ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยเช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าถ้าหากว่ายังไม่สามารถ
 เสนอมาตรการได้พร้อมหมดทั้ง ๑๘ ประการแล้ว จะเสนอแต่เพียงประการเดียวไม่ได้ อันนี้
 ไม่มีเหตุผล วัตถุประสงค์ของการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เท่าที่ได้ปรึกษากันนั้น ไม่ใช่ว่าจะ
 ไปทำให้เงินมันมากขึ้น ดอกเบี้ยจะได้ถูกลง แต่ปัญหาใหญ่อยู่ที่ว่า เราอยากจะทำเครื่องมือให้
 ลูกหนี้ซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมจะเป็นเพราะว่ามีความเดือดร้อนเหลือเกิน ไม่สามารถที่จะ
 ทวงแหล่งเงินกู้ที่เป็นธรรมได้ หรืออาจจะเป็นด้วยความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรืออาจจะเป็นด้วยอ่านหนังสือไม่
 ออกนายทุนเขาให้เซ็นก็เซ็น แล้วก็ไม่รู้ว่าจะเซ็นว่าอะไรต่าง ๆ นี้ ให้มีเครื่องมือที่จะไปต่อสู้ในศาลได้ ไม่ใช่
 ให้ทำกันมาอยู่อย่างนี้ซึ่งกฎหมายเดิมนั้นคุ้มครองแต่ฝ่ายผู้ให้กู้ แต่ผู้กู้หรือลูกหนี้มันไม่ได้รับความคุ้ม
 ครอบจากกฎหมาย อันนี้เป็นประเด็นสำคัญครับ เราไม่เคยคิดเลยว่าจะทำให้เงินมันมากขึ้นจากกฎ
 หมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านจะโจมตีกระผมก็ขอความกรุณาให้มันถูกจุดครับ อันนี้ไม่ใช่
 อะไร ด้วยความเป็นธรรมในสภานี้มันเอง และที่ท่านอ้างว่า ถ้าหากว่าออกกฎหมายนี้ไปแล้ว
 คนจนจะทุกข์ยากยิ่งขึ้น กระผมก็รู้สึกว่าจะเข้าใจยาก อ้างว่า ถ้าหากว่าให้กู้แล้วมันยากลำบาก
 นายทุนเขาก็จะไม่ให้กู้ อันนี้กระผมคิดว่าท่านก็พูดอยู่แล้วว่าระบบของเงินกู้นอกระบบนั้น
 มันใหญ่กว่าเงินกู้ในระบบและความจริงนั้นปัญหาอย่างหนึ่งที่เรายังไม่รู้ว่าจะแก้อย่างไร ก็คือว่า
 ไม่ว่ากฎหมายจะออกไปอย่างไร เจ้าหนี้กับลูกหนี้เขาไปตกลงกัน และเขาก็เสี่ยงกฎหมายด้วยกัน
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเขามีความจำเป็นถึงขนาดจะต้องเสี่ยงกฎหมายแล้ว เขาก็เสี่ยงกัน ที่ว่า
 ออกไปแล้ว จะทำให้ทุกข์ยากมากขึ้นนั้น กระผมคิดว่าเป็นการคิดเข้าใจไปโดยพลการก็คือดู
 เฉพาะจากด้านของนายทุน แล้วก็ที่กักเอาว่า ลูกหนี้จะพลอยเดือดร้อนไปด้วย อันนี้เราได้
 ยินยอมเสมอ ไม่ว่าเราจะแก้อะไรในสังคมนี้ ฝ่ายนายทุนก็จะอ้างเสมอว่าคนจนจะเดือดร้อนนะ
 ผมไม่เดือดร้อนหรอก เราได้ยินยอมเสมอ แต่กระผมคิดว่าเราน่าจะใช้เหตุผลพิจารณาว่าจริง
 หรือเปล่าที่มักจะพูดกันอย่างนั้น อีกข้อหนึ่งที่ท่านพูดว่าทำไมเราจะไปคุ้มครองแต่ลูกหนี้ ไม่
 คุ้มครองนายทุนบ้าง อันนี้กระผมคิดว่ามันเป็นเรื่องของความเป็นธรรมอีกเช่นเดียวกันใน

เมื่อนายทุนนั้นมีอภิสิทธิ์ ได้รับคุ้มครองโดยกฎหมายแล้ว เราก็ไปคุ้มครองฝ่ายลูกหนี้ขึ้นมา ให้ทัดเทียมกัน อันนี้กระผมคิดว่าเป็นความเป็นธรรมครับ ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องออกกฎหมายไปคุ้มครองคนที่ได้รับอภิสิทธิ์อยู่แล้วให้มีอภิสิทธิ์มากขึ้น การที่เราออกกฎหมายไปช่วยคนที่เสียเปรียบนั้นเป็นการสร้างความเป็นธรรมในสังคมครับ ความเป็นธรรมในสังคม ไม่ได้หมายความว่าเมื่อได้ออกกฎหมายไปแล้ว จะต้องไปเพิ่มความคุ้มครองให้ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะฝ่ายนั้นจะมีอภิสิทธิ์อยู่มากน้อยเพียงใดแต่เดิมก็ตาม เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาจากในด้านของเจตนารมณ์และข้อเนื้อหาของร่างกฎหมายฉบับนี้มากกว่าที่จะพิจารณาในเรื่องซึ่งยกขึ้นมาซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

นายชานินทร์ กรัยวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายชานินทร์ กรัยวิเชียร ผมใคร่จะขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังต่อไปนี้คือ ในเบื้องต้นผมเห็นความปรารถนาดีของท่านผู้ร่างอย่างยิ่ง และในหลักการใหญ่ ๆ นี้ ผมก็ได้ใคร่ครวญดูแล้ว ผมก็เห็นพ้องด้วยเป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อพิจารณาในรายละเอียดหลาย ๆ ข้อ ซึ่งผมควรที่จะกล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วย ในประการแรกก็คือว่าร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นนะ เพิ่งจะไปในทางการคุ้มครองลูกหนี้ ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้รับความเป็นธรรมน้อย ผมก็เห็นด้วย และท่านผู้ร่างก็ได้อ้างคำพิพากษาของศาลว่าดีความมาตรา ๖๕๖ นี้ เป็นท่านองว่าแคบไปกว่าที่จะเป็นจริงนะครับ ที่นี้เพื่อให้ท่านประธานได้เข้าใจว่ากฎหมายปัจจุบันเป็นอย่างไร ขออธิบายสักเล็กน้อยเท่านั้น เพื่อให้เห็นว่ามันเป็นอย่างไร แล้วก็คดีที่ท่านผู้สร้างเสนอมานี้ ตัดสินอย่างไร คล้าย ๆ ให้เราเห็นถึงสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดร่างฉบับนี้เสียก่อน คือกฎหมายปัจจุบัน ที่มีอยู่ในมาตรา ๖๕๖ เป็นอย่างนี้ครับ คือว่าในสัญญากู้ยืมนั้นนะ ย้ำไว้เลยนะครับในสัญญากู้ยืมนี้ ถ้าหากว่าผู้กู้ได้ยินยอมรับสิ่งของอื่นซึ่งไม่ใช่เงินนี้ได้ ถ้าหากว่าตีราคากันตามราคาตลาดในตอนที่ส่งมอบกันนั้น ใช้ได้ ในทางกลับกันก็เหมือนกัน ในสัญญากู้ยืมนี้ ถ้าหากว่าผู้ให้กู้จะรับสิ่งของทรัพย์สินอื่นแทนเงินสดนี้ได้ ถ้าหากว่าตีราคาสิ่งของเหล่านั้นนะตามอัตราตลาดในท้องที่และในระยะเวลาที่ส่งมอบใช้ได้ ข้อตกลงอื่น นอกจากนี้ตกเป็นโมฆะ นี้ครับ มาตรา ๖๕๖ บัญญัติไว้แบบนี้ ที่นี้ท่านได้โปรดสังเกตนะครับ การตีความกฎหมายของศาลนี้ ถ้าหากว่าเป็นกฎหมายที่ยกเว้นหรือว่าเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิอย่างไรก็ตาม นี้จะต้องตีความโดย

เครื่องครัดทีเดียว เพราะว่าเราถือระบบเสรีนิยม ตามระบอบประชาธิปไตยนี้ ทุกอย่างต้องตีความโดยเครื่องครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าไปกระทบกระเทือนถึงสิทธิในการทำสัญญาของคู่กรณีเข้า คราวนี้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ท่านผู้ร่างอ้างมาฉบับนี้จริงอยู่ ท่านไม่ได้อ้างเลข แต่ผมก็เรียนได้ว่าเป็นคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕๐/๒๕๐๕ ข้อเท็จจริงในคดีนี้เป็นอย่างนี้ครับ ขอความกรุณาท่านสมาชิกได้โปรดมอง อย่างสมมติเอาว่าเวลานี้ท่านนั่งอยู่บนบัลลังก์ของศาลว่าท่านฟังคดีนี้แบบนี้แล้ว นี่ท่านจะตัดสินอย่างไร คดีนี้เป็นอย่างนี้ครับ คือว่าจำเลยนี้ทำหนังสือฉบับหนึ่งไว้ให้กับโจทก์ บอกว่าได้รับของไปจากร้านโจทก์แล้วเป็นเงินทั้งหมด ๓,๒๑๔ บาท แต่ว่าจำเลยนี้ไม่จ่ายเงินจะจ่ายเป็นข้าวเปลือกจำนวน ๗ หมื่น ๗ หมื่นนี้เป็นภาษาภาคทางอีสาน ๑ หมื่นแปลว่า ๑๒ กิโลนะครับ ๗ หมื่น ๗ ให้แทน แม้ว่าราคาข้าวนี้จะขึ้นลงอย่างไรก็ตามภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ แล้วในคำให้การของจำเลยก็ได้กล่าวไว้ด้วยว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องการซื้อสินค้าเชื่อ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการกู้ยืมเงิน คราวนี้ท่านลองคิดดูซิครับ ในการตีความของศาลนี้ ศาลก็ต้องตีความโดยเครื่องครัดตามตัวอักษร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพแล้วต้องไปในแนวนั้น ในเมื่อเขารับอยู่แล้วนี่ว่าเป็นเรื่องของสินค้าเชื่อ ซื้อสินค้าเชื่อ มันก็ไม่ใช่สัญญากู้ เมื่อไม่ใช่สัญญากู้ก็จะเอามาตรา ๖๕๖ มาบังคับไม่ได้ แต่ในเวลาเดียวกันนี้ ทางศาลเองก็ตระหนักอยู่เป็นอันดีในแง่ที่ว่าลูกหนี้นี้อาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ฉะนั้นศาลล่างนี้ก็ตีความไปในทางที่ช่วยเหลือลูกหนี้ด้วยซ้ำไป แล้วในชั้นศาลฎีกานี้ก็ได้อภิปรายกันอย่างมากมาย ท่านผู้ที่ตัดสินคดีนี้ก็คือท่านศาสตราจารย์จิตติที่มาเป็นสมาชิกที่นี่ รวมทั้งรองนายกรัฐมนตรีด้วยเป็นองค์คณะ นี้ละครับ ท่านก็ได้ใคร่ครวญกันดู แต่ว่าเมื่อมันเป็นเจตนาารมณ์ของกฎหมายที่ปรากฏอยู่อย่างนี้ ก็ต้องตัดสินอย่างนี้ ก็ต้องตัดสินอย่างนี้ และผมยังอยากที่จะเรียนได้ว่า ถ้าผมเป็นผู้ตัดสิน ผมก็ต้องตัดสินอย่างนี้ครับ ตัดสินไปตามตัวบทกฎหมายที่มีอยู่อย่างนี้ เมื่อเราเห็น แต่ว่าในเวลาเดียวกันนี้เราเห็นเลยว่าอันนี้มันเป็นความเป็นธรรมตามกฎหมาย แต่ว่ามันไม่เป็นความเป็นธรรมในสังคมที่เป็นอยู่ในขณะนี้ มันมีความเหลื่อมล้ำกันอย่างนี้ ทางออกทางเดียวที่จะกระทำได้ดีก็คือแก้กฎหมายอย่างที่ท่านผู้เสนอร่างนี้แก้ไขขึ้นมา แต่ว่าแม้กระนั้นก็ดี การที่จะเสนอแก้มาอย่างนี้เลยทีเดียวนี้ มันยังมีข้อที่น่าคิดอีกหลายประการ ซึ่งถ้าหากว่าไม่ได้พิจารณาด้วยแล้ว ผมเกรงว่าในท้ายที่สุดนี้ จะกลายเป็นดาบสองคมไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ ที่ท่านผู้ร่างให้คำนิยามคำว่าสัญญา

กั๊ยม หมายความว่ารวมถึงสัญญาอื่น ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการให้สินเชื่อเพื่อการกั๊ยมเงิน อันนี้ กระผมเกรงว่าคลุมไม่หมดในการที่จะคุ้มครองลูกหนี้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างสมมติว่าผมมายืมข่าวสารท่านประธานไป ๒ กระสอบ แล้วท่านประธานกับผมนี้ทำสัญญากัน เวลาผมคืนนี้ ผมต้องคืน ๔ กระสอบ อย่างนี้ละครับ ถึงเขียนไว้แบบนี้ก็คลุมไม่ถึง เพราะฉะนั้นอันนี้ยังเป็นปัญหาอยู่เป็นอันมากกว่า ทำอย่างไรจึงจะคุ้มครองลูกหนี้นี้ได้อย่างเป็นธรรม และในเวลาเดียวกันก็ให้ความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้ให้กู้ด้วย นี่เป็นประเด็นแรกที่ผมใคร่จะกราบเรียนที่ประชุมประเด็นข้อที่ ๒ ก็คือมาตรา ๘ ที่ปรากฏในร่างนี้ ผมได้ไปใคร่ครวญดูเป็นอันมากแล้วว่าเหตุใดท่านผู้ร่างถึงได้ร่างมาตรา ๘ นี้ไว้ทั้ง ๆ ที่มันมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๖๕๖ แล้ว ก็ยังมีไม่ออก แต่ว่ามันละครับ ก็ถ้าหากว่ามีการรับหลักการกันก็คงจะได้พิจารณาในรายละเอียดในเรื่องนี้ทั้ง ๆ ที่มาตรา ๖๕๖ นี้ก็บัญญัติไว้รัดกุมกว่ามาตรา ๘ นี้ด้วยซ้ำไป ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือ ในมาตรา ๑๐ นี้ คือหมายความว่าลูกหนี้ต่อจากนี้ไป ถ้าเพื่อว่าออกตามร่างนี้ก็หมายความว่าลูกหนี้จะสามารถจะเป็นผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันนี้ผมใคร่จะขอกราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า ในปัจจุบันนี้ ถ้าหากว่าลูกหนี้ได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานแล้ว เจ้าพนักงานเขาก็อาจที่จะดำเนินคดีไปได้เป็นคดีอาญาของแผ่นดิน เขาทำไปได้อยู่แล้วในขณะนี้ แต่ถ้าหากว่าจะเพิ่มให้ลูกหนี้เองสามารถจะฟ้องได้เป็นการส่วนตัวในฐานะผู้เสียหาย ผมว่าก็เหมาะ ที่นี้ประเด็นข้อสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในเหตุผลที่ท่านผู้ร่างเสนอมานี้ละครับ ผมก็เห็นว่าในท้ายที่สุดนี้ ผมว่าถ้าออกมาเป็นพระราชบัญญัติแล้วก็ต้องปรากฏเหตุผลอยู่ทางท้ายตัวพระราชบัญญัติ ในหมายเหตุนี้ ถ้าหากว่าจะเขียนทำนองนี้ ด้วยความเคารพต่อท่านผู้ร่าง ผมเกรงว่าจะเป็นภาษาที่แกร่งกร้าวและท้าวเทียมเกินไปในแง่ที่ว่า การที่จะให้เหตุผลในการออกกฎหมายนี้ ในฐานะที่เราเป็นสถาบันสูงสุดแล้วเราควรที่จะให้ความเป็นธรรมในสังคมทุกฝ่ายเท่าเทียมกัน ไม่ใช่มาโจมตีนายทุนเงินกู้ยากกับไม่ใช่เป็นบุคคลเช่นนั้น ว่าอาการคุ้มครองลูกหนี้เราจำเป็นต้องทำ แต่ในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่กล่าวด้วยภาษาอย่างนี้ ควรที่จะให้ความเป็นธรรมและก็ควรที่จะกล่าวด้วยความนุ่มนวล เป็นต้นว่า ระหว่างผู้ให้กู้กับผู้กู้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วก็ภาษาอันนี้จะได้แสดงส่องสะท้อนให้เห็นว่าเราเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง เจตนารมณ์ของประชาธิปไตยที่แท้จริงก็คือว่า เพื่อที่จะให้บุคคลทุกคนในสังคมนี้ได้รับความเป็นธรรมโดยทั่วหน้ากัน ไม่ใช่

เป็นการแบ่งแยกว่าพวกนั้นเป็นพวกนายทุนที่ควรรังเกียจ พวกนี้เป็นคนยากจน คนยากจน เราต้องโอบอ้อมอารี เราต้องให้ความเป็นธรรมกับเขา แต่ในเวลาเดียวกันนี้ ในยามที่บ้านเมือง อยู่ในภาวะคับขันนี้ จะมีสิ่งอะไรอีกครับที่จะสำคัญกว่าการที่จะประสานให้เข้าหากัน มีความสามัคคีเพื่อที่จะรักษาชาติบ้านเมืองของเราไว้ ถ้าการกล่าวอย่างนี้มันเป็นสิ่งหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความริ้วฉานขึ้นได้ในหมู่พวกเราตนเอง แบ่งเป็นเขาเป็นเรา อันนี้ผมเป็นแต่เพียงตั้งข้อสังเกตเท่านั้น โดยสรุปแล้ว ผมเห็นด้วยกับหลักการที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่ามีรายละเอียด ๔ ประการดังที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องกล่าวว่าท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และคณะมีความปรารถนาดีและมีความรักในความยุติธรรมในทางสังคม จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ขึ้นมาตลอดจนร่างพระราชบัญญัติที่ตามหลังอีกฉบับหนึ่ง คือว่าด้วยเรื่องอัตราดอกเบี้ย ก็เป็นที่รู้กันอยู่ว่าทุกวันนี้มีความเดือดร้อนดังที่ไม่จำเป็นที่จะต้องกล่าว ณ ที่นี้ไว้ แต่กระผมเองก็อยากจะกล่าวว่ามีความวิตกกังวลในข้อที่ว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นนั้นออกไปแล้ว ผ่านไปแล้วจะเป็นเครื่องมือของใครกันแน่ และในที่สุดจะมีลักษณะของความศักดิ์สิทธิ์ประการใดเพียงใดอย่างไรใด ก่อนอื่นนั้น กระผมขอย้อนกลับไปถึงคำกล่าวของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ซึ่งกระผมเคารพนับถือซึ่งท่านเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเองก็เคารพในความดีสติปัญญา ตลอดจนความรู้ความสามารถของท่านในเชิงกฎหมาย ท่านได้กล่าวเป็นคติไว้เมื่อตะกี้เองว่า กฎหมายคุ้มครองลูกหนี้เช่นนั้นนั้น หรือพระราชบัญญัติอย่างที่เคยเป็นหมันมาแล้วปี ๒๔๗๕ นั้นมีลักษณะเป็นกฎหมายมหาชน เป็นกฎหมายซึ่งยอมอยู่เหนือกว่ากฎหมายเอกชน ท่านพูดเป็นทฤษฎีทางกฎหมายซึ่งกระผมสะกิดใจ ซึ่งก็เป็นความจริง กระผมไม่ปฏิเสธท่าน พระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้นั้นเป็นกฎหมายมหาชน เป็นความพยายามของรัฐที่จะให้ความเป็นธรรมแก่สังคม แต่ทว่าการกู่ทวนนี้ยืมสิน ท่านประธานที่เคารพ เป็นความสัมพันธ์ในเชิงบุคคล ถ้าเรายังรับอยู่ในสังคมซึ่งเป็นเสรีนิยมประชาธิปไตยยอมเป็นไปตามเจตนารมณ์ของเอกชนซึ่งจะตกลงซึ่งกันและกัน กฎหมายมหาชนด้วยความเคารพท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านได้กล่าวนี้ถึงแม้ว่าจะมีความศักดิ์สิทธิ์แต่ลงไม่ถึงความสัมพันธ์ของเอกชน ซึ่งบางทีอาจจะตกลงกันด้วย

เจตนาอย่างหนึ่งอย่างใดก็เป็นได้ นี่เป็นข้อซึ่งเราจะต้องคำนึง และหนี่งเองที่ทำให้กฎหมาย ปี ๒๕๗๕ เป็นกฎหมายซึ่งกลายเป็นเพียงตัวอักษรเรียงอยู่ในสมุดเท่านั้นเอง และนี่เองแม้แต่ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติซึ่งร่วมเสนอคนที่ ๒ ท่านก็พูดแยมอยู่ว่า มันเป็นเครื่องมือ อยากจะให้มันเป็นเครื่องมือของฝ่ายซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่เครื่องมือนั้นจะสามารถไปใช้ได้สัก เพียงใดอย่างใด นี่เป็นข้อที่น่าคิด อันว่าความเป็นธรรมในสังคมนั้น กระผมคิดว่าด้วยความ เคารพในหลักการนิติศาสตร์ทางกฎหมาย ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยปลายปากกาของนักนิติศาสตร์ อย่างเดียว เงื่อนไขในทางเศรษฐกิจและสังคมนั้นจะต้องแก้ไข และถ้าเพียงเราหยิบมีดตำม เดียวยื่นออกไป แล้วบอกว่าให้ไปตัดต้นไม้ ตัดไม่ได้ เพราะมันไม่มีเลื่อย ไม่มีขวาน มันทำ ไม่ได้ กระผมอยากจะยกอุทาหรณ์ซึ่งขออนุญาตท่านประธาน ยกอุทาหรณ์ซึ่งอาจจะนอก ประเด็นนี้ แต่ว่ามันก็เกี่ยวเนื่องในเรื่องความเป็นธรรมของสังคม ซึ่งเรากำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ แม้แต่ในหน้าหนังสือพิมพ์ คือได้แก่ปัญหาเรื่องการยึดครองที่ดิน ซึ่งเป็นเรื่องเร้าร้อนปรากฏ กันอยู่ทั่วไป เมื่อมีการใช้มาตรา ๑๗ ใช้หลักนิติธรรมเข้าไปยึด ไปจับ ไปแก้ ไปไซ ในที่สุดเรา ก็ได้ยินเสียงว่ามาตรา ๑๗ นั้นเป็นเครื่องมือของนายทุนเท่านั้นเอง เพราะมันไม่ได้แก้ความ สัมพันธ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมเลย มันไปถึง ไปตัดอยู่ข้างบน ตัดแล้วมันก็ไม่มียะไรเกิดขึ้น ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติท่านหนึ่งท่านเป็นนักการเงิน ท่านได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ในเรื่องความ สัมพันธ์ระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้ยันนั้นมันเป็นเรื่องสำคัญในสังคมของเรานั้นมันอยู่ส่วนหนึ่ง เป็นส่วนของการเงินนอกระบบ มันไม่ได้อยู่ในระบบ เมื่อนอกระบบแล้วมันก็เป็นเรื่องของ เจตนาของคู่กรณีที่จะตกลงกันอย่างหนึ่งอย่างใด อันนี้ก็ข้อที่จะพึงพิจารณา เมื่อตะกั้นี้ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติท่านหนึ่งซึ่งท่านเป็นตุลาการของศาลสูง ท่านก็เป็นห่วงนิยามคำว่า สัญญากู้ยืมเงินว่าเขียนเท่านั้นไม่พอ ร่างเท่าไรก็ไม่พอครับ ให้ท่านร่างไปอย่างไรก็ตามถ้าเราเรียก กันอย่างในภาษาซึ่งเวลานี้ในหน้าหนังสือพิมพ์เรียกกัน นายทุน ท่านไม่หมดหรอกครับ เพราะ ศิลปะของการเลียงกฎหมายนั้นเป็นศิลปะที่สำคัญต่อการสร้างกฎหมาย เพราะฉะนั้นอันนี้ เป็นข้อซึ่งเราจะพิจารณา กระผมพูดอย่างนี้แล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะแก้กันอย่างไร กฎหมายก็แก้ไม่ได้ มันแก้ได้ครับ แต่ต้องแก้กันให้ถึงรากถึง โคน แก้วจนเครื่องมือต่าง ๆ ความยากจนที่ปรากฏเฉพาะอย่างยิ่งทั้งในเมืองและชนบททุก วันนี้นั้น มันเป็นความยากจนที่ปฏิเสธไม่ได้ และถ้าเราตัดหนทางเสียหมด หรือพยายามควบคุม

ส่วนที่อยู่นอกระบบทั้งหมดแล้ว บางทีคนที่เดือดร้อนจะไม่มีทางพึ่งไปทางไหนเลยในขณะเดียวกันการเงินในระบบก็ไม่ขยายตัวออกไปที่จะเสนอความต้องการที่มีอยู่ด้วยความยากจนนั่นเอง น่าจะถึงเวลาที่เราจะพิจารณาที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ไม่ว่าในเรื่องของความสัมพันธ์ในทางลูกหนี้เจ้าหนี้ ในแง่ของอัตราดอกเบี้ย ตลอดจนการยึดครองที่ดินมิใช่แค่นั้นเพียงจุดเดียวเท่านั้น ด้วยเครื่องมืออย่างเดียว แต่จะต้องระดมสรรพกำลังทุกด้านเพื่อแก้ไขสิ่งเหล่านี้จึงจะทำได้ กระผมขออนุญาตท่านประธาน เนื่องจากกระผมเองอาจจะมิรู้จะต้องไปในเรื่องอัตราดอกเบี้ย ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะตามมานั้น กระผมจะขอยกอุทาหรณ์ง่าย ๆ ให้ท่านประธานและท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแลเห็น ในร่างฉบับที่สองนั้น ได้มีการพูดกันถึงว่า อัตราดอกเบี้ยถ้ามีหลักทรัพย์ สันทริมทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์แล้ว เป็นจำนอง แล้วให้เก็บดอกเบี้ยไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๒ ถ้านอกนั้นให้เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นคนร้อนเงิน กระผมมีโฉนดมาใบหนึ่ง กระผมร้อนเงินเหลือเกิน ลูกเมียไม่มีกิน กระผมมาหาท่านประธานขออนุญาตท่านประธาน ขอให้ท่านประธานเป็นนายทุนสักครั้งหนึ่ง กระผมมาหาท่านประธานกระผมร้อนเงิน กระผมมีโฉนดอยู่ใบหนึ่ง ท่านประธานบอกว่าร้อยละ ๑๒ มันน้อยไป ให้ไม่ได้หรอก มันน้อยไป แต่ท่านมีท่านรองประธานคนที่ ๒ นั่งอยู่ ท่านก็บอกว่า กระผมร้อนเงินนักหรือ ไปจำนองไว้กับท่านรองประธานคนที่ ๒ ก็ได้ และท่านประธานคนที่ ๒ ที่ทำเป็นผู้ค้ำประกันให้กระผม ร้อยละ ๑๕ ได้สบาย ๆ เพียงเท่านี้เองกระผมก็แก้ได้ ท่านประธานก็ได้ร้อยละ ๑๕ ก็โฉนดเรียบริ้อยทุกอย่าง มีสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ตามที่ท่านประธานต้องการ ก็ไม่ผิดกฎหมาย ใครจะทำอะไรไม่ได้นี้เป็นสภาวะของความเป็นจริง การแก้ปัญหาในเรื่องความเป็นธรรมในสังคมนั้น กระผมก็ขอเสนอด้วยความเคารพต่อท่านผู้เสนอเป็นอย่างยิ่งว่าเจตนาท่านดี แต่การแก้ไขนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องซึ่งผมจะทำได้เพียงหยดเดียว ความเมตตากรุณาที่ให้เพียงหยดหนึ่ง หยดหนึ่งนั้นไม่ทำแผ่นดินที่แห้งผากอยู่แล้วจะชุ่มชื้นขึ้นได้เลย นอกจากจะทำให้แห้งผากยิ่งขึ้น กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพเพียงเท่านี้ครับ

นายนิคม จันทรวิฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวิฑูร กระผมอยากจะกราบเรียนว่าร่างกฎหมายที่กำลังอยู่ในการพิจารณาของสภาขณะนี้ แต่ร่างซึ่งจะตามมา

ในวาระต่อไป และร่างในทำนองเดียวกันที่จะตามมาในอนาคตอันใกล้นี้มีความหมายอันมีความสำคัญยิ่ง กระผมอยากจะขอเน้นในประเด็นนี้ ท่านประธานที่เคารพเหตุผลก็เพราะว่า ถ้าความจำเป็นของกระผมไม่ผิด ในระยะ ๒๐ ปีที่ผ่านมา เรายังไม่เคยมีกฎหมายฉบับใดที่จะมุ่งเข้าไปดูแลคุ้มครองคนยากคนจน ผู้ที่ด้อยทางเศรษฐกิจสังคมกฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายอันแรก แม้จะเป็นกฎหมายเล็ก ๆ มาตรฐานน้อย ๆ ตามภาษาชาวบ้าน แต่ว่ากระผมเห็นว่ามีผลสำคัญเหลือเกินเพราะจะเป็นก้าวแรก ทำไมต้องเป็นก้าวแรก ก็เพราะในระยะ ๒๐ ปีนี้ กระผมขอกล่าวอีกครั้งหนึ่ง บ้านเมืองของเราในใคร ๆ ก็ซึม พวกเราก็ซึมว่ามีความเจริญก้าวหน้ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมองในด้านวัตถุและมองในด้านตัวเลขความเจริญก้าวหน้าของชาติ ซึ่งขอยกภาษาอังกฤษคือ จี.เอ็น.พี. (G.N.P.) มีความเจริญก้าวหน้าปีละ ๗ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์ ๙ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในระยะเกือบ ๑๕ ปีที่แล้ว และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ แม้แต่รายงานของทางราชการเอง รายงานสภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติบอกไว้ว่าอย่างไรบอกว่าคนจนก็ยังจนลง ช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจนยิ่งกว้างยิ่งห่างไกลออกไปอีก เพราะฉะนั้น กระผมก็ว่าถึงเวลาแล้ว ที่อย่างน้อยที่สุดสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้ ก็เริ่มทำงานกันทันที แม้จะเป็นก้าวสั้น ๆ ก้าวเล็ก ๆ ก็ควรที่ได้เริ่มกัน ฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนวิงวอนอีกครั้งหนึ่งว่า โปรดถือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องสำคัญ แม้ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่มันมีความหมายยิ่งใหญ่ในอนาคต เหตุการณ์เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ท่านผู้มีเกียรติทราบดีว่าเป็นอะไร ปัญหามันอยู่ที่ไหน แนนอน สาเหตุมันเยอะ แต่ว่าการที่คนงานหลายร้อยหลายพันคนไปรวมกันอยู่กันถึง ๗ วัน ๗ คืนนั้นนะเป็นการแสดงอาการของโรค โรคทางสังคมซึ่งเป็นเรื่องของคนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันคิดช่วยกันทำ รัฐบาลคนเดียวก็ทำไม่ได้ ประชาชนก็ต้องช่วย นายจ้างก็ต้องช่วย ลูกจ้างก็ต้องช่วย ฉะนั้นกระผมอยากจะวิงวอนให้พวกเราได้สนับสนุนข้อบกพร่องต่าง ๆ มีอย่างไรช่วยแก้กัน ประเด็นที่ ๒ ครับ ซึ่งท่านผู้มีเกียรติที่กำลังพูดจบไปและดูเหมือนจะไม่อยู่ในที่นี้ซึ่งน่าเสียดาย ที่ท่านบอกว่ากฎหมายนี้จะไม่มีผล กฎหมายนี้อาจจะทำให้ปัญหามันยากขึ้นเราได้ฟังคำกล่าวอย่างนี้มานานแล้วครับ เมื่อเราเริ่มใช้กฎหมายแรงงานปี ๒๕๔๔ เกือบ ๑๗ ปี ๑๘ ปีมาแล้ว คนหลายคนก็พูดกันอย่างนี้ แต่อย่างน้อยที่สุดท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ถ้าไม่มีกฎหมายแรงงาน เหตุการณ์ที่สนามหลวงเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราจะแก้อย่างไร คือไม่มีอะไรสมบูรณ์ครับ และยิ่งกว่านั้นกฎหมาย

ฉบับนี้ซึ่งกระผมถือว่าเป็นกฎหมายสังคมและกฎหมายซึ่งจะตามมาออกมาซึ่งเป็นกฎหมายสังคมเช่นเดียวกับกฎหมายแรงงาน เป็นการแสดงออกถึงนโยบายของรัฐ นโยบายของชาติที่จะเข้าสู่และผู้ซึ่งต้องทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นเมื่อประกาศเป็นนโยบายไว้แล้ว นายจ้างเจ้าของเงินทุนที่มีความรับผิดชอบต่อบ้านเมืองก็ต้องช่วยกัน แน่แน่นอนเราจะไปหวังให้ทุกคนปฏิบัติไม่ได้ แต่เมื่อผิดกฎหมายคนก็ยอมกลัว เช่นเดียวกันเราประกาศกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำเมื่อปีที่แล้ว ๑๒ บาท กระผมก็บอกว่าอย่าเพิ่งประกาศเลยไม่มีผลหรอก เดียวก็สมยอมกัน ก็มีครับ บางคนสมยอมกัน แต่คนอีกแสนคนได้ประโยชน์ คือมนุษย์เราทุกวันนี้กลัวครับ ถ้ารัฐบาลเอาจริงเป็นนโยบายจริง ถ้าสภาแห่งชาติเห็นว่าต้องออก กระผมเชื่อนายจ้างส่วนใหญ่ก็จะปฏิบัติตาม อันนี้เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานและที่ประชุมได้ทราบว่า ถึงเวลาแล้วครับที่เราจะต้องเริ่มกันบ้าง นี่ยังจะสาย อย่าไปคิดว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ และอย่าไปคิดว่าแก้ อันนี้ไม่ได้ ต้องแก้ปัญหาทางการเงิน ทางภาษีอากรอะไรต่าง ๆ อันนั้นก็ ต้องทำ ต้องทำกันไปทุกด้าน แล้วความจริงท่านผู้มีเกียรติครับ ๒๐ ปีนี้เราทำเศรษฐกิจเยอะไปครับ มากไป ปัญหา มันถึงยุ่ง ถ้าเราเน้นเรื่องสังคมบ้าง เรื่องจิตใจบ้าง เรื่องนามธรรมบ้าง เรื่องรูปธรรมบ้าง บางทีปัญหา ก็คงไม่ยุ่งอย่างทุกวันนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายธนิต พิศาลบุตร : ท่านประธานที่เคารพ เวลาที่เรากำลังพูดถึงว่าดอกเบี๋ยควรจะถูกรื้อหรือควรจะแพง จะช่วยลูกหนี้ไม่ให้กู้เงินในอัตราดอกเบี๋ยแพง เรากำลังจะเอากฎหมายนี้มาบังคับ ว่ากฎหมายนี้จะบังคับให้ดอกเบี๋ยถูกรื้อ ดอกเบี๋ยแพง ซึ่งกระผมก็คิดว่าเรากำลังหลงเพราะอายดอกเบี๋ยที่จะถูกรื้อ ที่จะแพงนี้ มันเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ เป็นเรื่องของการเงิน ซึ่งเขาก็มีทฤษฎีเหมือนกันนะครับ ดอกเบี๋ยจะถูกรื้อ จะแพงนี้ มันอยู่ที่ปริมาณของการเงิน เพราะดอกเบี๋ยนี้มันเป็นเครื่องชี้ราคาของเงิน เพราะฉะนั้นการที่จะเอากฎหมายไปบังคับนี้ บางทีมันไปบังคับผิดที่แล้วแทนที่จะช่วยให้ดอกเบี๋ยถูกรื้อ มันกลับจะกลายเป็นช่วยให้ดอกเบี๋ยแพง ทีนี้กระผมจะขอเรียนอธิบาย ท่านประธานที่เคารพ คือตลาดการเงินของเมืองไทยเรา ถ้าเราพูดกันอย่างชาวบ้านเราไม่พูดถึงเรื่องทฤษฎี มันมีอยู่ ๒ ตลาด ตลาดหนึ่งก็คือที่ท่านสมาชิกที่เคารพท่านหนึ่งที่ท่านเรียกว่า ตลาดในระบบ หรือตลาดชาวบ้าน ตลาดพวกนี้ละกฎหมายมันคุมไม่ถึงหรอกครับ ที่คุมไม่ถึงเพราะอะไร เพราะเหตุว่าประการแรกเขาไม่มีบัญชี

ท่านไม่รู้จะคุมเขาอย่างไร ประการที่ ๒ เขาก็ไม่เสียภาษี ไม่รู้จะไปเอาผิดเขาอย่างไร ประการสุดท้าย เขาสมยอมกับลูกหนี้เสียตั้งแต่แรก ท่านจะออกกฎหมายอย่างไร เขาก็ทำถูกหมด ทนายความมีเยอะแยะครับ ที่นี้กระผมจะยกตัวอย่าง ยกตัวอย่างว่าคุมไม่ถึงอย่างไร สมมติว่า นาย ก. ร้อนเงินเพราะลูกชายมันอยากมีมอเตอร์ไซด์คันครับ คนสมัยนี้เขากลัวลูก ก็อยากจะได้เงิน ก็มีที่ดินซึ่ง นาย ข. นี่เห็นแล้วราคาสัก ๔ หมื่น นาย ข. ก็บอกว่าอยากกู้หรือ ได้แกเอาที่นี้มาขายฉัน ๕,๐๐๐ บาท แล้วไปจดทะเบียนกันให้เรียบร้อยเลย โอนเงินกันให้เสร็จ แล้วแกไปขอกู้นายวิเศษอีกคนหนึ่ง อีกหมื่นหนึ่งถ้าเผื่อแกไม่ไถ่ภายใน ๓ เดือนนี้ ฉันก็ไม่ขายคืนบ้านให้เธอ อย่างนี้ดอกเบีย็เรียบร้อยเท่าไร กระผมก็ไม่ทราบ แล้วกฎหมายจะไปคุมเขาอย่างไร ที่นี้กฎหมายอันนี้มันคุมเขาไม่ถึง มันก็ไปก่อกวนอีกตลาดหนึ่งที่เขาเรียกว่าตลาดในระบบ ที่ว่าตลาดในระบบคือหมายความว่าตลาดที่มีการควบคุมอยู่แล้ว มีอะไรคุม คือมีพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ มีพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย มีพระราชบัญญัติควบคุมปริวรรตเงินตรา มีพระราชบัญญัติบัญชี มีพระราชบัญญัติควบคุมสถาบันการเงิน สารพัดอย่างซึ่งเขาทำถูกต้อง แล้วมันก็เรียบร้อยกันอยู่แล้ว ที่นี้กฎหมายอันนี้มันก็จะไปยังยังมีกฎหมายซ้อนกฎหมาย ทำให้งานลำบากขึ้น เมื่อทำลำบากขึ้นแล้วมันก็เกิดปัญหา ปัญหาที่ต้องหลีกเลี่ยง หรือปัญหาที่จะเปลี่ยนนโยบาย คือเมื่อเกิดหลีกเลี่ยง เปลี่ยนนโยบาย เราก็คลุมหน้าเดินกัน ก็เกิดภาระในการใช้จ่ายมากขึ้น ที่สุดตลาดในระบบนี้มันก็ต้องไปแข่งขันตลาดนอกระบบไม่ได้ ซึ่งความจริงเราควรส่งเสริมให้ตลาดในระบบนี้ไปแข่งขันตลาดนอกระบบเมื่อตลาดในระบบนี้มันดีขึ้น ตลาดนอกระบบมันก็ให้กู้อะไรไม่ได้ อ้ายนี้มันเป็นธรรมดา ที่นี้กลับมาถึงเรื่องดอกเบี้ยว่าจะถูก จะแพง นี่มันอยู่ที่ปริมาณของเงินด้วย ถ้าปริมาณของเงินมาก รัฐบาลใช้จ่ายเงินมาก รัฐบาลพิมพ์ธนบัตรมาก รัฐบาลยอมให้บริษัทการเงิน ธนาคารปล่อยเงินมาก ที่นี้เงินก็มาก เมื่อเงินมากแล้วดอกเบี้ยก็ถูก นี่เป็นไปโดยอัตโนมัติครับ เพราะดอกเบี้ยเป็นเครื่องชี้ของราคาของเงิน แต่ตรงกันข้ามรัฐบาลพิมพ์ธนบัตรน้อยลง ก็ทำอันนี้ในกระเป๋ารับธนบัตรใหม่ๆ มีไหม มากไหม แต่ถ้ารัฐบาลใช้จ่ายน้อยลงหรือรัฐบาลหากฎเกณฑ์ให้การปล่อยเงินยากขึ้น เช่นเป็นต้นว่าให้เอาเงินไปฝากธนาคารไทยมากขึ้น เอาเงินไปซื้อพันธบัตรมากขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นฉันไม่ทำให้ไปเปิดสาขาละ ก็ต้องมีเงินกองทุนมากขึ้นเท่านั้น มีกองทุนเท่านั้น ปล่อยไปได้เท่านั้น อย่างนี้เงินในตลาดก็งวด ดอกเบีย็ก็ต้องแพง ที่นี้มันก็ต่อไปอีก เพราะว่าเงินของ

เราควรจะมีราคาแพงแค่ไหน ดอกเบี้ยแพงแค่ไหน นี่ก็ไม่รู้ว่าเราจะกำหนดเอาเองหรือว่า ๒ คนมาตรากฎหมายบอกว่าดอกเบี้ยเป็นเท่านี้เท่านี้ มันไม่ใช่ เป็นเรื่องที่ว่าต้องดูว่าเงินของเราเนี่ยแพงเกินไปมันก็ไม่ดี ถ้าแพงเกินไปนี้ ข้าวโพด ยาง ดีบุก อะไรมันก็ขายยาก เพราะคนอื่นเขาต้องมาซื้อในราคาแพง แพงไปก็ไม่ดี แต่ถ้าเผื่อเงินถูกไปก็ไม่ดีอีก ถ้าเราจะไปซื้อกระดาษ ดินสอ นาฬิกา ปากกอะไรก็แพง ถ้าอย่างนี้รัฐบาลก็ต้องทำ มันอยู่ที่นโยบายการคลังของกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ทีนี้เมื่อเลยไปถึงนั้นแล้วก็กลับมาถึงดอกเบี้ย ดอกเบี้ยแพงก็ไม่ดี เพราะถ้าดอกเบี้ยแพงไปคนเขาก็ยืมเงินจากต่างประเทศมาใช้ เมื่อยืมเขามากก็ต้องเสียดอกเบี้ยให้เขา วันหนึ่งก็ต้องส่งเงินไปใช้เขา ทำให้ทุนสำรองเงินตรา ร่อยหรอไป ถ้าดอกเบี้ยถูกไปก็ไม่ดีอีกเพราะว่าดอกเบี้ยถูกไป คนเขาก็โอนเงินไปลงทุนในต่างประเทศ แล้วก็เรื่องอะไรเงินทองที่เราหาเก็บเป็นเกือบตาย ไปให้เจ๊ก แป๊ะ ญี่ปุ่นได้ประโยชน์หรือไม่อย่างนั้นคนที่เขาซื้อเครื่องจักรกันมา ผ่อนส่ง ๕ ปี ๑๐ ปี เขาก็โอนไปใช้กันล่วงหน้า เรื่องนี้ก็เสียประโยชน์ที่เราควรจะได้ เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรทั้งหมดนี้มันอยู่ที่เรื่องกระทรวงการคลังหรือธนาคารแห่งประเทศไทย ทีนี้ถ้าเผื่อเราไปทำระบบนี้ กลไกอันนี้เสียไปโดยการที่ไปออกกฎหมายบอกว่าดอกเบี้ยนี้ต้องแค่นี้ละ ผิดจากนี้ไม่ได้ มากกว่านี้ไม่ได้ถูกกว่านี้ไม่ได้ เราออกได้เฉพาะภายในประเทศของเรา ต่างประเทศเขาไม่เห็นด้วยก็ไปบังคับเขาไม่ได้ ทีนี้ถ้าเผื่อดอกเบี้ยต่างประเทศแพงไป ถูกไป คนของเรามันก็ต้องหนีออกไป ก็ต้องส่งเงินออกไปลงทุนต่างประเทศ เช่นเป็นต้นว่าเวลานี้ดอกเบี้ยที่สิงคโปร์นี่เขา ๑๘ เปอร์เซ็นต์ต่อปี ดอกเบี้ยที่ลอนดอนนี่จะไปกู้เขา ๑๔ เปอร์เซ็นต์ นิวยอร์กก็ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเขาเคย ๔-๕ เปอร์เซ็นต์ เขาย้ายไป ๑๔ เปอร์เซ็นต์ แล้วเรา ๑๕ เปอร์เซ็นต์ จะไปลดเหลือ ๑๒ เปอร์เซ็นต์อะไรอย่างนี้ ซึ่งการใช้กฎหมายนี้มันบังคับในทางเศรษฐกิจในทางการเงินโดยไม่คำนึงทฤษฎีของทางฝ่ายการเงินทางเศรษฐกิจบ้างนี่ กระผมว่ามันไม่ยุติธรรม ทีนี้ถ้าเผื่อว่าไปกำหนดดอกเบี้ยให้เท่านี้เท่านี้ ทีนี้ธนาคารหรือบริษัทการเงินที่เขาจะต้องค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ เวลานี้เขาต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ ๘ แล้วยังจะเก็บภาษีอีก แล้วยังค่าน้ำมันแพง พนักงานก็ต้องขึ้นเงินเดือน อ้ายโน่นแพงอ้ายนี้แพง ถ้าเผื่อเขาเห็นว่าไปกำหนดตายตัวแล้วเขาก็กระตุกกระตักไม่ได้ เขาก็ต้องเปลี่ยนนโยบาย เมื่อเปลี่ยนนโยบายแล้วทำอะไร เขาก็ต้องส่งเงินไปให้กูเมืองนอกบ้างเล่นอัตราแลกเปลี่ยนบ้างละ หรือไปเล่นตลาดหุ้นอะไรก็ได้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วใครเดือดร้อนชาวไร่ชาวนาแก้วอะไร

แกผลิออกมาแล้วแกเก็บเกี่ยวแล้ว แกก็รู้อย่างเดียวคือจะเอาเงินเมื่อเป็นอย่างนี้ถ้าเราไปกำหนดอัตราดอกเบี้ยซึ่งมันโยงกับค่าของเงินนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังเขาก็วางนโยบายยาวๆ ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่ามันจะเป็นการช่วยเหลือให้ตลาดนอกระบบนี้ได้โอกาสขึ้นดอกเบี้ยด้วยซ้ำไป แทนที่จะไปลดดอกเบี้ยเขาคือประการแรก กฎหมายฉบับนี้ไปบังคับเขาไม่ได้ เพราะเขาทำถูกกฎหมายทุกอย่างนะครับ แล้วประการที่ ๒ ก็เมื่อมากู้เงินในตลาดในระบบมันยาก จะไปกู้เงินจากแบงก์ยาก กู้เงินจากบริษัทการเงินยาก เพราะเหตุว่าเขาเปลี่ยนนโยบายไปทางอื่น อย่างนี้ใครเดือดร้อนครับ กระทบก็ไม่ทราบ แล้วทีนี้แล้วถามอีกหน่อยหนึ่งว่า เด็กรุ่นหลังนี้ที่มันจบโรงเรียนกันมานี้ ท่านจะให้มันทำอะไร เป็นข้าราชการกินเงินเดือนประจำอย่างนั้นหรือครับ ไม่ให้มันตั้งเนื้อตั้งตัวหรือครับ การที่จะตั้งเนื้อตั้งตัวนี้มันต้องกู้เงินครับ เด็กใหม่ๆ นี่มาไม่มีเงินติดมาด้วย ทีนี้มันทำงานเกือบเป็นเกือบตาย มันได้ความชำนาญ ก็อยากจะขอโฆษณาให้ท่านผู้มีเกียรติทางฝั่งโน้นหน่อยว่า ธนาคารกรุงเทพเขาโฆษณาขายก๊วยเดี่ยวแล้วเขาตั้งตัวได้นี้ก็ต้องกู้เงิน การค้าขายนี้มันไม่ใช่ว่าอยากจะทำปากกาแล้วก็มีปากกา ๒ โหลมาวางไว้แล้วก็มีคนเขารัวมาซื้อ มันไม่ได้หรอกครับ มันต้องกู้เงินเพื่อจะโฆษณา มันต้องจ้างผู้หญิงสวยๆ มาขาย ต้องส่งคนไปยึดเยียดถึงประตูบ้าน เหล่านี้มันเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เงินกู้ทั้งนั้น แต่ถ้าเผื่อท่านไปทำระบบเงินกู้มันผิดพลาดไป โดยการที่ออกกฎหมายอย่างเดียวไปบังคับ เพราะฉะนั้นอีกหน่อยวันไหนก็เกิดคลังขึ้นมา กระทบไปหาเสด็จพ่อเสด็จแม่อะไรนี่คือถ้าไสยศาสตร์ แล้วกระทบก็ออกกฎหมายว่าให้เอาไสยศาสตร์เข้าไปใช้ในโรงพยาบาลอย่างนี้มันจะใช้ได้หรือ มันไม่ถูกเรื่อง เวลากระทบปวดฟัน กระทบก็ควรจะต้องไปหาหมอฟัน เป็นหน้าที่ของหมอฟัน แต่หมอผ่าตัดมาบอกว่า เอาละฉันตัดเส้นประสาทเธอแล้ว เธอก็หายปวด อย่างนี้ฟันกระทบนี้หายปวดจริง แต่มันเป็นหนองครับ ในที่สุดกระทบอาจจะตาย กระทบว่าการแก้ระบบการเงินนี้ก็ขอให้มันเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเงินเขาไม่ควรที่เหี่ยวได้ไปใช้อำนาจในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติออกกฎหมายและก็จะบังคับให้ต้องเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ครับ อย่างนี้กระทบว่ามันไม่ยุติธรรม เพราะผลที่มันเป็นเส้นผมบังภูเขาครับ ทีนี้ท่านก็จะถามกระทบว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นรับหลักการเสียก่อน แล้วไปแก้ในกรรมวิธีการได้ไหม กระทบก็บอกว่าไม่ได้ครับ เพราะทำไม เพราะว่ามันผิดหลักการ มันเหมือนกันที่กระทบจะร่างพระราชบัญญัติยอมให้เอาไสยศาสตร์ไปอยู่ในโรงพยาบาล นี่มันผิดหลักด้วยกัน

ทั้งสิ้น ต่อให้กรรมการจะไปแก้วิธีสดมภ์อย่างไร มันก็ทำไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นก็ควรจะเป็นหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย ควรจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ถ้าหากเขาทำผิดวิธีอย่างไร คุณก็ไปว่าไปกล่าวเอากับเขา เพราะว่าเมื่อท่านเป็นนักกฎหมาย เราไปก้าวก่ายกฎหมายท่านไม่ยอม เพราะฉะนั้นนักการคลังคุณก็ควรจะไปเคาะพในวิชาการในอุดมคติของเขาบ้าง เพราะว่าการทำงานที่จะออกกฎหมายไปแก้ดอกเบี้ยยเท่านั้นเท่านี้ นี่เป็นการผิดอย่างยิ่งนะครับ กระผมขอฝากความคิดไว้แค่นี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายสมัคร สุนทรเวช : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมัคร สุนทรเวช กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เป็นเจ้าของธนาคารออกความเห็นแล้ว กระผมก็อยากจะใคร่ขอออกความเห็นในฐานะคนที่ต้องกู้เงินจากธนาคาร ท่านประธานครับ ว่ากันความจริงแล้วต้องขอตีงท่านสมาชิกที่เพิ่งออกความเห็นไปเมื่อตะกี้นี้สักนิดเถอะครับว่า เรากำลังพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ แล้วท่านสมาชิกก็ไปหยิบกฎหมายฉบับข้างหน้าเอาเข้ามาพิจารณาร่วมกันด้วย ก็จะทำให้การที่จะผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไปได้โดยไม่สะดวก อันที่จริงแล้วกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ นั้นก็น่าจะไปอภิปรายกันในอีกฉบับหนึ่งแล้วว่ากันตามจริงในกฎหมายฉบับนั้นก็เปิดช่องไว้แล้ว ว่าไม่ได้ผูกมัดที่จะต้องออกมาในตัวเลขอย่างนั้น คงจะเป็นหน้าที่ของทางธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นคนกำหนดตามความเคลื่อนไหวของตลาดการเงินเหมือนกัน อย่างไรก็ตามแต่ กระผมยังตั้งใจท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ออกความเห็นแล้วก็ถูกหนีไปเสียแล้วเมื่อตะกี้ที่ว่าอ้ายเรื่องน้ำหยดลงที่ละหยดแล้วทำให้ดินแห้งนั้น กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาดที่สุด เพราะว่าเกิดมาก็ไม่เคยได้ยินอย่างนี้ เอาอ้ายของเปียกใส่ไปในช่องแห้งที่ละหยดนาน ๆ เข้านั้นมันก็ชุ่มฉ่ำได้ แล้วก็การที่จะแก้ไขอะไรต่างๆ นั้น กระผมก็ไม่ทราบที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นท่านใส่กางเกงนั้น ใส่กระดุม ๕ เม็ด ถ้ากลับบ้านนั้น ท่านไม่แกะกระดุมเม็ดบนก่อนที่ละเม็ดลงไปแล้ว ท่านจะถอดกางเกงได้อย่างไร อยู่ดี ๆ ไปถึงจะให้กางเกงมันหลุดไปเลยนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ ก็จะต้องเริ่มต้นด้วยเล็ก ๆ น้อย ๆ คือแกะกระดุมเม็ดบนแล้วก็ใส่ลงไปทีละเม็ด การออกกฎหมายอย่างนี้ เป็นการช่วยให้อ้ายสิ่งที่ไม่เคยมีได้มีขึ้น กระผมเองนั้นขอเรียนต่อท่านประธานว่า ได้เคยมีความเดือดร้อนในเรื่องดอกเบี้ยดอกหอยอย่างนั้นมาเหมือนกัน แต่ก็ไม่เคยมีอ้อยร้อยความถึงกับจะต้องมาฟ้องกัน

แต่ว่าการที่เราออกกฎหมายอย่างนั้นนั้น กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่าเป็นโทษ เรื่อง การที่ท่านเจ้าของธนาคารออกความเห็นเมื่อตะกี้ออกว่า จะทำให้ตลาดการเงินในระบบบ้านเรา นั้น กระผมเห็นว่ายังไม่ถึงขั้นนั้น เพราะการเงินนอกระบบนั้นเป็นการเงินระบบเล็กมาก เล็กมากครับ เป็นเงินเล็กเงินน้อย เงินหมิ่นเงินพัน แล้วก็ว่ากันตามจริงแล้วในกฎหมายฉบับก้าวหน้าที่พูด กันไปเมื่อตะกี้นั้น เป็นเรื่องการจัดระเบียบอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตลาดการเงินนอกระบบนั้น อสังหาริมทรัพย์ที่มาจดทะเบียนกันนั้นก็เล็กน้อย ไม่ได้ใหญ่โต ว่ากันตามจริงแล้วธนาคาร ก็มีระบบมีระเบียบ มีกำหนดกฎเกณฑ์อยู่แล้ว ธนาคารเป็นคนที่ทำทุกอย่าง ถูกกฎหมายอยู่ แล้วครับ ไม่น่าจะต้องเป็นห่วงว่าการที่เขาจะทำเงินนอกระบบให้ถูกกฎหมายอีกอย่างหนึ่ง ด้วยนั้น มันจะมากกระทบกระเทือนธนาคาร ว่ากันตามจริงแล้ว ไหน ๆ วันนี้ธนาคารแล้ว กระผมอยากจะนิเทศเสียให้ตลอดรอดฝั่ง ก็เพราะเหตุว่าธนาคารไทยปัจจุบันนี้มานั่งผูกพันกัน มีสมาคมแล้วก็เรียกว่าฮั้วกัน กำหนดอัตราดอกเบี้ยเอาไว้ ถึงได้มีผู้คนตั้งรกรากกันหนักหนาว่า ทำไม่ไม่ตั้งธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นอีก โดยข้อเท็จจริงแล้วรัฐบาล ๒-๓ ช่วงที่ผ่านมานี้ได้พยายาม ที่สุดที่จะหาทางตั้งธนาคารพาณิชย์ขึ้นมาอีก มีการตรวจการสอบการเช็ค ตั้งแต่สถาบันการเงินระหว่าง ประเทศ ตามที่โน่นตามที่นี่ ทุกแห่งเห็นด้วยหมดว่าควรจะได้ตั้งธนาคารขึ้นมา แล้วก็ เป็นธนาคารซึ่งไม่ผูกมัดอัตราดอกเบี้ยกัน มันจะได้มาแข่งขันกันเสนอดอกเบี้ยในอัตราต่ำ คนที่ จะเสนอต่ำมากก็น่าจะได้ลงมาสู้กันได้ คนที่จะกู้เงินจะได้ประโยชน์ขึ้น แต่ว่าเรื่องนี้ไม่น่าเชื่อ ครับ ท่านประธานครับ เรื่องทั้งหมดที่ยื่นกันมาประมาณ ๒-๓ ปีนั้นไปติดอยู่ที่คนคนเดียว คือท่านผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ท่านเอาเรื่องใส่ลิ้นชักไว้ รัฐมนตรีคลังคนก่อนทำ หนังสือเดือนไป ๔ ทน บอกว่ายังไงขอความเห็นอันสุดท้ายว่าโอเคไหม ท่านไม่ตอบ สาเหตุ ที่รู้กันวันนี้ก็คือว่า พี่ชายท่านคนหนึ่งนั้นยื่นขอจะตั้งแบงก์ด้วย ถ้าท่านให้มาก็กลายเป็นว่า จะสนับสนุนพี่ชาย ก็ดูซิครับเศรษฐกิจเมืองไทยไปสะดุดกันอยู่ตรงเรื่องไม่เป็นเรื่องกันอย่างนี้ กระผมเห็นว่าถ้าธนาคารปัจจุบันว่าตัวประพุดดี ทำดี มีอัตราผูกพันกันอย่างนี้ ถ้าหากมันมี ธนาคารเพิ่มขึ้นแล้วมาเสนออัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่า ธนาคารนี้เอา ๑๔ ถ้ามีคนเสนอ ๑๒ ก็ ถ้ากำไรมันมากก็ลดลงมาสู่ ๑๒ กัน คนที่ได้ประโยชน์คือประชาชนคนไทยผู้ต้องกู้เงินนั่นเอง ดูเถอะครับ ถ้าเมื่อเวลาที่เราจะออกกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนนั้น คนที่ทำหน้าที่ ออกกฎหมายคือสมาชิกในสภา คนที่นั่งอยู่ที่กระทรวงต่าง ๆ นั้น ขอประทานโทษ คนที่นั่ง

อยู่ในระบบบริหาร หรือแม้แต่หน่วยงานราชการแห่งประเทศไทยนั้น จะไม่มีวันคิดครับว่า จะไม่มีวันคิดครับว่า อะไรมันจะถูก อะไรมันจะควร เขาก็ทำไปวันหนึ่งๆ นั้นมันไม่ได้ดิบได้ดีอะไรขึ้น เอาตัวมาเสี่ยงทำไม คนที่มีหน้าที่เสี่ยงเพื่อประชาชนในบ้านเมืองคือคนที่ เป็น ส.ส. ในสภานี้ เรื่องชั่วดีที่ทางจะเป็นอะไรแก่บ้านเมือง คนในสภานี้ครับ คนเริ่มต้นก็ที่นี่ครับเป็นที่ออกกฎหมาย ถ้าหากจะเห็นว่าคนที่ทำหน้าที่ออกกฎหมาย จะเป็นการไปสาระแน ไปแสไปวุ่น ไปยกไปกวหน้าให้ชุ่นเสียแล้วละก็ บ้านเมืองมันจะเป็นอย่างไรครับ มันก็ตกอยู่ในฝ่ามือบริหารอย่างเดียว มีอำนาจก็บริหารอยู่ในบ้านเมืองอย่างเดียว จะว่าอะไรก็ว่ากันไป เรื่องการตั้งธนาคาร มันก็ติดอยู่ในธนาคารแห่งประเทศไทย จนกระทั่งทุกวันนี้ เรื่องนี้ครับ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่เราจำเป็นต้องพิจารณากัน และก็อยากเรียนท่านประธานว่า เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องดี เป็นเรื่องมีประโยชน์ เป็นกฎหมายเล็ก กฎหมายน้อยที่จะช่วยให้เกิดเป็นกฎหมายใหญ่ ท่านประธานนั้น เป็นนักเรียนเก่าเมืองอังกฤษ ก็คงจะทราบว่ารัฐธรรมนูญเมืองอังกฤษที่มันแข็งแรงอยู่ทุกวันนี้ มันประกอบด้วยกฎหมายเล็กกฎหมายน้อย ใหญ่ๆ โตะๆ จนกระทั่งเป็นระเบียบประเพณี ผู้คนเชื่อถือ ทาตัวที่เป็นรัฐธรรมนูญเมืองอังกฤษไม่ได้ ก็นี่ครับ ระบบอย่างนี้ ถ้าบ้านเมืองเราช่วยกันสะสม เห็นรูเล็กรูน้อย ช่วยอุด ช่วยแก้ ช่วยไข วันข้างหน้าเรื่องทีกลัวจะปั่นป่วนนั้น ก็ไม่ต้องกลัว เรื่องนี้กระผมเห็นว่าท่านสมาชิกทั้งหลายที่อยู่ในสภานี้ก็คงจะได้ช่วยสนับสนุนให้กฎหมายอย่างนี้ได้ผ่านไปได้เพื่อประโยชน์กับผู้คนส่วนใหญ่ซึ่งจำเป็นจะต้องฟังเรื่องเงินกู้ ขอขอบพระคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา: ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา กระผมใคร่อภิปรายเฉพาะร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ฉบับนี้ ฉบับเดียว ส่วนในร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความ เป็นธรรม กระผมจะยังไม่อภิปราย เพราะอยู่ในอันดับต่อไป นับว่าเป็นเจตนาารมณดีของผู้ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม และป้องกันปราบปราม นายทุนเงินกู้ ในการออกเงินให้ผู้แก่ผู้ที่มีรายได้น้อย โดยคิดอัตราดอกเบี้ยสูงเกินกว่ากำหนด ตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ และยังใช้เล่ห์เหลี่ยมกลเม็ดพลิกแพลงต่างๆ สร้างความเดือดร้อนให้แก่บรรดาลูกหนี้อยู่ทั่วไป ดังจะเห็นได้จากกรณีชานาไม่มีที่ทำกินกันอยู่ในขณะนี้ กระผม

จึงใคร่ขออภิปรายข้อคิดเห็นในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองลูกหนี้ซึ่งให้เห็นว่าผลดีเป็นอย่างไร ในพระราชบัญญัติเดิมห้ามเรียกอัตราดอกเบี้ยเกินกว่ากำหนดของ พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งยังมีข้อความไม่รัดกุมพอก็ทำให้ไม่ได้ผล ไม่สามารถที่จะบังคับกับนายทุนเงินกู้ได้ และบทกำหนดลงโทษก็ยังไม่เหมาะสมไม่เหมาะสมกับสภาวะเหตุการณ์ของประเทศชาติในขณะนี้ พร้อมกันนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลยังปล่อยปละละเลยเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ไม่พยายามที่จะดูแลและกวดขันทำกฎหมายให้เป็นกฎหมาย จึงจำเป็นต้องแก้ไขและวางมาตรการใหม่เพื่อให้ได้ผล เพื่อใช้คุ้มครองบรรดาลูกหนี้ให้ได้รับความเป็นธรรมในการกู้เงิน ดังที่จะได้เห็นจากในมาตรา ๖ ซึ่งมีเขียนไว้ว่า ในการส่งเงินต้นให้แก่ลูกหนี้ตามสัญญากู้เงิน ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ทำอัตราดอกเบี้ยล่วงหน้าเกินกว่า ๑ ปี มาตรการอันนี้ใช้เพื่อบังคับกับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีคุณธรรม เกิดถ้าหากว่าลูกหนี้ไปทำสัญญากู้เงินกับเจ้าหน้าที่เป็นกำหนดระยะเวลา ๒ ปีแล้ว ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถทำอัตราดอกเบี้ยต้นเงินหมดเลยทั้ง ๒ ปีเลยก็ได้ แทนที่เงินกู้ของลูกหนี้จะกู้ได้มากมาทอนกลับมากฎวิธีการแบบนี้ของเจ้าหน้าที่ ก็จะทำให้ตัวเงินที่จะกู้มานั้นเหลือไม่เท่าไร ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องดี ส่วนในมาตรา ๗ นั้น ในการคิดดอกเบี้ยทบต้นในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ เว้นไว้แต่ดอกเบี้ยนั้นจะค้างชำระมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ในมาตรานี้กระผมคิดว่าตามที่ระบุไว้ ๑ ปีนั้น กระผมคิดว่าน้อยไปครับ ควรจะขยายระยะเวลาให้นานกว่านี้หน่อย เพราะเหตุว่า เกิดว่า ถ้าหากว่าลูกหนี้เป็นชาวเกษตรกร คือทำไร่ไถนาหรือปลูกพืชไร่อะไรต่างๆ เหล่านี้ เกิดในปีนั้นดินฟ้าอากาศไม่อำนวย ผลผลิตได้ไม่เท่าที่ควร อย่าวว่าแต่จะหาดอกเบี้ยมาส่งให้แก่เจ้าหน้าที่เลยครับ แม้แต่จะหาเงินมาใช้จ่ายภายในครอบครัวก็ไม่มี ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าในมาตรานี้ควรที่จะแก้ไขขยายระยะเวลาจาก ๑ ปีเป็น ๒ ปี ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมฟังมาทั้ง ๒ ฝ่าย เจตนาผมว่าไม่มีใครรังเกียจ ที่นี้ผมนี้อ่านแล้วอ่านเล่า อ่านมาตั้งแต่บ้านและมาอ่านที่นี่ และคิดถอยหลังไปถึงกฎหมายคล้ายๆ กันอย่างนี้หลายฉบับ สมัยรัชกาลที่ ๕ ก็มีเหตุอย่างคล้ายๆ กับที่เรามีกันอยู่ในขณะนี้ คือว่าคนที่ไปตกข้าวชวานาเอาเปรียบชวานา ก็มีพระราชบัญญัติห้ามตกข้าวชวานาแต่จนวันนี้ก็ยังตกข้าวชวานากันอยู่ นั่นสมบูรณาญาสิทธิราชย์ก็บังคับไม่ได้ มีกฎหมาย

แล้วบังคับไม่ได้ อันนี้ผมเป็นผู้รักษากฎหมายอยู่ ๑๕ ปี รับราชการ เขาให้มีหน้าที่รักษาการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย รักษาไม่ได้ แล้วหลังจากมีพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา เขียนไปเถอะว่านิติกรรมเป็นโมฆะ เป็นอะไรก็ทำไม่ได้ ที่ทำไม่ได้นั้นไม่ใช่กฎหมายบกพร่อง คนที่เป็นเจ้าของกฎหมายคือประชาชนทั้งประเทศส่วนข้างมากไม่ยอมรับนับถือกฎหมาย ที่ไม่ยอมรับนับถือกฎหมายก็เพราะเหตุว่ากฎหมายนั้นให้โทษแก่เขา คนร่างนะเจตนาดี สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าฉัน ใครๆ ก็รู้ว่าทรงเจตนาดี แต่ว่าคนที่จะรับประโยชน์จากกฎหมายไม่ยอมรับแล้วเราจะทำอะไร ผมอ่านกฎหมายฉบับนี้ ถ้าตราไป คนที่จะถูกบังคับคนแรกก็คือ ธนาคารเพราะนี้เสียไม่สำเร็จ ก็เรียกดอกเบี้ยไม่ได้ แล้วผมเห็นด้วยกับร่างในประเด็นสำคัญ อยู่ประเด็นเดียวว่า ดอกเบี้ยทบต้นของธนาคารนี่ค่อนข้างทารุณ ผมไม่ค่อยเห็นด้วยหรอก แต่ว่าก็ต้องทำเพราะกฎหมายยังเปิดช่องให้ทำปัญหาเรื่องเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา มันคล้ายๆ กับเป็นปัญหาควบคุมค่าเช่า ค่าควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน กฎหมายเหล่านี้คล้ายๆ กัน กฎหมายควบคุมค่าเช่า หลังสงครามไม่มีบ้านอยู่ไปออกกฎหมายเข้าบ้านยังไม่มีที่อยู่ เพราะเจ้าของบ้านไม่ยอมปลุกบ้าน พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าพาออกเช่า คนเช่าไม่มีเงินให้เช่า มันจะต้องออกบังคับไปอีกว่า มีเงินให้เช่าต้องบังคับให้ให้เช่า เหมือนกับกฎหมายฉบับนี้ ถ้าจะบังคับไม่ให้เรียกดอกเบี้ย ต้องบังคับคนที่มีเงินต้องให้กู้ มันถึงจะทำได้ ถ้ายังให้วินิจฉัย อยู่ว่า ถ้าไม่ให้ฉันพอใจฉันก็ไม่ให้กู้ มันยังไม่มีกฎหมายมันไหวอยู่ ว่าใครมีเงินถ้าหากว่า คนจนๆ จะกู้ต้องให้กู้ ไม่ให้กู้ติดคุก อย่างนี้พอไปได้ แต่ก็คงไปไม่ได้ดี มันก็ซ่อนเสีย แบ่งปัน กันเสีย แล้วทำยาก ทำไม่ได้ คือเราพยายามจะทำให้มันดีแต่ว่ามันติดแล้วมันติดจริงๆ อย่างว่า ผมมีเงินนี้ก็มากู้ผม ผมก็ไม่ให้ ถ้าจะไม่ให้ดอกเบี้ยอย่างนอกกฎหมายนี้ จะคุ้มครองบังคับ ผมจุกๆ จิกๆ ผมก็ไม่ให้ เมื่อไม่ให้ ผมก็ไม่เดือดร้อน ผมก็ไปฝากประจำไว้กับธนาคารเอา ดอกเบี้ย ไปซื้อพันธบัตรของรัฐบาลซึ่งไม่ต้องเสีย แต่ว่าคนที่ไปกู้เขาจะไม่ใช้คนที่ไม่เดือดร้อน คนที่เดือดร้อน และคนก็ไม่เชื่อว่าไม่ใช่นายทุนนะ นายทุน เพราะไม่มีทุนก็ไม่มีเครดิต อย่างน้อยก็มีที่ดินหรือทรัพย์สิน มันนายทุนด้วยกัน แต่นายทุนน้อยทุนมาก คือคนมีทุนน้อยๆ แต่ว่ามันขาดแคลนก็ไปเอาคนทุนมากๆ ซึ่งเหลือเฟือ ที่นี้คนประเภทนี้นั้น ผมคิดว่าไม่ต้องห่วงเขา เราก็คงไปห่วงแต่คนที่ยากจน ตามหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ คนยากจนนะไม่มีทางเลยที่จะไปกู้เขาโดยไม่ได้ให้สิทธิและประโยชน์เกินกว่ากฎหมาย คิดถึงเราถึงคนอื่น ถ้ามี

เงิน แต่ว่าไม่ยอมผูกพันทุกประการที่จะให้กู้ละ ก็ว่าจะปรับระดับสังคม ราษฎรแต่ละคนไม่ใช่เป็นสังคม คนปรับระดับสังคมคือรัฐ ไม่ใช่เอกชน แต่กู้เงินมันกู้เอกชน ไม่ใช่กู้รัฐ ถ้ากู้เงินรัฐชื้อเรียบร้อย ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นเงินของคนทุกคนจะกำหนดอย่างไรก็ได้ นาน ๆ ไปไม่มีใช้ให้สูญก็ได้ แต่ว่าเอกชนนี่ถ้าจะบังคับกันถึงขนาดนั้นมันต้องบริบทภัยกัน เขามกไว้เป็นส่วนกลางแล้วที่นี้เราจะทำอย่างไร ก็จะต้องสร้ากันไป ก็ยังมีระบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ อย่างนี้แล้ว ผมไม่ได้ถือว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ดี แต่ผมคิดว่าจะไม่ให้ผลดีแก่คนที่หวังว่าจะได้รับ เพราะฉะนั้นผมถึงขอให้คิดถึงปัญหานี้ก่อน จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ แล้วผมอยากฟังคำอธิบายจากผู้สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ว่า ปัญหาอย่างที่ผมว่ามันจะเกิดขึ้นใหม่ อันตรายมันจะไปเกิดกับผู้ใด เจ้าของเงินหรือคนจะกู้เงิน ถ้าหากว่าออกกฎหมายสงเคราะห์คนจะกู้เงิน แล้วก็ไปเป็นอันตรายกับคนจะกู้เงิน มันก็ไม่สมควรปรารถนาของสภา ผมไม่คิดหรือกว่าสภานี้จะไปรังเกียจที่จะช่วยคนที่ยากจน แต่วิธีช่วยของเรามันไม่เกิดผล มันกลับเป็นผลร้าย ผมก็ยังมองไม่เห็นว่าการกฎหมายนี้จะได้ผลประการใด นี่ผมจึงคิดว่าขณะนี้ผมไม่เห็นด้วยหรือหลักการอย่างนี้ ออกก็ออกได้ แต่ไปกระเทือนคนที่ จะกู้เงินครับ ไม่ใช่ไปกระเทือนนายเงินเลย นอนสบาย เอาเงินฝากประจำกับธนาคาร ไม่มีใครมานั่งจุกจิก ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

นายจรรยา สุภาพ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมในฐานะที่เป็นผู้ร่วมสนับสนุน ร่างกฎหมายฉบับนี้ ก็ด้วยความเชื่อมั่นว่ากฎหมายฉบับนี้ เป็นประโยชน์แก่ประชาชน แล้วก็ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนส่วนใหญ่ แล้วก็ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ยากจนด้วย มีผู้ค้านกฎหมายฉบับนี้หลายข้อหลายประเด็น แต่เท่าที่กระผมสังเกตเห็น ดูเหมือนจะเป็น รายละเอียด และบางอย่างดูเหมือนจะเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้า บางอย่างก็ดูเหมือนจะเป็น การอ้างประวัติศาสตร์ ซึ่งกระผมไม่แน่ใจกว่าประวัติศาสตร์อย่างนั้นอาจจะใช้ได้ในยุคปัจจุบันนี้ กระผมมีความรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้นั้นสอดคล้องกับความเป็นจริง ของชาติในปัจจุบันครับ ความเป็นจริงนั้นคืออะไร ความเป็นจริงก็คือว่าคนไทยส่วนใหญ่ที่มีความยากจนหมดที่พึ่ง และในขณะนี้ก็มีความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นคนไทยที่ยากจนนั้นจะมีโอกาส ที่จะหลีกเลี่ยงการกู้หนี้ยืมสินเห็นจะเป็นไปได้ยาก ที่นี้ครั้นเมื่อมาพึ่งนายทุนหรือผู้มีเงินมีทอง นายทุนก็อาจจะขูดรีดนานาประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กระผมสังเกตเห็นอยู่ตลอด

เวลาที่ปรากฏอยู่ในสื่อมวลชนก็ดี เรื่องคดีฟ้องร้องก็ดี ก็เป็นเรื่องของสัญญาที่เอาเปรียบ เพราะฉะนั้นแทนที่ชาวบ้านคนไทยที่ยากจนนั้นจะหนีร้อนมาพึ่งเย็น ก็กลับประสบกับเคราะห์กรรมหนักยิ่งขึ้นไปอีก สภาพเช่นนี้ครบอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนที่แล้วหลายท่านได้พูดว่าเป็นความไม่ยุติธรรมในทางสังคม กระผมเรียกว่าเป็นความยุติธรรมในทางสังคมเหมือนกัน กระผมถือว่าเป็นการเอาเปรียบ แต่เป็นการเอาเปรียบในลักษณะที่ประหลาด ก็คือเป็นการเอาเปรียบที่ไม่รู้จบและเป็นการหยอกล้อของคนที่มีความรู้สูง เอารัดเอาเปรียบและกดขี่คนที่มีความรู้ด้วยข้อผูกมัดนานาประการ สิ่งเหล่านี้เราเรียกว่าเป็นช่องว่างในทางสังคม เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาถึงผล กระผมก็มีความรู้สึกว่าคุณส่วนน้อยในประเทศของเราได้รับประโยชน์จากความทุกข์ของคนหมู่มาก ด้วยอาศัยประโยชน์จากช่องโหว่ของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ถ้าท่านศึกษากฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายละเอียดที่มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ กระผมไม่ใช่นักนิติศาสตร์ กระผมเรียนมาทางรัฐศาสตร์ กระผมรู้สึกว่าคุณมาตราที่กระผมกล่าวทั้งหมดนี้เป็นความพยายามอย่างหนึ่งของนักนิติศาสตร์ที่ทำให้เกิดที่ฟังทางกฎหมายคือที่ยืนของประชาชนที่ยากจนด้วยการทำให้กฎหมายนี้ทันสมัยและก็ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น ท่านผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายมาหลายท่านแล้วว่า เรามีกฎหมายฉบับคล้าย ๆ อย่างนี้อยู่ในปัจจุบัน แต่เราต้องยอมรับว่ากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างนั้นล้าสมัย ไม่ทันกับเหตุการณ์ ไม่ทันกับปัญหาของสังคม ไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ผันแปรไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังวันที่ ๑๔ ตุลาคมนี้ ความตื่นตัวของประชาชนก็ดี ความเดือดร้อนของประชาชนก็ดี ก็มีมากขึ้น เพราะฉะนั้นในกฎหมายที่ล้าหลังที่ตามสังคมไม่ทันนี้ กฎหมายเหล่านี้แทนที่จะเป็นประโยชน์และสร้างความเป็นธรรมในสังคม กระผมว่ากฎหมายเหล่านี้ก็เป็นเครื่องสร้างความกดขี่ในสังคมมากขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ กระผมรู้สึกว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นเครื่องแสดงที่ชัดเจน ในฐานะที่กฎหมายนี้เป็นกำลังใจของประชาชนไทยทั่วไป และเป็นที่พักพิงแก่ประชาชนในยามที่ประสบความทุกข์ร้อนในเรื่องของการดำรงชีวิต และนอกจากนั้นกฎหมายนี้ก็ดูเหมือนจะเป็นหลักประกันที่ประชาชนที่ยากจนในประเทศของเราจะได้ฟังฟังในยามนี้ ในยามนี้นั้นเป็นยามพิเศษ ที่ว่ายามพิเศษก็คือประเทศไทยในขณะนี้มันยังขาดหลักประกันทางสังคม ระบบหลักประกันทางสังคมของประเทศไทยนั้นยังไม่มีครับ เพราะฉะนั้นกระผมถือว่ากฎหมายนี้

ถึงแม้จะเป็นที่ฟังฟังเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นกระท่อมหลังเล็ก ๆ อย่างน้อยก็เป็นที่ฟังฟังอาศัย
 ของประชาชนซึ่งไม่มีที่พักพิงเลย นี่ก็เป็นข้อสังเกต ที่นี้หันมาดูผู้ประกอบการหรือผู้มีเงิน
 มีทอง ว่าที่จริงกระผมเองนั้นกระผมก็ไม่ได้รังเกียจใครทั้งนั้น กระผมถือว่าเราเป็นคนไทย
 ด้วยกัน แล้วกระผมก็ไม่คิดจะสร้างความแตกแยกมาในสังคมไทยนี้ ในประเทศไทยนี้ในยามนี้
 กระผมกลับมีความรู้สึกว่ามีสมาชิกหลายท่านว่า กฎหมายนี้สร้างความแตกแยกในประเทศ
 เป็นเขาเป็นเรา เป็นคนมีเงิน เป็นคนยากจน ความจริงนั้นกระผมถือว่ากฎหมายฉบับนี้นอกจาก
 จะเป็นประโยชน์แก่คนไทยที่อยู่ในฐานะที่ยากจน ก็ยังเป็นประโยชน์แก่คนไทยซึ่งมีฐานะสูง
 ทำไมกระผมกล่าวอย่างนั้นครับ ที่กระผมกล่าวอย่างนั้น กระผมรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้นั้นช่วย
 ช่วยผู้ประกอบการเงินกู้ ช่วยอย่างไรช่วยวางขอบเขต ช่วยวางกติกากัน ช่วยเตือนสติ และ
 อย่างน้อยก็เป็นมาตรฐานแห่งคุณธรรมให้คนที่มีความสูง และนอกจากนั้นก็ช่วยทำให้เกิด
 ภาพพจน์ที่ดี คือทำให้ผู้ประกอบการนั้นได้มีภาพพจน์ที่ดีในสายตาของคนไทยโดยทั่วไป
 และโดยนัยนี้ กระผมก็รู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้นั้นมีผล ๒ ประการ อย่างน้อย ๆ ที่กระผมมี
 ความคิดในตอนนั้นก็คือช่วยให้เกิดเขาเรียกว่าการลดช่องว่างในทางปฏิบัติ แล้วก็ลดช่องว่าง
 ในทางจิตใจระหว่างคน ๒ ระดับในสังคมเรา เพราะฉะนั้นจะกล่าวกันโดยสรุป กระผมถือว่า
 กฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นเครื่องบรรเทาความตึงเครียดภายในประเทศ แล้วก็ก็เป็นทางเดินที่น่าจะถูกต้อง
 เพราะเป็นทางเดินไปสู่ความยุติธรรมของมหาชนคนไทยในประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าจะกล่าว
 ไปแล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็เหมือนความพยายาม เป็นความพยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างกลไก
 เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างที่เรียกว่า น้ำหยดไม่ก่หยดครับ ที่จะช่วยเสริมสร้างและประดับประดา
 ให้ประเทศไทยนั้นเดินอยู่ได้ในภาวะที่ล่อแหลมในปัจจุบันนี้ให้ปลอดภัยได้ แล้วถ้าเราจะรอ
 เปลี่ยนแปลงทั้งหมดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่ากฎหมายนี้
 ไม่มีผลเพราะเปลี่ยนเล็กน้อย และต้องเปลี่ยนทั้งระบบ กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่าน
 ประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า การเปลี่ยนทั้งระบบนั้นมันเป็นไปไม่ได้ ในช่วงระยะ
 เวลาอันสั้น เราพยายามของเราที่ละเล็กที่ละน้อยอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้อภิปราย
 ว่า ค่อย ๆ ก้าวเดินไปที่ละก้าว แต่เป็นก้าวที่ถูกต้องนั้นดีกว่าไม่เดินเสียเลย แล้วกระผมอยาก
 จะกราบเรียนที่ประชุมนี้ด้วยความจริงใจและด้วยความเคารพ และไม่มีอคติใด ๆ ทั้งสิ้น กระผม
 ถือว่าข้ออ้างนี้มันดูเหมือนจะเป็นข้ออ้างที่เป็นการผัดผ่อนเวลาในการที่จะปฏิรูปสังคม หรือ

ช่วยสังคมไทยให้รอดพ้นจากความหายนะ แล้วกระผมก็อยากจะกราบเรียนเป็นข้อสุดท้ายว่า ถ้าเราละเว้น เราคงข้าม เราละเลยไม่แก้ปัญหาคือปัญหาในการที่สร้างที่พึ่งพิงให้กับประชาชน ก็เท่ากับเป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิดความไม่พอใจในสังคม หรือความไม่พอใจในขณะนั้นมันได้ระเบิดขึ้นข้างหน้าทีละเล็กทีละน้อย แรงระเบิดเหล่านี้ในที่สุดจะรวมตัวขึ้น มันจะกลายเป็นระเบิดเวลาทางการเมือง มันจะกลายเป็นระเบิดเวลาทางสังคม และท่านทั้งหลายที่มีฐานะดี ๆ นั้น เราก็จะอยู่กันไม่ได้ นี่เป็นสิ่งที่กระผมก็อยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพ เพราะฉะนั้น กฎหมายฉบับนี้ถ้าจะมองไปแล้ว มันเป็นกฎหมายชิ้นเล็กๆ ไม่กี่มาตรา แต่อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติอภิปรายไปแล้ว มันเป็นกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อกระเทือนนะครับ จะเสริมสร้างความมั่นคงในทางสังคม และท้ายที่สุดคือการเมืองของชาติ ให้มีความปลอดภัยในยามที่ประเทศเราอยู่ในภาวะคับขันเช่นนั้น ขอขอบคุณครับ

นายธวัช มกรพงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายธวัช มกรพงศ์ ตามที่ได้ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติอื่น ๆ อภิปรายไปแล้วนี้ กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนให้ข้อสังเกตว่า ฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอด่างก็มีเหตุผล สำหรับฝ่ายค้านที่บอกว่ากฎหมายฉบับนี้ จะเป็นกฎหมายที่จะใช้ปฏิบัติได้ยาก ไปไม่รอดบ้าง บางคนก็อ้างไปถึงว่า ปัญหาที่แก้ไขปัญหานั้น ต้องแก้ที่เศรษฐกิจ ให้มีเงินให้คนกู้ยืมอะ ๆ แล้วรวมทั้งได้บรรยายต่อไปว่า เรื่องนี้ต้องเกี่ยวข้องกับพูดถึงระบบตลาดการเงินในระบบตลาดการเงินนอกระบบ อันนี้เป็นต้น ที่ได้พูดไปชักจูงใจให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้จะใช้การไม่ได้ กระผมขอกราบเรียนว่า โดยหลักการแล้วกฎหมายฉบับนี้ควรจะได้รับ แต่กระผมก็ไม่เชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะไปแก้ไขปัญหาที่ว่าจะไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรืออะไรต่ออะไรนี้ คือแก้ได้น้อยมาก แต่ก็จะต้องรับ สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้น ทุกคนก็พยายามกล่าวอ้างถึงระบบเสรีนิยม ประชาธิปไตย โดยกล่าวว่าเรื่องระบบเสรีนิยมนั้นจะต้องมีหลักการเศรษฐกิจควบคุมอย่างนั้นอย่างนั้น ซึ่งความจริงแล้วนี้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่าปัญหาที่ยุ่ยากทุกวันนี้ที่เผชิญหน้าขณะนี้ เพราะไม่มีผู้ใดที่จะกล้าเข้าไปบอกว่าความบกพร่องของระบบเสรีจอมปลอมนี้ ที่มีเสรีที่จะอดตายนี้จะควรแก้ไขหรือไม่ ไม่มีใครกล้ากล่าวถึง จะแก้ไขเป็นอย่างอื่น เพราะเกรงว่าจะถูกกล่าวหาเป็นคอมมิวนิสต์ กระผมกล่าวเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นแต่ละรายผู้ที่ได้แย้งในเรื่องระบบเสรีนิยมนี้ก็ได้เปรียบ นักเศรษฐกิจ

เสรีนิยมได้เปรียบ เพราะพูดในสิ่งที่กฎหมายเข้าข้าง กฎหมายคุ้มครอง นักเศรษฐกิจเสรีนิยมได้เปรียบ เพราะพูดในสิ่งที่กฎหมายเข้าข้าง กฎหมายคุ้มครอง พูดไปแล้วก็ปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพูดไปแล้วส่งเสริมรักษาผลประโยชน์ของบุคคลกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่ง อาจจะพูดไปแล้วขณะนี้ที่บอกว่าการเงินไม่มี ถ้าหากว่าต้องออกกฎหมายฉบับนี้มาแล้ว คนไม่ให้กู้เงิน และการเงินในระบบนั้นก็ก็จะยุ่งวุ่นวาย กระผมขอกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้ในประเทศไทยเราเน้นการเงินในระบบหรือธนาคารที่เป็นอยู่นี้ให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศชาติน้อย คนยากคนจนได้รับประโยชน์จากเงินกู้จากธนาคารน้อย ประโยชน์ส่วนใหญ่ที่ธนาคารมุ่งหวังทั้งหมดนั้นมุ่งหวังเอากำไรเป็นหลัก ต้องการที่จะให้กู้โดยมุ่งถึงจะได้ดอกเบี้ย มีหลักประกันมั่นคงไหม แต่ที่จะไปให้กู้โดยที่จะคิดว่า คนยากคนจนนั้น ต้องการอย่างไรรัน ไม่ได้เป็นหลักเพราะเขาถือว่าหลักเสรีนิยมมือใครยาวสาวได้สาวเอา กอบโกยเอากำไรให้มาก หน้าทีของเขาก็คือทำกำไรให้มากสำหรับตัว ไม่ได้ไปคิดว่าจะเป็ประโยชน์ต่อคนยากคนจนช่วยเหลือคนจนอย่างไรบ้าง อันนี้เป็นหลักครับ เมื่อตลาดการเงินในระบบที่มากกล่าวอ้างเป็นคำสวยหรูกันนี้ ไม่ได้เห็นที่พึ่งของคนยากคนจน คนจนก็ตกอยู่ใต้ตลาดนอกระบบนี้บรรดานายทุนเงินกู้ซูดริดเอาไรด์เอาเปรียบด้วยเล่ห์เหลี่ยมนานาประการ ที่มีท่านบางท่านอภิปรายว่า ถ้าอย่างนั้นก็มีการกฎหมายไปแจ้งความได้อยู่แล้ว กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมก็รับราชการมานาน เจ้าหน้าที่เรานั้นปกติแล้ว บุคคลที่จะเข้าถึงเจ้าหน้าที่นั้นก็ไม่ใช่คนยากคนจน บุคคลที่นั่งคุยกันในร้านกาแฟก็มีแต่คนรวยทั้งนั้นที่นั่งคุยกับเจ้าหน้าที่ได้ คนจนก็ไม่มีปัญญาไปนั่งคุยกับเจ้าหน้าที่ในร้านกาแฟ หรือในภัตตาคาร เมื่อเป็นอย่างนี้ คนจนก็รู้อยู่แล้วว่าไม่มีประตูที่จะสู้ ไม่มีหนทางที่จะต่อสู้ได้ ตลาดการเงินในระบบที่กระผมขอกราบเรียนว่าเท่าที่มีอยู่ ถ้าตัวเลขที่ตีพิมพ์ออกมานั้นไม่ผิดพลาด ให้กู้เพื่อการเกษตรซึ่งเป็นการจำเป็นแก่ชาวไร่ชาวนาน้อยมากสัก ๖ เปอร์เซ็นต์ในสภาพ ถ้ากระผมจำไม่ผิด ที่ให้กู้ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ไร้ประโยชน์เสียประโยชน์ ให้กู้ไปในทางที่เก็งกำไรในการซื้อขายที่ดินตั้ง ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์ทั้งหมดที่มีอยู่ อันนี้ไม่ทราบว่าบรรดาผู้ที่นั่งจะยุ่งเกี่ยวหรือว่าเกี่ยวข้องในวงการตลาดการเงินในระบบจะได้ชี้แจงมาให้ทราบบ้างหรือไม่ก็ได้ชี้แจงให้ทราบ เมื่อเป็นอย่างนี้ ตัวเองก็เอามาอ้างว่า ขณะนี้ถ้าไปเปลี่ยนแปลงอะไรแล้วจะกระทบกระเทือนตลาดเงินในระบบ อ้างแต่ระบบเสรีนิยมซึ่งขณะนี้ครับ มันถึงจุดว่าประชาชนทั่วไปนั้นไม่มีที่พึ่ง เป็นโอกาสให้บรรดานายทุนเงินกู้เอาไรด์เอาเปรียบซึ่งไม่มี

ประตูลูก เหตุที่เกิดขึ้นว่าไรนาถูกยึดถูกริบไปบ้าง ก็เป็นเรื่องที่ว่ากฎหมายมันมีช่องโหว่ มีช่องโหว่ เปิดช่องให้พวกนี้เอาไรต์เอาเปรียบ แต่แม้กระนั้นก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ถึงเราจะรับไปแล้วนี้ ก็ไม่ได้ช่วยแก้ไขอะไรมากมายนัก ไม่ใช่เป็นเรื่องที่กระผมจะไปฝันหวานว่ารับอันนี้ไปแล้วนี้ คงจะปูพื้นฐานให้แก่การแก้ไขความเป็นธรรมในสังคมมากขึ้น ทามิได้ ตราบใด ถ้าระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมจอมปลอมนี้ คือเสรีนิยมที่จะเอาไรต์เอาเปรียบ เสรีที่จะอดตายนี้ ซึ่งความจริงคำว่า เสรีนิยมนั้นมิได้จำเป็นจะต้องเป็นความหมายของประชาธิปไตย ประชาธิปไตยอย่างอื่น ซึ่ง เสรีของคนส่วนมากก็ได้เสรีของคนส่วนน้อยที่ได้เปรียบ เมื่อเป็นอย่างนี้ถ้าเราไม่แก้ไขระบบ เศรษฐกิจให้มันถูกต้อง ก็ไม่สามารถจะไปแก้ไขความเป็นธรรมในสังคมได้ กฎหมายฉบับนี้ กระผมเองถึงจะยกมือรับไปก็รับไปอย่างแค้นๆ คืออย่างน้อยเล็กน้อยก็ยังดี ยังได้ชื่อว่ายกมือ รับด้วยหลักการให้รับไป แต่ก็ไม่ได้ลงไปฝันหวานว่าจะช่วยอะไรได้ ฉะนั้นกระผมขอกราบ เรียนว่า ถ้าจะแก้ไขจริงๆ แล้ว รัฐบาลเราควรจะต้องออกกฎหมายสักฉบับหนึ่ง คือว่าเมื่อ ตลาดการเงินในระบบไม่สามารถที่จะคุ้มครองป้องกันให้ประโยชน์แก่คนยากคนจนได้ รัฐบาล ก็ควรจะดำเนินการเสียเอง ว่าเสียเองแบบอินเดียเสียเลยครับ แบบอินเดียเลย ฝ่ายนี้จะได้ มีข้ออ้างว่าเมื่อทำได้ก็ไม่ต้องทำให้รัฐบาลทำไปเสียเลย คุณเองเสียเลยธนาคาร เมื่อตัวเอง ทำแล้วต่อไปให้กู้ยืมเงินที่จะซื้อขายที่ดินแม้กระทั่งกู้ยืมมาตั้งในคัสสิบ อาบ อบ นวด เพราะว่า เขามุ่งแต่จะเอากำไร ไม่ได้ไปมุ่งมาให้กู้ยืมเงินเพื่อไปลงทุนซื้อปุ๋ย ไม่ใช่อย่างนั้น ฉะนั้นด้วย เหตุนี้กระผมขอกราบเรียนว่าที่ขึ้นมาอภิปรายนี้ ขอให้รับนั้น กระผมใคร่กราบเรียนเป็นข้อ สังเกตว่า การจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของเราั้นไม่ใช่ว่าจะมานั่งบรรเลงอยู่แต่ว่าแก้ไขควบคุม เงินดอกเบี้ยเท่านั้น ไปไม่รอดกฎหมายอันนี้จะมีช่องโหว่อีกนั้นแหละ บรรดานายทุนเงินกู้ก็ จะเป็นอย่างที่เขาบรรยายอีกละครับ ก็จะหาทางเล่นตัวไม่ให้กู้ หาทางที่จะมีเล่ห์เหลี่ยมนานา ประการบีบบังคับคนยากคนจนอีก มีแน่เรื่องนี้มีแน่ ไม่เป็นปัญหาแต่อย่างน้อยรัฐจะมีเครื่องมือ อย่างหนึ่ง ถ้ามีเจ้าหน้าที่ที่สุจริต คือจะไม่เข้าข้างนายทุนเงินกู้มากนัก ก็จะได้ใช้กฎหมายอันนี้ เล่นงานนายทุนเงินกู้เท่าที่จะเล่นได้นายทุนเงินกู้ที่ทุจริตหมีนราย เล่นงานได้รายเดียวก็ยังดี ครับ กระผมก็กราบเรียนเป็นข้อสังเกตแค่นี้

หม่อมราชวงศ์นิติวัธน์ เกษมศรี: ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังสมาชิก อภิปรายมาหลายฝ่ายเต็มที่แล้ว กระผมมีความเห็นโดยส่วนตัวว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังมี

ข้อบกพร่องและก็มีข้อที่อาจจะตีความไปได้หลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๘ ของร่างพระราชบัญญัติ ขอโทษครับ คัมครองลูกหนี้ ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่ กระผมจึงขอเสนอให้ทางฝ่ายรัฐบาลรับเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาเสียก่อนรับหลักการครับ ทั้ง ๓ ร่างจะดีกว่า เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นมันจะมีการผิดพลาดได้มาก นี่กระผมขอเสนอแค่นี้ครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานี้มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายปัจจุบันอยู่หลายฉบับด้วยกัน โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งมีบทบัญญัติว่าด้วยการกู้ยืม แล้วก็มีบทบัญญัติว่าด้วยการชำระหนี้ด้วยทรัพย์สินอย่างอื่นแทนเงินที่ให้กู้ นอกจากนี้ยังมีเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ และจุดประสงค์ส่วนใหญ่ของผู้อภิปรายก็มุ่งไปในทางที่จะลงโทษการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งมีอยู่ในพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่ขัดข้องในการที่จะขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการครับ

นายอมร จันทรสุมบุรณ์ : กระผมในฐานะผู้เสนอ กระผมคิดว่าการที่จะขอรับร่างนี้เป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลบอกว่าไม่ขัดข้องที่จะขอรับนั้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่ต้อง รัฐบาลจะขอรับก็ขอรับ จะไม่ขอรับก็ไม่ขอรับ การที่จะรับมาเพราะว่าสมาชิกท่านผู้ใดผู้หนึ่งร้องขอนั้น ไม่เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะพึงอ้างได้ ฉะนั้นกระผมอยากจะทราบว่ารัฐบาลนั้นขอรับหรือไม่ขอรับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอรับทั้งร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราด้วยทั้ง ๒ ฉบับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ การที่รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้นเป็นเอกสิทธิ์ เพื่อประหยัดเวลาแก่สภาฯ นี้ผมว่าถ้ารับแล้วรับไปทั้ง ๓ ฉบับเลยคือร่างพระราชบัญญัติคัมครองลูกหนี้ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ต้องอภิปรายกันไปมาก เพราะมันเกี่ยวพันกันทั้ง ๓ ฉบับ ผมคิดว่าขอให้รับไปทั้ง ๓ ฉบับเถอะครับ

นายกิตติ สีหนนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาก่อนรับหลักการทั้ง ๓ ฉบับ และขอเวลา ๕๐ วัน

นายอมร จันทรสุมบูรณ์ : ความจริงกระผมไม่ขัดข้องที่รัฐบาลจะรับไปทั้ง ๓
ฉบับ แต่เนื่องจากอีก ๒ ฉบับนั้นผู้เสนอยังไม่ได้กล่าวอภิปรายให้เหตุผลของการที่จะกำหนด
อัตราดอกเบี้ยว่าทำไมถึงกำหนดเช่นนั้น และได้เปิดโอกาสไว้ที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพราะ
ฉะนั้นขณะนี้ เป็นระเบียบวาระฉบับเดียวครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก่อนที่จะรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ
ไปนั้น เห็นจะต้องให้ผู้เสนอได้แถลงชี้แจงเสียก่อน ไม่ใช่ไม่เห็นในระเบียบวาระรัฐบาลก็จะ
รับอะไรก็รับไปหมด ถ้าอย่างนั้นก็เห็นจะไม่ต้องประชุมกันอีกละครับ คือว่าอย่างน้อยต้อง
ให้ผู้เสนอได้ชี้แจงเสียก่อน ขอถือเป็นรูลิ่ง (ruling) จากประธานก็แล้วกัน เป็นอันว่ารัฐบาล
รับร่างพระราชบัญญัติไปฉบับเรื่องคุ้มครองลูกหนี้ แล้วก็อยากจะขอให้ท่านผู้เสนอได้ชี้แจง
ในเรื่องกำหนดอัตราดอกเบี้ย แล้วก็เมื่ออีกฉบับหนึ่งได้ชี้แจงแล้วผมก็จะให้อีกฉบับหนึ่งครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ การจะรับไปนั้นก็ก็เป็นเอกสิทธิ์
ของรัฐบาล แต่การกำหนดเวลานั้นไม่ใช่เอกสิทธิ์ของรัฐบาล การกำหนดเวลานั้นสุดแล้วแต่
สภาฯ กระผมอยากจะขอเรียนว่า ๕๐ วันนานเกินไป กระผมไม่เห็น.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับฉบับนี้นะครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ครับ เฉพาะฉบับนี้ เพราะว่าอีก ๒ ฉบับยังไม่ได้พูดกัน
นะครับ คือกระผมยังไม่เข้าใจว่าทำไมท่านต้องใช้เวลาดัง ๕๐ วัน เพื่อกฎหมายซึ่งมีอยู่เพียง
ไม่กี่มาตรา

นายอมร จันทรสุมบูรณ์ : เกี่ยวกับระยะเวลาก่อนครับ ถ้าระยะเวลา ๕๐ วันนั้น
กระผมเกรงว่าจะนานเกินไป เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอมานี้แล้ว ๓ เดือนครึ่ง
และปรากฏว่าได้ถึงมือรัฐบาลแล้วอย่างช้า ๓ เดือน . เพราะว่าทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นได้
ปรากฏว่ามีรายการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียบร้อยอยู่ในมือแล้ว ด้วยเหตุนี้ถ้า

หากว่ารัฐบาลจะลดเวลาลงนะครับ กระผมไม่อยากจะบังคับให้รัฐบาลนั้นกระทำภายใน ๑๕ วันหรือ ๓๐ วัน แต่กระผมอยากจะให้รัฐบาลยืนยันว่า ด้วยความรับผิดชอบของรัฐบาลนั้น รัฐบาลได้มีร่างฉบับนี้อยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ได้ศึกษาแล้ว ๓๐ วัน รัฐบาลได้คำนึงถึงสถานการณ์ของปัจจุบันนี้แล้ว แต่รัฐบาลได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้แล้ว รัฐบาลเห็นว่าเวลา ๙๐ วันที่ท่านเสนอนี้เป็นเวลาเร็วที่สุดที่รัฐบาลนี้จะทำได้ ถ้ารัฐบาลยืนยันเช่นนี้กระผมไม่ขอเปลี่ยนเวลา

นายสมภพ โทตระกิตย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ที่รัฐบาลขอระยะเวลา ๙๐ วันนั้น เนื่องจากได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกที่ได้ฝากข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ทำให้รัฐบาลสะดุดใจในปัญหาหลายประการจริงอยู่อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เสนอได้กล่าวว่ารัฐบาลได้ศึกษา ในการศึกษาตนเอง รัฐบาลในฐานะที่เป็นฝ่ายกฎหมายก็ได้ศึกษาในด้านกฎหมายของการที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว ที่ใช้บังคับอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่ท่านสมาชิกได้แสดงความความคิดเห็นนั้นมันทำให้เกิดความสะดุดใจว่า หลักของทางเศรษฐศาสตร์และเศรษฐกิจนั้นจะใช้กฎหมายเข้าไปแก้ไขได้หรือไม่ อย่างเช่นมีการไปห้ามไม่ให้ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยเช่นนั้นมันจะสัมฤทธิ์ผลในด้านวิชานิติศาสตร์หรือไม่ มันจะช่วยแก้ไขข้อเดือดร้อนประชาชนหรือไม่ ถ้าตรงกันข้ามจะให้ทางสนับสนุนคล้ายที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวเอาไว้ว่าส่งเสริมให้มีการกู้ได้ง่ายขึ้น และมีความเป็นธรรมขึ้น จะเหมาะกว่าหรือไม่ รัฐบาลได้มาตระหนักในข้อนี้ก็อยากจะทำวิธีการลอมชอมให้สมประสงค์ ทั้ง ๒ ฝ่าย แต่การใช้เวลาลอมชอมนี้ต้องคำนึงถึงกฎหมายที่จะตามมาอีก ๒ ฉบับคือคิดว่าถ้าหากระยะเวลา ๙๐ วันน่าจะเป็นการเหมาะสมกว่า แต่อย่างไรก็ตาม นี่แต่เพียงระยะเวลาอย่างสูง อาจจะเสนอมาเร็วกว่านั้นก็ได้อ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ความจริงไม่ได้มีความสัมพันธ์อะไรมากมายกับร่างพระราชบัญญัติอีก ๒ ฉบับข้างหลัง เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องการบังคับให้เป็นไปตามอัตราดอกเบี้ยที่จะกำหนดขึ้น ดังนั้นตัวอัตราดอกเบี้ยนั้นจะเป็นอย่างไร ถึงแม้จะเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ยังสามารถใช้ได้ ส่วนปัญหาเรื่องอีก ๒ ฉบับข้างหน้านั้นเป็นเรื่องอัตราดอกเบี้ย การพิจารณาของรัฐบาลนั้นจึงควร

แยกประเด็นทั้ง ๒ อันนั้นออกจากกัน และกระผมก็เห็นว่าระยะเวลาที่รัฐบาลเสนอมา ๕๐ วันนั้นยาวเกินไป กระผมอยากจะขอเสนอเป็นญัตติ ขอเวลา ๓๐ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอเป็นญัตติ มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว ให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระ ๓ ฉบับตามระเบียบวาระที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการภายในเวลา ๓๐ วัน

นายบรรหาร ศิลปอาชา : กระผมขอเสนอเป็นเวลา ๖๐ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต้องเสนอเป็นญัตติ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : กระผมขอเสนอเป็นญัตติครับ ๖๐ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอญัตติให้เวลารัฐบาล ๖๐ วัน ผมจะขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้เวลารัฐบาล ๖๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้เวลารัฐบาล ๓๐ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เวลารัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาก่อนรับหลักการภายในกำหนดเวลา ๖๐ วัน

เพื่อให้ถูกต้อง ผมคิดว่าท่านผู้เสนอควรจะได้ชี้แจงร่างพระราชบัญญัติอีก ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. เพื่อให้ไม่
ให้ยึดเยื่อจะอภิปรายพร้อมกันไปได้ครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : กระผมขอรวมอภิปรายไปเลยครับ สั้นมาก

เหตุผลที่กระผมและเพื่อนสมาชิกสภาซึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตรา
ดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินเพื่อความเป็นธรรม นั้น และพร้อมทั้งแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ในเรื่องอัตราดอกเบี้ย นั้น ประการแรกก็เพื่อที่จะย้ายตัวอัตราดอกเบี้ยนั้นออก
จากกฎหมายเอกชนเสีย นำมากำหนดไว้ในกฎหมายมหาชนเพื่อที่จะให้เห็นว่าการฝ่าฝืนเรียก
เงินกู้เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องโดยเฉพาะสำหรับกฎหมายเอกชน
ตามที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติบางท่านได้เคยกล่าวไว้แล้วว่า สัญญากู้นั้นเป็นเรื่องเอกชน
นั้น กระผมเข้าใจว่าท่านเข้าใจคลาดเคลื่อนไปบ้าง กฎหมายเอกชนในระยะปัจจุบันนี้ นั้น
ได้สุดสิ้นการวิวัฒนาการแล้ว จบแล้ว แต่กฎหมายมหาชนกำลังจะเพิ่มขึ้น ๆ เพราะกฎหมาย
มหาชนนั้น เป็นเรื่องของการคุ้มครองสังคม กฎหมายมหาชน นั้น เป็นเรื่องของการยกเว้น
กฎหมายเอกชน และนับวันกฎหมายเอกชนจะต้องถูกยกเว้นมากขึ้น ๆ ทุกที ตัวอย่างที่เห็น
ได้ชัดก็คือสัญญาแรงงาน สัญญาแรงงานนั้นสมัยก่อนนั้นลูกจ้างกับนายจ้างทำสัญญากันเอง
ถือว่าต่างฝ่ายต่างมีเสรีภาพ แต่ปัจจุบันนี้เมื่อเกิดมีโรงงานขึ้น นายจ้างมีคนจำนวนน้อย แต่
จ้างลูกจ้างทีละเป็นพัน ๆ คน เนื่องจากเหตุนี้เองสัญญาแรงงานจึงต้องมาอยู่ภายใต้กฎหมาย
แรงงาน และสัญญาแรงงานนั้นก็มีการกำหนดกฎเกณฑ์เป็นพิเศษ ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้าง
ซึ่งเป็นนักอุตสาหกรรมกับลูกจ้างซึ่งอยู่ตามโรงงานต่าง ๆ นั้น กำหนดโดยกฎหมายพิเศษ คือ
กฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์แรงงานหรือแรงงานสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้เอง เราจะเห็นว่าเรากำลัง
ย่างเข้าสู่ยุคของกฎหมายเอกชน และเราจำเป็นที่จะต้องสำนึกถึงจุดมุ่งหมายของกฎหมาย
มหาชน ก็คือการคุ้มครองสังคม กฎหมายต่าง ๆ ที่จะออกไปในข้างหน้านั้น ยังจะมีอีกเป็น
จำนวนมากไม่ว่าแหล่งเงินกู้ที่จะจัดทำให้แก่ชวานานั้น จะเป็นแหล่งที่ผ่านทางสหกรณ์ ธนาคาร
ท้องถิ่นหรืออะไรก็ตาม นั้น เป็นกฎหมายมหาชนทั้งสิ้น กฎหมายที่รัฐบาลกลับไปเมื่อสักครู่ เรื่อง
การคุ้มครองลูกหนี้ นั้น เป็นแต่เพียงการเริ่มต้นของการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแนวโน้ม
ของอำนาจของรัฐ ระบบเสรีนิยมซึ่งเราทราบว่ามีตลาดการเงินในระบบนอกกระบบ เมื่อรัฐเข้า

มา รัฐสามารถจะเปลี่ยนหรือควบคุมระบบตลาดการเงิน ไม่ว่าจะอยู่นอกระบบหรือในระบบ แม้จนกระทั่งยกเลิกระบบตลาดเสียเลยก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของการควบคุม และเป็นเรื่องของตีกีร์ ซึ่งเราจะไปถึงขนาดไหนก็เป็นเรื่องของอำนาจทางการเมือง คือ สถานิติบัญญัตินี้จะวิเคราะห์ แต่ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงได้ย้ายกำหนดอัตราดอกเบี้ยออกจากกฎหมายเอกชนมาไว้ในกฎหมายพิเศษ และวิธีการกำหนดอัตราดอกเบี้ย จะมีวิธีการอย่างไร เปลี่ยนแปลงได้อย่างไรนั้น กระผมไม่ขัดข้องในการที่ท่านสมาชิกหรือว่ารัฐบาลที่รับไปแก้ไข จะสร้างแก้กลไกอะไรขึ้นมาที่จะให้เห็นว่าเพื่อประโยชน์ของสังคม และสอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจที่เราจะใช้ กระผมอยากจะชี้แจงว่าการที่กระผมพร้อมทั้งสมาชิกสภา ซึ่งเป็นผู้เสนอร่าง นั้น เหตุใดจึงระบุว่าอสังหาริมทรัพย์นั้นให้เพียง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ และทำไมสังหาริมทรัพย์นั้นให้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ สิ่งเหล่านี้กระผมบอกแล้วครับ กระผมก็ไป มีบางประเทศเขาถืออย่างนี้ แต่ว่ากระผมก็เอาหลายๆ ประเทศมาเทียบดู กระผมดูเกรด (grade) ของธนาคารพาณิชย์เป็นหลัก สิ่งที่กระผมจะอ่านต่อไปนี้นั้นเป็นรายงานของวารสารอินเตอร์เนชันแนลไฟแนนซ์ (International Finance) ของเดือนเมย์ (May) คือเดือนพฤษภาคม ๑๙๗๔ บอกอัตราแตกต่างกันระหว่างการฝากประจำระยะสั้น ๓ เดือนจากอัตราที่แบงก์ให้กู้ยืม เราจะเห็นทันทีว่า สหรัฐอเมริกาฝากประจำ ๓ เดือน ๑๐.๖๒๕ ให้กู้ ๑๑.๕๐ อัตราแตกต่างกันหรือมาร์จิ้นออฟโปรฟิต (margin of profit) นั้นไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ครับ ๘๗๕ ต่อไปนี้กระผมจะอ่านแต่เฉพาะความแตกต่างระหว่างอัตราฝากประจำ ๓ เดือน กับให้กู้ระยะสั้น แคนาดา อัตราแตกต่างกัน ๑.๒๕ อังกฤษ อัตราแตกต่างกัน ๐.๖๒๕ เบลเยียม อัตราแตกต่างกัน ๐.๙๕ ฝรั่งเศส อัตราแตกต่างกัน ๑.๔๗๕ เราจะเห็นได้ทันทีว่า ธนาคารพาณิชย์นั้นสามารถที่จะหากำไรได้ แม้แต่อัตราแตกต่างกันเพียงระหว่าง ๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง มีบางประเทศก็ ๔ เปอร์เซ็นต์ ๓ เปอร์เซ็นต์ของเรา นั้น ลองคำนวณดูซิครับว่าเราต่างกันเท่าไรระหว่าง ๘ กับ ๑๕ เราต่างกันถึง ๗ ดังนั้นจึงไม่เป็นปัญหาเลยว่าทำไมกิจการธนาคารพาณิชย์นั้นถึงได้เจริญรุ่งเรืองนักหนา ทำไมลูกจ้างของธนาคารพาณิชย์นั้นทำงานเพียง ๓ เดือน ได้โบนัส ๑ เดือน อัตราแตกต่างกันระหว่างลูกจ้างกับลูกจ้างแรงงานนั้น อัตราแตกต่างกันสูงมากอย่างนี้นั้นเป็นอันตรายต่อสังคมครับ ธุรกิจนั้นจะต้องอยู่ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน เหตุที่ลูกจ้างของธนาคารสามารถมีเงินเดือนสูงกว่ากรรมกรหรือลูกจ้างอื่นเป็นจำนวนมาก นั้น แสดงให้เห็นทันทีว่าระบบตลาดที่เราเรียกว่า

ตลาดในระบบของเรานั้นมีอะไรผิดปกติเสียแล้ว เพราะมีฉะนั้นธนาคารจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงขนาดนี้ ด้วยเหตุนี้เองเมื่อเรามีจุดเริ่มต้นจาก ๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นอัตราที่ธนาคารชาติได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ กระทบก็ให้อย่างมากที่สุดแล้ว ตามที่กระผมคิดว่ามีเหตุผลพอจะให้ได้ คือเพิ่มอีก ๔ เปอร์เซ็นต์ มากอีก ๔ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ สำหรับการกู้ยืมซึ่งมีหลักประกันมั่นคง ธนาคารนั้น นอกจากกระทบจะให้อัตราแตกต่างถึง ๔ เปอร์เซ็นต์แล้วยังมีเงินกระแสรายวันนั้นพอที่จะหมุนเวียนหากำไรได้อีกมากมายนัก ด้วยเหตุนี้เอง กระผมพร้อมทั้งเพื่อนสมาชิกที่เป็นผู้ร่วมเสนอกฎหมายฉบับนี้ จึงได้กำหนดอัตราที่ถือว่าเป็นการกู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันมั่นคงนั้น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่รัฐบาลจะรับไปแก้ไขอย่างไรเพียงใด หรือมีมาตรการจะให้เรท (rate) นั้นสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ กระผมไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เมื่อรัฐบาลจะรับไปแล้วก็เห็นจะไม่ต้องอภิปราย ไว้อภิปรายตอนรัฐบาลจะเสนอเข้ามาอีกทีครับ ก็เพื่อให้ได้รู้ว่าตกลงแล้ว เชิญแถลงอีกฉบับหนึ่งครับ ฉบับที่ ๓ ของคุณอมรต่อไปนั้นนะก็ต้องแถลงอีกครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ฉบับที่ ๓ กระผมแถลงรวมไปแล้วครับ กระผมย้ายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังงั้นหรือครับ รวมแล้วก็ดี ผมก็ฟังแล้ว นี้กว่าฉบับเดียว มันเรื่องตอกเบียดๆ กันอยู่ ผมก็คิดไม่ค่อยทัน ก็เป็นอันว่าตกลงให้รัฐบาลรับเอาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับไปนะครับ ตามระเบียบวาระที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายในกำหนดเวลา ๖๐ วัน

ระเบียบวาระต่อไปก็คล้ายๆ กันอีกละครับ ที่นี้ระเบียบวาระที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อนานาชาติ พ.ศ. ของคุณอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นผู้เสนออีกเช่นเดียวกัน

สำเนา

รับที่ ๖๖๑/๒๕๑๗ วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ มีนาคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อนานาชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อนานาชาติ พ.ศ. ฉบับนี้มา
เพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและ
เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบรณ์

(นายอมร จันทรสุมบรณ์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ ทิมพ์

La Wan ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อภูมิภาค

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถานสินเชื่อภูมิภาค

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันนี้ ผู้ยากจนเป็นจำนวนมากต้องเดือดร้อนเพราะหาแหล่งเงินทุนในยามที่ตนมีความต้องการไม่ได้ กิจการโรงรับจำนำตามกฎหมายโรงรับจำนำก็ยังไม่มีความสะดวกกว้างขวางพอเพียง จึงสมควรจัดให้มีการสินเชื่อภูมิภาคขึ้น ซึ่งนอกจากจะให้สินเชื่อโดยการรับจำนำสิ่งของแล้ว การสินเชื่อภูมิภาคยังอาจให้สินเชื่อด้วยการใช้สิทธิเรียกร้องในเงินเดือนและเงินบำเหน็จบำนาญของผู้จำนำเป็นประกันได้ การสินเชื่อภูมิภาคจะดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ด้วยการจัดตั้งเป็นสถานสินเชื่อภูมิภาคมีสภาพเป็นนิติบุคคล และอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติสถานสินเชื่อภิบาล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถานสินเชื่อภิบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานสินเชื่อภิบาล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานสินเชื่อภิบาล” หมายความว่า สถานสินเชื่อภิบาลที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานการสินเชื่อภิบาล” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสินเชื่อภิบาลที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ สถานสินเชื่อชนาภิบาล จะจัดตั้งขึ้นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ผู้ขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาลจะต้องเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาลแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งรวมกัน ทั้งนี้โดยได้รับความยินยอมจากสภาจังหวัด สภาเทศบาล หรือคณะกรรมการสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี และทุนทั้งสิ้นต้องเป็นขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดังกล่าว

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาล และการอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาล ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ การอนุญาตให้จัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาลให้ใช้ได้ตลอดไป เว้นแต่สถานสินเชื่อชนาภิบาลนั้นถูกสั่งเลิกตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากสถานสินเชื่อชนาภิบาลใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่าสถานสินเชื่อชนาภิบาล หรือคำอื่นใดที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

มาตรา ๗ สถานสินเชื่อชนาภิบาลมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการให้สินเชื่อระยะสั้นแก่ผู้ที่เดือดร้อนขาดสน ด้วยวิธีการรับจำนำสิ่งของหรือตราสาร หรือการให้เงินล่วงหน้า โดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นที่มีลักษณะเดียวกับเงินเดือน หรือเงินบำเหน็จบำนาญ

เงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นที่สถานสินเชื่อชนาภิบาลอาจรับเป็นหลักประกันได้ตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นซึ่งจ่ายโดยกระทรวงทบวงกรม องค์การของรัฐ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หากเป็นเงินที่จ่ายโดยหน่วยงานอื่น หน่วยงานนั้นจะต้องเป็นหน่วยงานที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการตามมาตรา ๗ สถานสินเชื่อชนาภิบาลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ซื้อหรือขายตราสารในการดำเนินกิจการให้สินเชื่อ

(๒) กู้ยืมเงินโดยทำสัญญากู้ยืมเงินตามจำนวน และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน

(๔) ลงทุนเพื่อแสวงหาประโยชน์ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

(๕) กิจการอื่นตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนด

การออกตั๋วสัญญาใช้เงินตาม (๓) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๙ เว้นแต่ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กิจการของสถานสินเชื่อธนาคารที่เกี่ยวข้องกับกิจการโรงรับจำนำ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ แต่การขอตั้งสถานสินเชื่อธนาคารไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดของจำนวนโรงรับจำนำในเขตท้องที่หนึ่ง ๆ ตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ตรวจการสินเชื่อธนาคารตามมาตรา ๒๔ เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจโรงรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ

มาตรา ๑๐ การให้สินเชื่อระยะสั้นของสถานสินเชื่อธนาคารด้วยการให้เงินล่วงหน้าโดยมีหลักประกันเป็นเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่น ๆ ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเงินเดือนหรือเงินบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และตามจำนวนจำกัดตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อการให้สินเชื่อตามวรรคหนึ่งเป็นไปโดยถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา และไม่ปรากฏว่าสถานสินเชื่อธนาคารได้กระทำไปโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแล้ว สถานสินเชื่อธนาคารย่อมมีบุริมสิทธิเหนือสิทธิเรียกร้องของผู้ได้รับสินเชื่อ และให้หน่วยงานซึ่งจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ได้รับสินเชื่อชำระหนี้เงินนั้นให้สถานสินเชื่อธนาคารในทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ทั้งนี้แม้จะปรากฏในเวลาต่อมาว่า หลังจากที่สถานสินเชื่อธนาคาร

ภิบาลได้ให้สินเชื่อไปแล้ว สิทธิได้รับเงินจากหน่วยงานนั้นของบุคคลผู้ได้รับสินเชื่อได้ระงับหรือหมดสิทธิไปด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ก็ไม่เป็นเหตุที่หน่วยงานนั้นจะยกขึ้นอ้างเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้เงินต่อสถานสินเชื่อภิบาลได้

ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ในส่วนที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่ถ้าสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้เป็นเงินเดือน บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัดและเงินสงเคราะห์ให้จำกัดส่วนที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีไว้เพียงไม่สูงกว่าค่าเลี้ยงชีพขั้นต่ำสุดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง ทั้งนี้เว้นแต่ศาลจะกำหนดให้สูงกว่านั้น

มาตรา ๑๑ สถานสินเชื่อภิบาลเป็นนิติบุคคล

สถานสินเชื่อภิบาลต้องมีข้อบังคับสำหรับการดำเนินกิจการ

มาตรา ๑๒ ข้อบังคับของสถานสินเชื่อภิบาลต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสินเชื่อภิบาล และต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อของสถานสินเชื่อภิบาล ซึ่งจะต้องมีคำว่า "สถานสินเชื่อภิบาล" ประกอบอยู่ด้วย

(๒) สำนักงานของสถานสินเชื่อภิบาล

(๓) ทุนของสถานสินเชื่อภิบาล

(๔) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานสินเชื่อภิบาล

(๕) อำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการสถานสินเชื่อภิบาล

(๖) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสินเชื่อภิบาลก่อนจึงจะใช้บังคับได้

มาตรา ๑๓ สำนักงานของสถานสินเชื่อภิบาลต้องตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเขต

เทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ซึ่งเป็นเจ้าของสถานสินเชื่อชนาภิบาล

สถานสินเชื่อชนาภิบาลอาจเปิดสาขาได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก่อน และในการอนุญาตรัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้ การขอเปิดสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของสถานสินเชื่อชนาภิบาลต้องอยู่ในเขตจังหวัด เขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ซึ่งเป็นเจ้าของสถานสินเชื่อชนาภิบาล

มาตรา ๑๔ สถานสินเชื่อชนาภิบาลต้องจัดให้มีคณะกรรมการบริหารเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินกิจการ

คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยประธานสภาจังหวัด นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการสุขาภิบาล เป็นประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี และมีกรรมการอื่นมีจำนวนหกคน เก้าคน หรือสิบสองคนแล้วแต่จะกำหนดไว้ในข้อบังคับ แต่ถ้าเป็นสถานสินเชื่อชนาภิบาลของสุขาภิบาล ให้มีคณะกรรมการได้เพียงหกคน

ในกรณีที่สถานสินเชื่อชนาภิบาลเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาลหลายแห่ง ให้ประธานสภาจังหวัด นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการสุขาภิบาลที่ลงทุนมากที่สุดเป็นประธาน ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาลหลายแห่งลงทุนเท่ากัน ให้สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และกรรมการสุขาภิบาลร่วมกันเลือก ประธานกรรมการจากบุคคลที่มีสิทธิเหล่านี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่สำนักงานสถานสินเชื่อชนาภิบาลตั้งอยู่แต่งตั้งกรรมการบริหารของสถานสินเชื่อชนาภิบาลตามคำแนะนำของสภาจังหวัด สภาเทศบาลและหรือคณะกรรมการสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี

ให้สภาจังหวัด สภาเทศบาลและหรือคณะกรรมการสุขาภิบาลเป็นผู้คัดเลือกบุคคลที่สมควรเป็นกรรมการบริหารเพื่อแนะนำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งเป็นผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินกิจการสาธารณกุศลในเขตท้องที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาลแล้วแต่กรณี

จำนวนอีกหนึ่งในสาม ให้คัดเลือกจากบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตท้องที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ กรรมการบริหารของสถานสินเชื่อชนาภิบาลต้องออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของทุก ๆ ปี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกได้

มาตรา ๑๖ กรรมการบริหารไม่ได้รับเงินเดือนหรือเงินโบนัส แต่อาจได้รับค่าเบี้ยประชุมกรรมการและค่าพาหนะตามสมควรเท่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการบริหารต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และในการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานสินเชื่อชนาภิบาล ให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาณ ทั้งนี้ เว้นแต่ข้อบังคับจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๘ ให้สถานสินเชื่อชนาภิบาลมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจากบุคคลจำนวนสามคนตามรายชื่อที่คณะกรรมการบริหารจะได้เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ถ้าสถานสินเชื่อชนาภิบาลมีทุนมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งผู้จัดการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๙ ผู้จัดการสถานสินเชื่อชนาภิบาลมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับและอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๐ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจร่วมกันในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับการดำเนินกิจการ การเพิ่มทุน การลดทุน การดำรงทุนสำรอง การทำบัญชี การสอบบัญชี การควบคุมสถานสินเชื่อธนาคาร ตลอดจนการชำระบัญชีเมื่อสถานสินเชื่อธนาคารเลิกกิจการ และสำหรับการอื่น ๆ ตามความจำเป็น

การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑ เมื่อปรากฏว่าสถานสินเชื่อธนาคารหยุดทำการ หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสถานสินเชื่อธนาคารมีฐานะไม่มั่นคง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งควบคุมสถานสินเชื่อธนาคารได้

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้สั่งควบคุมสถานสินเชื่อธนาคารแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การสินเชื่อธนาคารแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่สถานสินเชื่อธนาคารทราบ

การควบคุมจะกระทำโดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมการสินเชื่อธนาคารคนหนึ่งหรือหลายคนเข้าดำเนินกิจการสถานสินเชื่อธนาคารเสียเองแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลหรือสุขาภิบาลที่เป็นเจ้าของ

การควบคุมสถานสินเชื่อธนาคารจะกระทำโดยกำหนดระยะเวลาควบคุมหรือไม่ได้ก็ได้ และเมื่อเข้าควบคุมแล้ว จะเลิกการควบคุมเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเห็นสมควร

มาตรา ๒๒ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นว่า สถานสินเชื่อธนาคารไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ ก็ให้สั่งเลิกสถานสินเชื่อธนาคารนั้นเสีย และให้มีการชำระบัญชีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การสั่งเลิกสถานสินเชื่อธนาคารให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ให้ถือว่าสถานสินเชื่อธนาคารนั้นยังคงเป็นนิติบุคคลอยู่เท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี

มาตรา ๒๓ เจ้าพนักงานตรวจสถานสินเชื่อธนาคารซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจ

สั่งให้ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของสถานสินเชื่อภิบาลให้ถ้อยคำหรือแสดงสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อภิบาลได้ และให้มีอำนาจเข้าตรวจกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อภิบาลในระหว่างเวลาทำงานปกติ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานตรวจสถานสินเชื่อภิบาลที่สั่งตามมาตรา ๒๓ หรือขัดขวางมิให้เจ้าหน้าที่ตรวจสถานสินเชื่อภิบาลเข้าตรวจกิจการและสินทรัพย์ของสถานสินเชื่อภิบาลตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ สถานสินเชื่อภิบาลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชกฤษฎีกา ต้องระวางโทษปรับตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องไม่เกินกว่าห้าพันบาท

มาตรา ๒๗ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในกิจการสถานสินเชื่อภิบาลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชกฤษฎีกา ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา แต่โทษจำคุกต้องไม่เกินกว่าสามเดือนและหรือโทษปรับต้องไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๘ เมื่อสถานสินเชื่อภิบาลใดได้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชกฤษฎีกาอันเป็นกรณีร้ายแรงตามที่จะได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในกิจการสถานสินเชื่อภิบาลนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำผิดของสถานสินเชื่อภิบาลนั้นด้วย

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการสินเชื่อภิบาล เจ้าพนักงานตรวจสถานสินเชื่อภิบาล และเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวง

เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบรณ์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) มะเนาะ ยูเด็น มานะ พิทยาภรณ์ ณิชวุฒติ สุทธิสงคราม
ร.อ. ชะโลม รัตนเสถียร มารุต บุญนาค กฤษ สมบัติศิริ
พ.ต.ท. ประจักษ์รา บุญนาค จินตนา ยศสุนทร อรุณ ภาณุพงศ์
ศรีภูมิ สุขเนตร อรัญ ธรรมโน ไสร์จ สุจริตกุล
กระมล ทองธรรมชาติ ประชุม โฉมฉาย เฉลิมชัย วสันนท์
สำราญ วังศ์พาทย์ ตันย บุญนาค ประวีณ ณ นคร วิเชียร จະวะสิต
ศิววงศ์ จังคศิริ ศลย์ เวสโกสิทธิ์ แมนรัตน์ ศรีกรานนท์
พิมล จิตต์หมั่น พ.ต.อ. วสิษฐ เดชกุญชร พงศ์เพ็ญ ศกุนตาภัย
ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

H/๗๗

ลาวัณย์ พิมพ์

L. P. ทาน

นายอมร จันทรสมบูรณ์ :ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ตามที่กระผมได้กล่าวแล้วว่า การปราบนายทุนดอกเบี้ยเงินกู้ นั้น เป็นแต่เพียงขั้นเริ่มต้นของการใช้กฎหมายมหาชนเข้ามาแก้ไขปัญหาล้างคม การสร้างสถานสินเชื่อธนาภิบาลก็เป็นแต่เพียงขั้นเริ่มต้นอีกขั้นหนึ่ง ระบบล้างคมนั้นไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ด้วยกฎหมายเพียงฉบับสองฉบับหรือสามฉบับ แต่แก้ด้วยกฎหมายเป็นสิบ ๆ ฉบับนะครับ สหกรณ์ การประกันสังคม การปฏิรูปที่ดิน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กำลังรอเราอยู่ สถานสินเชื่อธนาภิบาลนั้นเป็นขั้นเริ่มต้นที่จะให้ท้องถิ่นนั้นช่วยรัฐ ก่อนที่รัฐจะสร้างระบบประกันสังคมให้แก่ประชาชน เพื่อที่จะให้คนยากไร้นั้นสามารถมีความมั่นคงในชีวิต ระบบประกันสังคมนั้นเป็นจุดหมายของรัฐสวัสดิการและสักวันหนึ่งกระผมคิดว่าเราจะต้องทำ เพราะถ้าหากว่าเราไม่ทำรัฐสวัสดิการแล้ว เราก็คงจะเหลือทางอีกเพียงทางเดียวซึ่งเป็นทางที่เราไม่ปรารถนา ดังนั้นก่อนที่รัฐจะสร้างระบบประกันสังคมซึ่งได้แก่การประกันการว่างงาน การประกันสุขภาพคือบ้านญาติของคนยากไร้ หรือการประกันการเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น ก่อนที่ระบบประกันสังคมจะเกิดขึ้นจำเป็นที่จะต้องมีการไกล่เกลี่ยบางอย่างเพื่อที่จะลดความเดือดร้อนของคนยากไร้ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสินเชื่อทางสหกรณ์ หรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องสินเชื่อที่อยู่ภายในเมือง ซึ่งได้แก่สถานสินเชื่อธนาภิบาลของท้องถิ่น และด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงได้เสนอกฎหมายเทศบาลมาแล้วครั้งก่อน บังคับให้ท้องถิ่นนั้นรับหน้าที่ช่วงนี้ไว้ก่อน ให้ท้องถิ่นนั้นตั้งโรงรับจำนำพร้อมทั้งสถานสินเชื่อธนาภิบาล เพื่อที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของคนยากไร้ก่อนที่รัฐจะสร้างระบบประกันสังคม สถานสินเชื่อธนาภิบาลนี้ก็อย่างที่กระผมได้กล่าวไว้แล้ว เป็นสิ่งที่ลอก ๆ กันมา ไปดูเขาตามกฎหมายของเขาเมื่อ ๕๐ ปีแล้ว เราจะรู้ทันทีว่ากฎหมายของเรานั้นอยู่ในระดับล้าหลังขนาดไหนนะครับ แต่ว่าถ้าหากว่าเราเร่งหรือว่าเราแก้ไขระบบของเราได้ทัน เราก็สามารถที่จะแก้ไขปัญหาล้างคมของเราได้ ล้างคม เศรษฐกิจ การเมืองนั้น เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกหรอกครับ เราจะเรียกว่าเศรษฐกิจหรือเรียกว่าล้างคมนั้นปนกันอยู่ ในร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อธนาภิบาลนั้นมีสาระสำคัญอยู่ ๓ ประการเท่านั้นเอง กระผมอยากที่จะกล่าวอย่างย่อ ๆ คือข้อที่ ๑ ให้คนยากไร้ที่มีเงินเดือนแน่นอนนั้น สามารถที่จะเอาสิทธิการรับเงินเดือนไปหาสินเชื่อจากสถานสินเชื่อธนาภิบาลของท้องถิ่นคือเทศบาลได้วิธีการในรายละเอียดนั้นได้เขียนอยู่ในร่างพระราชบัญญัติและในบางส่วนนั้นได้กำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา บางท่านเคย

สงสัยว่าทำอะไร กระผมก็อยากจะเรียนว่าวิธีทำก็หมายความว่าไปหาสถานสินเชื่อธนาคาร สถานสินเชื่อธนาคารก็จะมีอัตรากูไว้ให้ว่าจะไม่เกินกี่เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน แล้วก็เอาใบนั้นไปให้เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชารับรอง เมื่อรับรองแล้วก็กลับมาที่สถานสินเชื่อธนาคาร แล้วก็รับเงินเชื่อไปนะครับ ส่วนโรงรับจำนำนั้นก็จะได้รับเงินคืนด้วยการที่ทางสถานที่ทางราชการหรือเทศบาลหักเงินเดือนไว้ให้ตามอัตราส่วนที่ผู้บังคับบัญชาได้รับรองไว้ ดังนั้นอันนี้ก็เป็นที่วิตุประสงค์ประการที่ ๑ ที่จะทำให้คนยากไร้นั้นสามารถหาสินเชื่อได้เป็นการล่วงหน้า ก่อนที่เงินเดือนของตนจะออก

ประการที่ ๒ รูปของสถานสินเชื่อธนาคารนั้นได้จัดขึ้นในรูปของนิติบุคคล เหตุที่จัดขึ้นในรูปของนิติบุคคลนั้นก็เพื่อที่จะให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สามารถที่จะรู้ได้ว่ากำไรขาดทุนเท่าไร มีประสิทธิภาพในการทำงานหรือไม่ และสามารถที่จะกู้เงินต่างๆ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีหลักทรัพย์ที่จะค้ำประกันเงินกู้ได้ ในร่างเดิมที่กระผมได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นั้น กระผมได้บังคับไว้ด้วยว่าสถานสินเชื่อธนาคารที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลนั้น เมื่อกู้เงินแล้วรัฐบาลต้องค้ำประกัน สิ่งนี้ต่างประเทศเขาก็ให้รัฐบาลค้ำประกัน แต่เมื่อกระผมเสนอมาก็ปรากฏว่า ทางสภานิติบัญญัติบอกว่า เป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงิน ท่านก็ส่งคืนกระผมไป กระผมก็เลยจำเป็นต้องตัดออก และอีกข้อหนึ่งซึ่งกระผมต้องตัดออกเหมือนกัน ก็คือว่าสถานสินเชื่อธนาคารซึ่งเป็นนิติบุคคลนั้น กระผมเขียนไว้ว่า ให้ยกเว้นภาษีเหมือนๆ กับธนาคารออมสิน อันนี้ก็เกี่ยวกับการเงิน กระผมก็เลยต้องตัดออกไปเหมือนกัน แต่กระผมอยากจะยืนยันว่า หลักการที่จะบังคับให้รัฐค้ำประกันเงินกู้ของสถานสินเชื่อธนาคารที่เป็นนิติบุคคลนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าหากรัฐบาลหรือสภานิติบัญญัติรับหลักการ และผ่านกฎหมายนี้ออกมา กระผมก็อยากจะให้รัฐบาลนั้นออกกฎหมายให้รัฐมีหน้าที่จะต้องค้ำประกันสถานสินเชื่อธนาคาร ในการที่จะกู้เงินในอัตราถูก นำมาให้ผู้ที่เดือดร้อนกู้ อีกข้อหนึ่ง อันนี้ก็เป็นที่ผลประโยชน์ประการที่ ๒

ผลประโยชน์ประการที่ ๓ นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดการจัดการไว้ในขณะที่ไม่เป็นการผูกขาดโดยข้าราชการ เราจะเห็นว่าการจัดการสถานสินเชื่อธนาคาร นั้น ได้วางรูปฟอร์มการจัดการของสถานสินเชื่อธนาคารซึ่งเป็นนิติบุคคลด้วย

การมีตัวแทนของเทศบาล ๑ ส่วน ตัวแทนของประชาชน ๑ ส่วน และตัวแทนของธุรกิจ เอกชนซึ่งเป็นเรื่องมูลนิธิอีก ๑ ส่วนนะครับ เป็นฟอร์มซึ่งต้องการที่จะให้มีการประสานงาน ระหว่างเทศบาล ประชาชน และธุรกิจของเอกชนในด้านการมูลนิธิ ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้แหละครับ กระทบก็ขอสรุปมีอยู่ ๓ ประการ ๑. ต้องการให้มีการให้สินเชื่อด้วยทวไรใช้ สิทธิการรับเงินเดือน ๒. ต้องการให้เป็นนิติบุคคลที่จะให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และ ๓. การจัดการการนิติบุคคลนี้ได้บังคับไว้ในรูปที่ทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่น ประชาชน และเอกชนนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสนธิ เอกชัย :ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายสนธิ เอกชัย ขออภิปราย ในร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสินเชื่อธนาคารนี้ คือถ้าจะมองกันถึงเจตนาของผู้ที่เสนอ กฎหมายนี้แล้ว ก็เห็นว่าเจตนาดีที่จะช่วยเหลือข้าราชการต่างๆ ให้มีเงินประจำ ให้ได้ใช้เงิน เดือนนั้นเป็นหลักประกันของตน แต่ถ้าจะมองกันให้ลึกๆ ลงไปแล้ว เราจะเห็นว่าหลักการ ของกฎหมายฉบับนี้เป็นการเพาะนิสัยของข้าราชการให้เสียลง ไม่ใช่ให้ดีขึ้น หมายถึงเพาะ ข้าราชการนั้นใช้เงินเดือนของตนล่วงหน้านั่นเอง เมื่อข้าราชการใช้เงินล่วงหน้ามากๆ เข้า มากเข้าเท่าไรก็ยังเป็นช่องทางที่จะทำให้เกิดคอร์รัปชันในหน้าที่มากขึ้นเช่นกัน เมื่อคอร์รัปชัน มากๆ เข้า มันก็คือการทำลายเศรษฐกิจของประเทศนั่นเอง กระทบคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ แทนที่จะมีคุณ มันอาจจะเป็นโทษกับข้าราชการทั่วประเทศ จะเป็นการเพาะนิสัยเสียให้แก่ ข้าราชการนั้น กระทบขอให้สภานี้ลองคิดย้อนไปให้ดีๆ สมัยหนึ่งในเมืองไทยเรานั้น ได้มี ต่างต่างเข้ามา จะปล่อยมามอมเมานิสัยคนไทยให้ใช้เงินของตนล่วงหน้าในทำนองเดียวกันนี้ คือให้คนไทยเราซื้อสินค้าเงินผ่อน เป็นต้น เช่นให้ซื้อรถยนต์เงินผ่อน ซื้อทีวีเงินผ่อน อันนี้ ก็คือการใช้เงินล่วงหน้านั่นเอง เมื่อใช้เงินเดือนของตนล่วงหน้าเข้าไปมากเข้าๆ มันก็ทำให้ นิสัยของคนที่ใช้เงินนั้นต้องไปพยายามหาเงินทุกวิถีทางที่จะมาใช้หนี้ เมื่อใช้หนี้ไม่ได้ก็หา ทางที่จะคอร์รัปชัน จนทำให้เศรษฐกิจของประเทศซบเซาลงทุกวันนี้ กระทบคิดว่า กฎหมายฉบับนี้ขอให้พิจารณากันให้ลึกซึ้งเช่นเดียวกับกฎหมายเกี่ยวกับโรงรับจำนำ ซึ่งโดย เฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายฉบับนี้บังคับให้เทศบาลหรือส่วนบริหารท้องถิ่นเป็นที่ตั้งเสียด้วย หมายความว่าเราจะเริ่มแพร่นิสัยเสียอันนี้ไปทั่วประเทศด้วย เพราะฉะนั้นขอความกรุณา สภานี้จึงพิจารณากันอย่างให้ลึกซึ้งด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ สนับสนุนหลักการของกฎหมายนี้ แต่เมื่อฟังความคิดเห็นของคุณสนิท เอกชัย แล้วก็เห็นที่เห็นที่ดี แต่ว่าระหว่างความเห็นที่ดีกับสิ่งที่เราควรระวัง จะเอาทางไหน ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานเอง ผมก็ขอยกย่องว่าท่านเชี่ยวชาญในทางพุทธศาสนา การเขียน หนังสือก็ดี การตอบปัญหาที่ดี ท่านเชี่ยวชาญอยู่ในทางพุทธศาสนา พระพุทธองค์ของเราจะบัญญัติวินัยขึ้นใช้แก่ภิกษุก็ดี ภิกษุณีก็ดี เรื่องย่อมเกิดแล้วจึงได้บัญญัติ สภาก็เช่นกัน ผมเข้าใจในเจตนาของท่านผู้ร่าง ว่าเหตุมันเกิดแล้ว ความเดือดร้อนเกิดแล้วจึงได้บัญญัติกฎหมายขึ้นเพื่อใช้เหมือนกับพระพุทธองค์เคยบัญญัติวินัยของสงฆ์ และของภิกษุณีในพุทธกาล สำหรับกฎหมายฉบับนี้ผมที่สนับสนุนเพราะผมมีข้อเท็จจริงที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า แม้จะไม่มีกฎหมายรับรองให้ตั้งสถานสินเชืธรณาสภาขึ้น ความจริงทุกหน่วยราชการก็ได้กระทำอยู่แล้ว ผู้มีเงินบางคนหน้าเลือด ใจดำ เอาดอกเบี้ยยแก่ข้าราชการบางคน คนงานบางคนถึงร้อยละ ๒๐ ครับ ท่านประธาน อันนี้เป็นความจริง แล้วผมก็ไม่อายที่จะกราบเรียนต่อไปว่า แม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนชุดก่อนๆ ยังต้องขายเงินเดือน ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ต่อเดือนยิ่งกว่าที่ธนาคารเอาเสียอีก เมื่อเป็นอย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว เรามาช่วยกันออกกฎหมายเพื่อป้องกันความเดือดร้อนของบุคคลเหล่านั้น พร้อมกันให้มีการควบคุมให้เป็นผลดีแก่การงานด้วย ทำไมผมจึงทำให้เป็นผลดีแก่การงานนั้น คนงานเทศบาลหนึ่งๆ มีจำนวนมากเป็นร้อย หลายเทศบาลทั่วประเทศ ร้อยกว่าเทศบาลเป็นหมื่น คนงานเทศบาลเหล่านั้นส่วนมากอยู่ในฐานะยากจน เท่าที่ผมพบเห็นมา หัวหน้าคนงาน นายช่าง หรือช่างผู้ช่วยบางคนใช้อำนาจในการบังคับบัญชาคนงานเหล่านั้น เมื่อคนงานเดือดร้อนตัวเองมีอำนาจก็หาเงินมา อาจจะไปกู้มาร้อยละ ๓ ตามราคาตลาด แต่เอามาให้คนงานกู้ถึงร้อยละ ๒๐ ต่อเดือน พอถึงวันเบิกเงินเดือน คนงานก็ชำระเงินต้น เงินดอกเงินเดือนหมดพอดี ยืมกันใหม่ต่อไป เป็นลูกโซ่กันไปอย่างนี้ คนงานไม่มีวันที่จะได้เงินเข้ากระเป๋าเองเลย เงินเดือนของคนงาน เป็นอยู่อย่างนี้หลายเทศบาล เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว หัวหน้าคนงาน ช่าง หรือผู้ช่วยช่างเทศบาลบางคนก็เกรงใจ ถ้าทำรุนแรงไป พุดมากไป กวดขันงานมากไป คนงานลาออก เงินของตัวเองก็หาย วันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็มา เมื่อเป็นอย่างนี้งานของเทศบาลเหล่านั้นก็เสียหาย เพราะว่ากรบงคับปัญหามันเสียหาย มันเหลวหมดแล้ว นี่เงินมันเป็นปัจจัยสำคัญเสียแล้ว การให้กู้ยืมดอกเบี้ย

ร้อยละ ๒๐ เป็นผลประโยชน์ส่วนตัวเสียแล้ว งานของเทศบาลจึงเสียหายไป จนชาวบ้านบอกว่าคนงานเทศบาลเข้าขึ้นไปถึงกิ่งขี้ไม้กวาดคือว่าไม่ได้ทำงานหรือเขาไปกวาดขยะรักษาความสะอาดตามถนนหนทาง ก็ไปนั่งทับไม้กวาดอยู่ริมถนน ที่จะมีกำลังใจทำงานตามหน้าที่ก็ไม่มีกำลังใจ เพราะเสียดอกเบี๋ยร้อยละ ๒๐ นี้ ถึงสิ้นเดือนเจ้าหน้าที่ก็หักหมด แล้วกู๋ใหม่อีกหมุนเวียนอยู่อย่างนี้ จะมีกำลังใจอะไรไปทำงาน แล้วก็ฝ่ายผู้บังคับบัญชาจะไปเร่งรัด จะกวาดขี้ก็ไม้กวาดขี้ กสิ้วพวกนี้จะลาออก เงินก็หายไป มันเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ ลองคิดว่าทั่วประเทศนี้ความเสียหายเพราะเหตุนี้มันทั้งบุคคลและส่วนรวมของประเทศ นี่ปัญหาของคนงาน ปัญหาของข้าราชการก็มีครับ ท่านประธาน ซึ่งผมคิดว่าถ้าผมพูดไปก็มีตัวอย่างเยาะแยะ ซึ่งเสียเวลาแก่สภา ผมคิดว่ากฎหมายนี้ออกมาเสียทีก็ดี เพื่อให้มีสถานะนาภิบาลสินเชื่อนี้ถูกต้องตามกฎหมายผู้ที่มีความจำเป็นที่จะเอาเงินไปใช้ก่อนโดยไม่มีหลักทรัพย์ ไม่มีแก้แหวเงินทอง ไม่มีที่ดิน ก็จะได้มอบฉันทะหรือทำหลักฐาน เงินเดือนเงินบำเหน็จบำนาญไว้แก่สถานสินเชื่อธนาคารเหล่านี้ ดอกเบี๋ยก็จะได้ถูกลง ความสบายใจของผู้กู้ก็จะดีขึ้น การงานของผู้กู้ก็จะดีขึ้น ถ้าสถานสินเชื่อธนาคารนี้เกิดขึ้นนะครับ ท่านประธาน จะเกิดผลดี ข้อเสียหายที่ผมกราบเรียนเมื่อที่ว่า คนงานไม่ทำงานเพราะดอกเบี๋ยร้อยละ ๒๐ ถ้าเกิดตั้งขึ้น ผมดูรายละเอียดในกฎหมายนี้แล้ว มีให้สภาจังหวัดสภาเทศบาล คณะเทศมนตรีเหล่านี้เป็นกรรมการ เมื่อตั้งสถานสินเชื่อธนาคารขึ้น คนงานเหล่านั้น ข้าราชการเหล่านั้นจะได้มากู้ไปในราคาที่ดอกเบี๋ยถูก ไปชำระให้แก่เจ้าหน้าที่เอาดอกเบี๋ยร้อยละ ๒๐ เสีย กำลังใจที่จะทำงานว่าได้กู้เสียดอกเบี๋ยในราคาถูก เบิกเงินเดือนแล้ว ก็จะได้มีเงินเดือนใส่กระเป๋ากลับไปให้ลูกให้เมีย ก็เกิดขึ้น กำลังใจของคนงานก็ดีขึ้น ผู้ที่ให้กู้คือเจ้าของเงินที่เป็นช่างเทศบาลก็ดี หัวหน้าคนงานก็ดี ก็ไม่เสียหาย ถ้าตั้งสถานสินเชื่อธนาคารเหล่านี้ให้ถูกต้อง ความเสียหายต่างๆ ไม่เกิด ผลดีก็จะเกิดดังที่ผมกราบเรียนโดยย่อนี้ ผมคิดว่าควรที่จะได้รับหลักการแห่งร่างกฎหมายนี้เพื่อจะให้เกิดผลดีดังกล่าวครับ ท่านประธาน

นายนิคม จันทรวีฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวีฑูร ประเด็นแรกที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือ มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่าร่างกฎหมายฉบับ

นี้จะช่วยเฉพาะข้าราชการ กระผมได้ศึกษาว่างโดยละเอียดแล้ว เข้าใจว่ากฎหมายนี้จะช่วยทุกคน โดยเฉพาะบุคคลที่มีเงินเดือนประจำสามารถที่จะใช้เงินเดือนไปชอู้เงินได้ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ และเหตุผลต่าง ๆ มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้พูดไปแล้ว กระผมจึงขอยืนยันในฐานะที่ได้ทำงานคลุกคลีอยู่กับลูกจ้างคนงานเอกชนทั้งหลายว่า ตอนนี้อย่างเหลือเกิน ค่าจ้างต่าง ๆ แม้ว่านายจ้างจะเพิ่มให้ก็ยังไม่ค่อยเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางโอกาส อย่างเช่นเมื่อเดือนพฤษภาคมที่แล้ว ก่อนโรงเรียนจะเปิดนี้ ลูกจ้างทั้งหลายแย้ครับ จะต้องไม่มีทองไปให้ลูกซื้อหนังสือใหม่ เสื้อผ้าใหม่ อันนี้ก็ต้อวงไปกู่ ในกรุงเทพฯ อาจจะไม่มืปัญหาเพราะว่ามีโรงรับจำนำของรัฐบาลอยู่บ้าง ตามหัวเมืองแล้วก็ต้อไปกู่เพื่อนบ้านหรือเจ้าของทุนเอกชน ต้อเสียดอกเบีย้มาก อันนี้เป็นความจริง ฉะนั้นเมื่อมีสถานสินเชือธนาคารบาลเกิดขึ้นก็จะช่วย และประการสำคัญที่สุดกระผมอยากเรียนข้อสังเกตไว้ด้วย กระผมหวังว่าท่านที่ทำงานอยู่ในวงการธนาคารจะช่วย คือเท่าที่กระผมได้ศึกษารายงานขององค์การสหประชาชาติ ปรากฏว่าเงินฝากทั้งหลายในประเทศไทยเราเนี้ โดยเฉพาะยกตัวอย่างจังหวัดภาคเหนือเงินฝากประมาณ ๘๐ เปอร์เซนต์ ที่ฝากที่นั่น จะเอามาให้กู่ในกรุงเทพฯ ก็หมายความว่าคนฝากทั้งหลายในจังหวัดภาคเหนือเนั้นมีโอกาสู้เงินเพียง ๒๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น ฉะนั้นแหล่งที่จะกู่ก็ไม่มี เมื่อตั้งธนาคารชนิดนี้ขึ้น ธนาคารก็จะพยายามเอาเงินในกรุงเทพฯ ออกไปช่วยคนยากคนจน หรือคนที่จำเป็นจะต้อกู่เงิน ฉะนั้นผมเห็นว่าเป็นการที่จะสร้างความเป็นธรรมยิ่งขึ้น ดึงเงินจากของเขาเองซึ่งเอามาที่กรุงเทพฯ กลับไปหัวเมือง อันนี้เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่สอง เช่นเดียวกันครับเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้พูดว่า กลัวจะไปสร้างเพาหนีস্যให้คนไทยเราหีบยืมกันมากขึ้น แล้วก็อาจจะไปไกลถึงกับว่าจะต้อขายเงินเดือนกันล่วงหน้า อันนี้ความจริงทำกันแล้ว กระผมเชื่อว่าส่วนใหญ่เนั้นทำเพราะความจำเป็น บางคนอาจจะมืครับ มือเตียบ ใช้เงินเกินตัวไปบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็อย่างที่กระผมเรียน ต้อการเอาเงินมาเป็นพิเศษบางครั้งบางคราว เช่น เจ็บป่วยอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นถ้าข้อที่เราท้วงว่า เดียวกฎหมายนี้จะไปส่งเสริมให้คนไทยใช้เงินให้มากขึ้น อันนี้กระผมเชื่อว่าเป็นไปได้น้อย เช่นเดียวกันนอยากจะยกตัวเลขของสำนักงานสถิติกลาง ได้เสนอให้เห็นถึงรายได้รายจ่ายของคนไทย แม้แต่กรุงเทพฯมหานครนี้ครับ ส่วนใหญ่จ่ายเกินรายได้ถึงตั้งครั้งหนึ่ง เกือบทุกครอบครัว ฉะนั้นเราจะเหมาว่าคนไทยทั้งหมดเนี้เป็นคนฟุ่มเฟือย กระผมว่าอาจจะเกินความจริง ประเด็นสุดท้าย

ท้าย กระผมเองอยากจะยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่จะเสริมกฎหมายที่สภาได้มอบให้ หรือทางรัฐบาลท่านรับไปพิจารณานะ เป็นกฎหมายซึ่งจะส่งเสริมมาตรการทางสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่กำลังสำคัญและจะสำคัญในอนาคต ท่านผู้เสนอได้พูดถึงกฎหมายประกันสังคม ซึ่งกระผมเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะได้เริ่มคิดกันจริงจังเสียที แต่อย่างน้อยที่สุดกฎหมายอันนี้ก็ช่วยผลักดันไป แต่ได้โปรดเข้าใจด้วยว่า เรื่องของธนาคารสินเชื่อชนาภิบาลนี้ อาจจะไม่ใช่หน่วยงานซึ่งต้องทำในด้านประกันสังคม แต่ว่าก็จะเป็นเรื่องสนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกัน ฉะนั้นกระผมเห็นว่าสภาน่าจะได้รับหลักการนี้ ขอคุณครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชูวงศ์ ฉายะบุตร กระผมได้พิจารณาดูหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผมขอสนับสนุนเจตนาคติของท่านผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้เกินอย่างยิ่ง สำหรับเจตนาคติของท่านผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้กระผมคิดว่าท่านมุ่งหวังที่จะส่งเสริมให้การปกครองในระบบเทศบาลเรานั้น สามารถดำเนินบริการต่างๆ ได้จำนวนมากมาย และท่านก็ได้พิจารณาถึงบุคคลต่างๆ ซึ่งอาจจะหวังให้เทศบาลนี้ตลอดจนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่พึงในยามยากไว้ ในยามยากจน อย่างไรก็ดี กระผมก็ยังไม่ค่อยจะมั่นใจในหลายประการด้วยกัน เพราะว่าความหวังของท่านนั้นท่านฝากไว้แก่ระบบการปกครองในรูปเทศบาล โดยเฉพาะหน่วยที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล ซึ่งจะดำเนินบริการเกี่ยวกับกิจการสินเชื่อในลักษณะเช่นนี้ ประเด็นที่กระผมไม่แน่ใจนักหาก็คือว่า ขณะนี้นะถึงเวลาหรือไม่ ถึงเวลาหรือยัง ที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี เทศบาลก็ดี นั้น จะไปดำเนินบริการในด้านการสังคมดังที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งได้อภิปรายเมื่อตะกี้ความจริงนั้นเวลานี้เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กระผมคิดว่าท่านประธานคงจำได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติเทศบาลซึ่งสภานี้ได้รับหลักการไปแล้ว ในการที่จะให้เทศบาลสามารถจัดตั้งโรงรับจำนำและสถานสินเชื่อชนาภิบาลได้นั้น สำหรับร่างกฎหมายฉบับนั้นเพียงแต่กำหนดว่าลักษณะอย่างนี้เป็นหน้าที่ที่ต้องทำของเทศบาลเท่านั้น แต่ว่าในกฎหมายฉบับนี้ได้รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปด้วย ท่านประธานที่เคารพ องค์การบริหารส่วนจังหวัดของประเทศไทยเพิ่งจะได้เริ่มจัดตั้งมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนปัจจุบันนี้ประมาณยังไม่ถึง ๒๐ ปี ลักษณะการเริ่มการจัดตั้งกิจการ การดำเนินกิจการต่างๆ ตั้งแต่ต้นมาจนบัดนี้ ยังอยู่ในสภาพที่ต้อง

มีการปรับปรุงอีกมาก แล้วก็มีเสียงเรียกร้องหลายวงการ เมื่อเข้านี้กระผมก็เห็นว่าต้องมีสมาชิกเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในระยะในระหว่างปีนี้ กระผมคิดว่าสถาบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ดี สถาบันเทศบาลที่ดี ในประเทศไทยที่ดี ในประเทศไทยนั้น ยังไม่สามารถที่จะยืนอยู่บนขาของตนเองอย่างน้อยที่สุดในการที่จะมาดำเนินการบริการสินเชื่อในลักษณะดังที่ท่านผู้เสนอที่กระผมนับถือเป็นพิเศษ ได้มาเสนอในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ลักษณะนี้เป็นประการหนึ่ง ว่าถึงเวลาหรือยังที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลในประเทศไทยนั้นสามารถจะดำเนินการบริการสินเชื่ออย่างในประเทศฝรั่งเศสหรือว่าในอังกฤษ หรือว่าในหลายประเทศ ที่กำลังดำเนินการอยู่แล้วในยุโรป เป็นต้น ลักษณะประการที่ ๒ ที่กระผมอยากขอตั้งเป็นข้อสังเกตโดยไม่เป็นการที่จะคัดค้านหรือว่าจะสนับสนุน คือว่าสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น โดยปกติหน่วยงานปกครองท้องถิ่นในหลายประเทศ ได้บัญญัติให้อำนาจแก่สภาเทศบาลหรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในลักษณะที่ว่าถ้าหากว่ามีกิจการใด ๆ ก็ตาม ท้องถิ่นแห่งนั้นสภาท้องถิ่นนั้นย่อมมีอำนาจอิสระ หรือว่าในภาษาอังกฤษว่าเป็น โลคัล ออโทโนมี่ (local autonomy) ในการที่จะดำเนินการต่าง ๆ ที่ตนเองเห็นว่าสามารถจะดำเนินการได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติในลักษณะที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นควรจะดำเนินการเอง อันนี้กระผมก็ขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ ลักษณะประการที่ ๓ ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่า ปกตินั้นการจัดตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาลดังที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในเวลานี้ในทางปฏิบัติในประเทศไทย ถ้าพูดถึงทางด้านเทศบาลที่ดี ทางด้านข้าราชการท้องถิ่นบางประเภทที่ดีนั้น ทางรัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ครู ประชาบาลในต่างจังหวัดทั้งหลาย ซึ่งบรรดาข้าราชการเหล่านี้ได้อาศัยเป็นที่พึ่งอยู่แล้ว คนที่มีเงิน ๑๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ไปขอกู้มา ๑๐๐ บาท บางคนไปกู้สามัญ กู้วิสามัญต่าง ๆ บางคนกู้ถึง ๒๐๐ บาท เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งสถานสินเชื่อชนาภิบาลในลักษณะ เช่นนี้ กระผมคิดว่าเป็นการส่งเสริมให้คนจะเป็นหนี้เป็นสินกันเพิ่มมากขึ้นอีก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะเรียกว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมหนี้สินของข้าราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชนนั้น กระผมคิดว่าในปัจจุบันนี้ประชาชนได้มีที่พึ่งเกี่ยวกับธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน

ของรัฐบาล การที่จัดตั้งสถานสินเชื่อธนาภิบาลขึ้นโดยให้บุคคลต่างๆ ได้สามารถไปกู้ ลักษณะ
 กู้นั้นอาจจะนำเงินเดือนไปจำนำล่วงหน้า ในทางปฏิบัติสิ่งที่น่าเป็นข้อสังเกตก็คือว่า จะทราบ
 ได้อย่างไรว่า เงินเดือนที่จะไปจำนำอย่างนั้นจะเป็นเงินเดือนที่ฟรีหรือไม่ เป็นเงินเดือนที่
 ท่านถูกยึดไว้ก่อนหรือไม่ ท่านไปทำสัญญากับใครหรือไม่ว่าจะเอาเงินเดือนเหล่านี้ไปกู้ไป
 ประกันได้ อันนี้ก็จะเป็นข้อสังเกตซึ่งกระผมคิดว่าในทางปฏิบัตินั้นเป็นข้อที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง
 ลักษณะประการถัดไปที่กระผมคิดก็คือ ในการจัดตั้งสถานสินเชื่อธนาภิบาลในลักษณะที่ให้
 มีคณะกรรมการบริหารเป็นผู้ดำเนินการนั้นคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยบุคคลหลาย
 ฝ่าย รวมทั้งประชาชน ทั้งสมาชิกสภาต่างๆ สิ่งเหล่านี้กระผมก็สนใจในเจตนาดีของท่านผู้เสนอ
 เป็นอย่างยิ่ง แล้วกระผมก็ขอสนับสนุน แต่กระผมก็ยังมีข้อสังเกตอยู่ว่า ปัจจุบันนี้เห็นได้ว่า
 เทศบาลหลายแห่งได้มีการถูกยุบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายแห่ง เงินส่งไปแล้วเงินไม่
 พอในการดำเนินบริการต่างๆ เพราะฉะนั้นในการที่มีคณะกรรมการบริหารไปดำเนินการใน
 ลักษณะเช่นนี้ กระผมก็คิดว่าในทางปฏิบัติในระยะเริ่มต้นนี้อาจจะมีอุปสรรคเป็นอย่างยิ่ง
 เหตุผลทั้งหมดที่กระผมกราบเรียนมาในลักษณะเช่นนี้ กระผมก็คิดว่าสำหรับร่างพระราช-
 บัญญัติฉบับนี้ ก็ควรจะได้รับการสนับสนุน แต่ถ้าหากว่าผู้เสนอจะได้ถอนเรื่องไปพิจารณาให้
 รอบคอบอีกสักนิดหนึ่ง กระผมก็คิดว่าจะเป็นอย่างยิ่ง

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยในหลักการที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติเสนอ แต่จะอย่างไรก็ตามเราก็ต้องนึกย้อนหลังไปว่าในสภาวะการณ์ปฏิบัติงานของ
 รัฐและคนของรัฐนั้น เราก็ต้องยอมรับกันว่าได้ประสบความสำเร็จล้นหลามมากต่อมาก แล้วกำลัง
 จะหย่อนยานสิ่งนี้ให้กับรัฐและคนของรัฐไปดำเนินการในสิ่งนี้ด้วย กระผมคิดว่านั่นเป็นเพียง
 ความนึกคิด นั่นเป็นเพียงการนึกเท่านั้นที่จะทำ แต่ไม่ได้คิด จึงได้เสนอสิ่งนี้เข้ามา เพราะ
 ฉะนั้นในช่วงเวลาที่บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ กระผมคิดว่าเราจะดำเนินการในระยะนั้นไม่ควรจะ
 ดำเนินการโดยการนึก ควรดำเนินการโดยการคิดให้รอบคอบ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ กระผมอยากชี้แจง
 ข้อสงสัยของท่านสมาชิกบางท่าน ท่านบอกว่าสถานธนาภิบาลนี้จะดำเนินการโดยคนของรัฐ
 อันนี้ผิดข้อเท็จจริงครับ กระผมได้บอกตั้งแต่ต้นแล้วว่า สถานสินเชื่อธนาภิบาลนี้เป็นนิติ

บุคคล และมีคณะกรรมการบริหารนั้นร่วมกันระหว่างคนของท้องถิ่น คนของประชาชน และ ผู้ที่เชี่ยวชาญในธุรกิจในด้านสังคมสงเคราะห์ดังนั้นอันนี้จะดำเนินการโดยบุคคลซึ่งมีความ สามารถ สำหรับท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติคนก่อนซึ่งกล่าวไว้เกี่ยวกับว่าเงินเดือนนั้นยึดได้ หรือไม่ได้ ปัจจุบันนี้เงินเดือนนั้นไม่มีผู้ใดที่จะยึดได้ครับ กฎหมายฉบับนี้ให้เอกสิทธิแก่ ท้องถิ่นที่จะสามารถมีบุริมสิทธิเหนือเงินเดือน เงินเดือนที่เราคิดว่ายึดได้นั้น ปัจจุบันนี้เป็น การเสี่ยงกฎหมายนะครับ เราจะเห็นว่าธนาคารพาณิชย์ที่ให้กู้ยืม ปัจจุบันนี้มีหลายธนาคาร พาณิชย์ และข้าราชการเป็นจำนวนมากได้เป็นหนี้สินแก่ธนาคารพาณิชย์ ถ้าหากว่าให้ทางเทศบาล มาทำ เทศบาลนี้กระผมบอกแล้วนะครับว่า รวมกับบุคคลภายนอกซึ่งจะคัดเลือกเอา มา ดอกเบี้ยนอกจากจะถูกแล้ว ยังถูกต้องตามกฎหมาย คือมีบุริมสิทธิตามกฎหมาย ปัจจุบันนี้ ธนาคารพาณิชย์ได้เสี่ยงด้วยการให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยกู้ยืมเงิน แล้วก็ให้ผู้บังคับบัญชา รับ ประกัน แล้วก็ให้หัวหน้าแผนกคลังเซ็นชื่อเป็นพยาน เราจะเห็นทันทีว่าการกระทำของธนาคาร เหล่านี้มันได้เสี่ยงกฎหมาย และทำให้หัวหน้าแผนกคลังนั้นต้องรับผิดชอบ คอยหักเงินเดือน ของข้าราชการเหล่านั้นมาให้แก่ธนาคารพาณิชย์ ทำให้ผู้บังคับบัญชาในฐานะที่จะต้องรับผิดชอบ เป็นผู้ค้ำประกันนั้น คอยระมัดระวังว่า ข้าราชการเหล่านั้นอย่ากระทำผิดนะ อย่าออกไป นะ เพราะว่าถ้าออกไปแล้ว หรือว่าผิดนัดชำระหนี้ให้แก่ธนาคารพาณิชย์แล้ว ตนเองจะ ต้องรับผิดชอบ ระบบในปัจจุบันนี้เป็นระบบที่ทำความเสียหายให้แก่ราชการ และเป็น ระบบที่ยั่วยู่ให้หัวหน้าแผนกคลัง หรือผู้บังคับบัญชานั้นใช้อำนาจในทางที่ผิด ด้วยเหตุนี้เอง สิ่งที่ถูกต้อนั้น ปัจจุบันนี้จึงอยู่ในมือของท่าน ท่านจะผ่านหรือไม่ผ่าน กระผมขอให้ท่าน สมาชิกสภาผู้มิเกียรติช่วยไต่ตรองด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ครับ

นายเทียน อัฐกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่ เคารพ เรื่องร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อชนาภิบาลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอนี้ ทางรัฐบาลได้พิจารณาอย่างรอบคอบละเอียดแล้ว ก็ได้ตัดสินใจไม่ถูก นโยบายที่เสนอ เจตนา ที่เสนอนี้เป็นสิ่งดีและตรงกับนโยบายของรัฐบาลที่กำลังจะช่วยเหลือคนยากจน ซึ่งเป็นนโยบาย

ตรงกัน แต่ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในทางปฏิบัติและเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้จึงไม่สามารถที่จะตัดสินใจให้ถูกได้ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านประธานกำลังจะให้สภานี้ลงมตินั้น ก็เป็นความคิดตรงกับทางรัฐบาลที่จะขอให้ทางสภาได้ตัดสินใจได้ ผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติที่ประชุมนี้ว่า ควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ ขอให้ไปปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อนานาชาติ พ.ศ. ...ไว้พิจารณาต่อไป คุณอมรจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอมรเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอมรเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อ
บังคับ ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

